

மலிகாடு மாதாந்தி

MALLIKAI PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

பொங்கல் சிறப்பிதழ்-ஜனவரி 1986

விலை: ரூ. 3-50

இது திரியார்: டாக்டர் வினாக்கிராந்தி ஜீவா

Digitized by Noolaram Foundation
noolaram.org ; aavaniham.org

With the Best Compliments from.

MANOHARAN & VETTIVEL ENGINEERS — CONTRACTORS

Managing Partners:

MR. S. K. MANOHARAPOO PAN

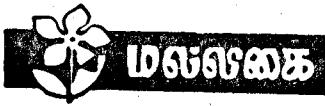
MRS. M. KARUNADEVY

Head Office:

53, KANDY ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 23870

Branch Office:

57, AMBALAVANAR ROAD,
JAFFNA - SRI LANKA.
Phone: 24377

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

194

ஜூன் 1986

21-வயது ஆண்டு

புத்தாண்டில்
புது யோசனைகள்

‘மல்லிகைக்கும் அதன் காத்திரமான வாசகர்களுக்கும் எந்த விதமான நெருங்கிய தொடர்புமில்லை’ என்றெரு கருத்து ஓர் இலக்கிய நண்பரால் முன்வைக்கப் பட்டுள்ளது. அந்தக் கண்டியான சுவைஞரே மீண்டும் கூறு கின்றார்: ‘இப்படியான ஆரோக்கியமான இலக்கிய இதயங்களை ஒருங்கு சேர்த்து அண்டை ரது கருத்துக்களைக் கேட்டறிவதற்காவது மல்லிகை வாசகர்களை ஆண்டுக்கொரு தட்டவை அவசியம் சந்திக்க ஆவன செய்ய வேண்டும்’

இந்த ஆலோசனையை நாம் மெய்யாகவே வரவேற்கின்றோம். ஆண்டுக்கொருதட்டவை ஆண்டு மலர் வெளி யீடு கண் நாம் தொடர்ந்து நடத்துவதுண்டு, அதில் முக்கியமாக மல்லிகையின் தொடர் வாசகர்களையும், அபிமானிகளையும் அழைப்பதில் நாம் தவறுவதில்லை. ஆனால் அதில் ஒரு சங்கடம் உண்டென்பதை இப்பொழுது உணருகின்றோம். ‘ஆண்டு மலர் வெளியீட்டு விழாக்க வீல் வாசகர்களின் கருத்துக்களோ அபிப்பிராயங்களோ பெரும் பாலும் எதிராவிப்பதில்லை. அதற்கு மாருக மல்லிகையில் தொடர்ந்து எழுதும் படைப்பாளிகளே தமது கருத்துக்களை ‘மல்லிகைப் பந்து’ விலும் தெரிவிக்கின்றனர். பார்க்கப் போனால் தொடர்ந்து மல்லிகையை ஆதரித்து வரும் நுண்மையான வாசகர்கள் இங்கும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். — இதுவும் உங்களது கவனத்திற்குரியது’ என மேற் சொன்ன நண்பர் தமது கடிதத் தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘மல்லிகை வாசகர்களின் ஆழமான கருத்துக்களை ஆசிரியர் அறிந்து வைத்திருக்கவில்லை’ என்ற குற்றச்சாட்டை எம்மால் பூரணாமாக ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. அதற்குத் தகுந்த காரணம் உண்டு. மல்லிகையின் கண்டியான வாசகர்களை நாம் விதியிலும்

வீடுகளிலும் பொது வைபவங்களிலும் சந்திப்பது நிரந்தர வழக்கம். பெரும்பாலான மல்லிகை இதழ்கள் சந்தாதாரர்களின் கரங்களில் நேரடியாகவே சேர்க்கப்படுகின்றன. இந்த அமைப்பு மல்லிகையைத் தவிர, வேறெந்தச் சஞ்சிகைக்கும் இல்லை என்றே கூறலாம். அப்படி அவர்களிடம் மாதாந்தச் சஞ்சிகையைக் கையளிக்கும்பொழுது அவர்களது கருத்துக்களும், அபிப்பிராயங்களும், ஆலோசனைகளும் கேட்கப்படுவது நடைமுறை வழக்கம். இது நீண்ட காலமாகவே கடைப்பிடிக்கப்படுவதைச் சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் நன்கு உணர்வார்கள்.

—அதே சமயம் வாசகர்களை ஒருங்கு சேரச் சந்திக்கவில்லை என்பதையும் நாம் மனசார உணருகின்றோம். மலர் விழாக்களில் அவர்களது அடி நெஞ்சக் கருத்துக்கள் எதிரொலிப்பதில்லை என்பதையும் ஓப்புக் கொள்ளுகின்றோம்.

அந்த நண்பரின் இந்த ஆலோசனைக்காக மல்லிகையின் ஆழந்த நன்றியைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

புத்தாண்டுத் தொடக்கத்தில் மல்லிகை வாசகர்களைச் சந்தித்துக் கொந்துரையாடுவதற்காக வாசகர் கூட்டமொன்றை யாழிப்பானத்திலும், கொழும்பிலும் கூட்டலாம் என எண்ணுகின்றோம். மலையகத்திலும் மல்லிகைக் கூட்டமொன்றை ஒழுங்கு செய்து அங்குள்ள தரமான சுவைஞர்களையும் அவசியம் சந்திக்க வேண்டுமென்பது எமது பேரவாவாகும். தேசச் சூழ்நிலை இடம் தருமானால் அதையும் நிச்சயமாக நடைமுறைப்படுத்தி வைக்க ஆவன செய்வோம்.

கொழும்பு — யாழிப்பாணம் மாத்திரமல்ல, மல்லிகை பல கிராமப் பிரதேசங்களில் கணிசமாக விரும்பப்படுகின்றது; படிக்கப்படுகின்றது. அப்படியான கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் அழைத்தால் அந்தந்தக் கிராமங்களுக்கும் மல்லிகை சார்பாகச் சென்று அவர்களது கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் ஆலோசனைகளையும் எதிர் காலத்தில் கேட்கச் சித்தமாகவுள்ளோம்.

இப்படிப் பரவல் படுத்துவதின் மூலமே ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சியை இந்த மன்னில் ஊன்றி வளர்க்க முடியும் என்பது எமது திடமான கருத்தாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட இலக்கிய நண்பர் சுட்டிக் காட்டியது போன்று வேறு யோசனைகள் உங்கள் மனதிற்குத் தட்டுப்பட்டால் தயவு செய்து எமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வாருங்கள்.

நல்ல முயற்சிகளை நேர காலத்துடன் ஆரம்பித்து யவப்பதன் மூலம்தான் சரியான திசைவழியில் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியைக் கொண்டு செல்ல முடியும்.

மல்லிகையின் வாசகர்கள் பங்கு இதில் அளப்பரியது.

— ஆசிரியர்

2

குட்டிச் சுவர் அருகே கழுதைகளின் தவம்!

சமீப காலமாக நமது பிரதேசத்தில் வதியும் படைப்பாளிகள் தங்களுக்குள் தாங்களே நடத்தும் சம்வாதத்தைப் படித்துப் பார்க்கும் சுவைஞர்கள் பலர் தமது மனத் தாங்களைச் சந்திக்கும் எழுத தாளர்களுக்குச் சொல்லிச் சொல்லி மாய்வதைப் பார்க்கும்போது, இப்படியான தேவையற்ற சர்ச்சைகள் இந்த நேரத்தில் — இந்தக் கட்டக்கத்தில் — அவசியம் தேவைதானு என நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

தனி மனித மன முரண்பாடுகளுக்குபுது உருவம் கொடுக்கப்பட்டு, இலக்கிய மூலாம் பூசப் பெற்று, பத்திரிகை உலகில் கருத்துப் போராக நடைபெற்று வருவதைப் பார்க்கும் போது ஏரிச்சல் படாமல் இருக்க முடியவில்லை.

தப்பபிப்பிராயங்களை, சந்தேகங்களை, மனத் தாங்கல்களைப் பேசித் தீர்க்க முடியும் — தோழமையுணர்ச்சி இருந்தால்.

உலகத்தின் பாரிய பிரச்சினைகளே இன்று பேசித் தீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற வெகுஜனக் கோரிக்கைக்கிணங்கப் பேசப்பட்டு வருகின்றன.

தேசிய நெருக்கடிப் பிரச்சினையைக் கூடப் பேசித் தீர்க்க முடியும் என்று பலமான கருத்தோட்டம் நிலவி வருகின்றகாலமிது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் படைப்பாளிகள் தமக்குள்ளே ஏற்படும் மன முரண்பாடுகளை, தப்பர்த்தங்களை பரஸ்பரம் மனம் விட்டுப் பேசித் தீர்க்க முடியும் என்றே நாம் உறுதியாகக் கருதுகின்றோம்.

இதை விடுத்து தமது எழுத்து வன்மையைக் காட்டி சகோதர எழுத்தாளர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் சேறுவீச மற்பட்டால் அச்சேறு சம்பந்தப்படவர்கள் மீது மாத்திரமல்ல, இலக்கிய உலகத்தில் இயங்கி வரும் அணைவரின் முகங்களின் மீதுமே வந்து படியலாம் என நியாயமாகவே அச்சப்படுகின்றோம்.

ஆழமும் கணதியும் ஆரோக்கியமுமிக்க ஈழத்து இலக்கியச் சுவைஞர்கள் இப்படியான சேறுவீசவோரைப் பற்றிச் சரியாகவே கணிப்பிடு செய்து வைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

உண்மையான படைப்பாளி தனது முத்திரை பதிக்கத்தக்க சிருஷ்டிகளின் மூலம்தான் தான் வாழும் சமூகத்துடன் மனதிற்குத் திடமான உரையாடுவான். இதை விடுத்து சும்மா கொச்சைத் தன

மான வாதப் பிரதிவாதங்களை முன் வைத்து வாதாடுவதை விரும்பாட்டான்.

அழக்து இலக்கிய உலகம் சரியான திசை வழியில் செல்ல வேண்டும் என்ற ஆக்மெப் பசி கொண்ட படைப்பாளிகள் செய்ய வேண்டிய சரியான தொண்டு, தங்களினது ஆக்சிரந்த படைப்பை இச் சமூகத்திற்கு இந்தச் சமயத்தில் நல்குவதேயாகும்.

இந்த அவதாருப் போரைச் சற்றே நிறுத்தி, உண்மையாக இலக்கியத்தை நேசிக்கும் நெஞ்சங்களுக்குச் சற்றே ஆறுதல் தருவதைச் செய்வில் செய்தால் அதுவே பெரிய இலக்கிய சேவையாக அமையும்.

இன்னொரு அவலத்தையும் காணுகின்றோம். இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ளும் ஒரு சிலர் வேண்டுமென்றே—திட்ட மிட்டே—அக் கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்த நோக்கத்தைத் திசை திருப்பி, தமது சொந்த மனக் குரோதங்களையும் மன முறிவுகளையும் கருத்து என்ற போர்வையைப் போர்த்திக் குழப்பியடிக்கப்பார்க்கின்றனர்.

இப்படியானவர்கள் இப்படிப்பட்ட கூட்டங்களுக்கு விஜயம் செய்வதே இப்படியாகச் 'சொட்டை' சொல்லிக் கிண்டல் செய்வதற்குத்தான்.

இலக்கிய உலகில் கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பது வரவேற்கத் தக்கது. சிந்தனையைச் செழுமைப்படுத்துவது. ஆனால் கருத்து என்ற கேட்யத்தைத் தாங்கிப் பிடித்த சிலர் இலக்கியக் காடைத் தனம் புரியவும் முனைகின்றனர்.

எழுத்தாளர்களைப் பற்றி இந்த நாட்டு மக்கள் அதிங்கமாகக் கற்பனை பண்ணிச் சிரிக்கக் கூடிய காலமொன்று வந்து விடுமோ எனப் பயப்படுகின்றோம் நாம்.

உண்மையாகத் தத்தமது துறைகளில் உழைப்பவன் யாரையுமே குறை சொல்ல மாட்டான்: அவதாரும் மொழிய மாட்டான். தான் செய்யும் வேலையில்தான் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து இயங்கி வருவான். மற்றவர்களைத் தேடிப் பிடித்து குற்றங் குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்க அவனுக்கு அவகாசம் இருப்பதில்லை.

'வேலையற்றவர்களும் மற்றவர்களைச் சொறிந்து, அச்சொறிவின் மூலம் இன்பம் காண்பவர்களும்தான் இப்படியான சொட்டைத் தனங்களைத் தொடராகச் செய்து கொண்டிருக்கக் கூடியவர்கள்.

இப்படியானவர்களைச் சரிவர இனங் கண்டு பொது வாழ்வி விருந்து இவர்களை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டியது தரமான இலக்கியச் சூவைகளுக்கிண் பாரிய கடமையாகும்.

— இதைச் சரிவர அவர்கள் செய்வார்கள் என்பதைத் திடமாக நம்புகின்றோம்.

85 ம் ஆண்டுக்குரிய தொகுப்பு

மல்லிகை 1985 ஆண்டுக்குரிய அத்தனை இதழ்களும் தொகுக்கப் பெற்று அழகாகப் 'பைன்ட்' செய்யப்பட்டுள்ளன.

நூலங்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், கலை ஞர்கள் மல்லிகையுடன் தொடர்பு கொள்ளலும்.

விலை ரூபா 50.

கடிதம்

நான் மானுமதுரையை விட்டு வந்து ஓராண்டாகி விட்டது. எழுத வேண்டும் என எண்ணுத் தாளில்லை.

இதற்கிடையில் நண்பர் ஃபூர்ணிக்காவுக்கு வருகின்ற மல்லிகை இதழ்களைத் தவரூது படித்து வருகின்றேன். தாங்கள் மாஸ்கோ வரப்போவதாகக் கூட ஒரு முறை சொன்னார்கள். இது பற்றி முழு விபரமும் தெரியவில்லை.

அடிக்கடி தமிழ் நாட்டிற்குச் சென்று வருவீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

நா. முகம்மது சரீபு

● ●

தூண்டில் பகுதியை மாதா மாதம் தொடர்ந்து செய்யுங்கள். நான் ரொம்பவும் சுவைத்துப் படிக்கும் பகுதியிது. 'தூண்டில்' தொகுப்பை ஒரு நூலாக வெளியிட்டால் என்ன? பல தகவல்களை அதன் மூலம் அறிய வாய்ப்புண்டு. நூல் வெளியிட்டுத்துறைபற்றி யோசிப்பதாகச் சென்ற இதற்கில் படித்தேன் நல்ல முயற்சி.

மல்லிகை அட்டைப் படக் கனவான்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரு நூல் வெளிவந்தால் என்ன? உதிரியாகத் தனித் தனி இதழ்களில் அவர்களது தகவல்கள் சிறைந்து போகாமல் புத்தக வடிவில் தொகுக்கப் பட்டால் பின் வரும் தலைமுறைக்கு அத் தகவல்கள் பயன்படும் என்பது என் எண்ணம். எதற்கும் யோசித்துச் செயல் படவும்.

அளவெட்டி.

த. தேவராசன்

பெற்றவரி இதழ் கிளிநோச்சி மாவட்ட சிறப்பு மலர்

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் கிளிநோச்சி மாவட்ட மலர் வெளியிடுவதாக விளம்பரப்படுத்தியிருந்தோம். அந்த மாவட்டத் தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளின் காரணமாக அச்சிறப்பிதழ் வெளி யீட்டைத் தாமதப்படுத்தி வந்தோம்— முற்றுக் கூடும் அந்த யோசனையைக் கைவிடும் உத்தேசம் நமக்கு இருந்ததில்லை.

— பலர் சிறப்பிதழைக் கைவிட்டு விட்டார்களா? எனக் கேட்ட பெற்றவரியிருந்தனர். நாம் அதற்கும் மௌனம் சாதித்தோம். பின்னர் அச் சிறப்பிதழை இனிமேலும் தாமதப்படுத்தக் கூடாது என்ற நிலையில் 1986 பெற்றவரி மாத இதழைச் சிறப்பிதழாகக் கொண்டு வருவது என முடிவெடுத்து ஆரம்ப வேலைகளைச் செய்து வருகின்றோம்.

அம் மாவட்டத்து இலக்கிய நண்பர்கள் இனிமேலும் தாமதிக் காமல் எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது சாலச் சிறந்தது.— பின்னர் குறை கூறுவதில் அர்த்தமில்லை.

வாழ்த்துகின்றேம்

மல்லிகையின் அபிமானத்துக்கு என்றுமேயுரிய வீரகேசரி நிருபர் திரு. செல்லத்துரையின் மூத்த புதல்வி சௌல்வி சௌல்வராணி அவர்களுக்கும், திரு. சி. தவநைதி அவர்களின் ஏக புத்திரன் சௌல்வன் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கும் அச்சுவேலியில் சமீபத் தில் வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

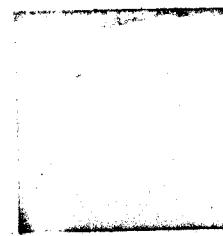
மணமக்கள் என்றும் சிறப்புடன் வாழ மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது.

புத்தாண்டு வாழ்த்து

சுவைஞர்கள், அபிமானிகள், அன்பர்கள், படைப்பாளிகள், விளம்பரதாரர்கள். சந்தாதாரர்கள், நெருங்கிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் புத்தாண்டு, பொங்கல் வாழ்த்துக்களைத் தனித் தனியாக அவர்களின் அன்பு நெஞ்சங்களுக்குச் சமர்ப்பிப்பதில் பேருகை கொள்ளுகின்றோம்.

சகலருக்கும் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிட்டுவதாக.

— ஆசிரியர்

எழுத்துத்துறையும் பெண்களும்

மரகதா சிவலிங்கம்

இன்று நாட்டின் சீரழிவால் எழுத்து — இலக்கியம் சீரழிகின் நிலை. இலக்கியம் மட்டுமல்ல வர்த்தகம், விவசாயம் எல்லாமே சீரழிகிறன. நம து சமுதாய வாழ்வு எல்லாமே அவங்கோல மாகி வருகின்றன.

இலக்கியச் சீரழிவைத் தடுப்பதற்கு ஆரோக்கியான தேசிய சூழ்நிலை, தரமான ஆக்கபூர்வ மான கலை இலக்கியம் தோன்றிச் செழித்து வளர்வேண்டும்; அதற்கு முதலில் நாடு அமைதி பெற வேண்டும்; மக்களிடம் பீதி குறைய வேண்டும்,

உலகம் மாறிக் கொண்டு போகும் வேளையில் சமூகமும் மாறுதலுக்கூடாக வளர்ந்து கொண்டு செல்கையில் எழுத்தாளனுடைய எழுத்துக்களும் அதற்கேற்ப மாறுபட்டுச் செல்கின்ற தாம் வாழுகின்ற சமுதாய மூலை அழுபடச் சித்தரிப்பதும் குறை நிறைகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதும், அதன் நிவிர்த்திகளை கோடிட்டுக் காட்டுவதுமே படைப்பாளிகளின் கடமையாகும். இப்படியான படைப்பாளிகள் வரிசையிலே பெண்களின் பங்களிப்பு முக்கியமான தாகும். தற்காலத்தில் எழுத்துத் துறையில் பெண்களின் பங்களிப்பு மிக் குறைவாகவேயுள்ளது. இதற்கு நாட்டு நிலைமையும் ஒரு காரணமாகலாம்.

பெண்களுக்கு என்று மேற்கூடும்பச்சுமை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும். அதற்குள் முழுகிப்போகும் பெண்கள் தங்களது திறமையை, ஆற்றலை வெளிக்காட்ட முடியாது இருக்கின்றனர். இந்த நிலை நீடிப்பது மன

வருத்தத்துக்குரிய ஒன்று கூடும். பெண்கள் மனந்தவராது தங்களுடை திறமைகளை மக்கள் மத்தி யில் வெளிக்கொணர்ந்து பிரகாசிக்க வேண்டும். எழுத்து புனிதமானதாக இருக்க வேண்டும். சில எழுத்தாளர்கள் வரத்தகச்சஞ்சிகைகளிலே பாலுணர்ச்சி கண்ண எழுதி பெயர் பெறுகிறார்கள். இந்த மூற்றிலை மாற வேண்டும். இல்லறைய சமுதாயத்திலே இலக்கியத்துறையிலே யார் நாட்டம் கொள்கிறார்கள்?

இன்று குறமகள், கோகிலா
மகேந்திரன், தாமரைச் செலவி,
யோகா பாவச்சந்திரன், தமிழ்ப்
பிரியா போன்ற சமுத்துப் பெண்
எழுத்தாளர்களுடைய கதைகள்
பல, எழுத்தாளர்களுக்கும் வாச
கர் ஞக்குமிடையில் நெருங்கிய
பிளைப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய
தாக, மக்களின் தேவைகளை
பிரதிபலிக்கக் கூடியதாக உள்
னன். படைப்பாளிகா வாழைப்
பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவதுபோல,
தமது அனுபவங்களை தமது
படைப்பின் மூலம் பிற சுதந்திர
யினருக்குப் படைக்கும் பொழுது
வாசகர்களும் உண்மையான
உணர்வுடன் ஆக்கப்புவமான
படைப்புக்களுக்கு ஒத்துழைக்க
வேண்டும்.

கோவிலா மகேந்திரன் ஒரு
முற்பொக்குப் படைப்பாளி.
இவரது படைப்பிலே சி தன் க்
கொடுமேயும் அதனால் விழை
யும் தீங்குகளும் கருப் பொரு
ளாக மினிர்கிண்றன. குறமகளும்
தனது படைப்புகளில் பலவற்
நைப் பெண் விடுதலைக் கே
கொடுத்துள்ளார். சமூக ஏற்றத்
தாழ்வு, சாதியப் போராட்டம்
களை இவர்கள் தன்கு படம்
பிடித்துக் காட்டுகின்றனர்.

தமிழகத்தில் வகுபி, ராஜம் கிரங்கள். போகுவி போன்ற

வர்களுடைய படைப்புக்கள்
பெரும்பாலும் சீதனக்கொடுமை,
பெண்ணிடமை, முடக் கொள்ள-
கூக்கள் போன்றவற்றினையே
வெளிப்படையாகச் சாடுகின்றன.
இவர்களின் கதைக்கரு, உரு, முடிவு யாவுமே தனித்து
வழானவை. கதையை நகர்த்திக்-
செல்லும் வாலகம், அதன்
எழுத்தோட்டம் கதைவாசித்து
முடித்தாலும் பின்னரும் நினை-
வில் கதாபாத்திரங்கள் சஞ்சிபிப்
பது, போற்றுகற்குரியதாகும்.
இவர்கள் காத்திரமான நாவல்களை
தமிழுக்குத் தந்து பெருந்தொண்டு பரிசுவள்ளாரிகள்.

பெண்களின் பல வருபிரச்சனைகளை பெண் எழுத்தாளர்களால்தான் நன்கு பிரதிபலிக்க முடியும். பெண்கள் ஒரு குறுகிய வட்டத்திலே இருப்பதனால் இவர்கள் அரசியலில் அதிகம் ஈடுபாடு காட்டுவதில்லை. ஆனால், இவக்கியத்துறையிலே காட்டும் சிரத்தை பெண்மேலும் வளர்வேண்டும். இவர்கள் தமது சிரமங்கைத்தப் பாராது இவக்கியத்துறையிலே முழு முக்காக நின்ற தங்கள் உழைப்பினாலும் திறமையினாலும் மக்கள் மத்தி யில் வேறான வேண்டும். இந்நிலை ஆக்கபூர்வமான படைப்புகளை பெண்கள் உருவாக்க வேண்டும்.

இன்று இங்கு நில வழி நெருக்கடியான காலகட்டத்திலே எழுத்தாளர் கனுபடை பல படைப்புக்கள் நூலுருப் பெற முடியாத அவ்வ நிலையே காணப்படுகின்றன. இதனையும் சுற்று மனத்துட் ரண்டு மனித உழைப்பிலே தோன்றிய மகத் தான் படைப்புக்களாகிய இவச்சிகியங்களைப் பாதுகாக்க இவச்சியை அன்பர்கள் முன்வர வேண்டும்

சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்

இலக்கியச் சிந்தனை என்ற எழுத்தாளர் — வாசகி அமைப்பு கோவாலம்பூரில் இயங்கி வருகின்றது. முற் போக்கு இலக்கிய குறிச்கோள்களைக் கொண்டுள்ள இவர்கள் 5-9-85 இல் ஏற்படுத்திய திருநூய்வுக் கருத்தரங்கில் இக் கட்டுரை திரு. சுந்தர ராமசாமி அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது. டாக்டர் நந்தி இக் கருத்தரங்கில் சமூகமளித்திருந்தார். திரு. சுந்தர ராமசாமி இலக்கிய சிந்தனையின் நிர்வாகிகள் ஆகி யோரின் அநுமதியுடன் இக் கட்டுரை பிரகாரிக்கப் படுகிறது.

‘இலக்கியச் சிந்தனை’ எமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்துடனும், மல்லிகையுடனும் தொடர்பு வைக்க விரும்புவதாகவும் நந்தி உறுதிகள்.

படைப்பின் மொழி கவிதையாக பண்டைத் தமிழில் இருந்திருக்கிறது. உவக இலக்கியங்கள் அணைத்திற்கும் பொதுவான நிலையாக இதைக் கூறலாமா? பெரிதும் அவ்வாறுதான் இலக்கியச் சரித்திர ஆசிரியர்களின் கற்றுப்படி. இயற்கையின் பிறழ்வான விதி விலக்குகள் இருக்கக் கூடுமோ என்னவோ, படைப்பின் ஏக முகமாக உலகெங்கும் கவிதை நீடித்த நிலையும், அந் நிலை நூற்றுக்கண் தான்பிவந்த நியதியையும் பாக்கும்போது பண்டை வாழ்வில் கவிதை கொண்டிருந்த தவிர்க்க இயலாத ஆட்சியின் வலிமேவளிப்படுகிறது.

பண்டைத் தமிழில் படைப்பு அதன் உடலைச் சுப்தத்தில் வைத் திருந்தது. மனிதன்ன் மன உலகை அவன்னு செவி வழியாகச் சென்று எட்டவேண்டியிருந்த காரணத்தால் அன்று படைப்பின் உடல் சுப்தத்தில் நின்றது. ஒரையில் தன் உடலைக் கவிதை வைத் துக் கொண்டிருந்த போது, நினைவில் நிற்கத் துணைபோகும் ஒரையின் அழுகள் யாப்பு அயின்.

அச்சு இயந்திரம் வசனத்தைச் சாத்தியமாக்கிறது. இப்போது கெவியின் இடத்தை கண் பிடித்துக் கொண்டுவிட்டது. நினைவில் நிற்கத் துணைபோகும் ஒரையில் அழகுகள் பின்னெடுக்கின. பேச்க மொழியினால் செய்து வந்த பரிவரத்துணைகளை, அச்சின் துணைகளை கொண்டு செம்மையாகவும் விரிந்த தனத்திலும் செய்ய இயலும் என் நிலை உற்பட்ட போது, சிரான் பேச்க மொழி அச்சேற்றறப் பட்டது. அதுதான் வசனத்தின் முதல் ரூபம்.

வசன எழுச்சியின் தொடராக சிறுக்கை தோன்றிற்று என்று கூறுவது தமிழ் மரபு. இங்கும் சரி, உலக மொழிகளிலும் சரி,

வசனம் தோன்றியதும் முதலில் பிறந்தவை நாவல்கள்தாம். அதன் பின்னர்தான் சிறுகதைகள் தோன்றின. சிறுகதையே படைப்புச் சக்தியின் கடைசிக் குழந்தை.

வசனம் தோன்றியதும் தொடர்ந்து எழுந்த படைப்புக்களை நாவல் கள் என அழைப்பது பொருத்தமான தாக இருக்குமா? உடைகளிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும், குணநலன்கள் கொண்டவை அல்லவா நாவல்கள்? பல்வேறு தளங்களில் நாவல் எழுதப்பட்டி ருத்தாலுக்கூட நாம் போற்றும் நாவல்கள் யதார்த்தத் தளத்தின் மேதானே எழுதப்பட்டுள்ளன? இதிலிருந்து யதார்த்தத்தனம் என்பது - வேறு பல குணநலன்களோடு— நாவலின் தவிர்க்க முடியாத அம்சம் என்றும் ஆகிறது அல்லவா? தமிழில் வசனம் தோன்ய பின் எழுந்த படைப்பின் உருவங்களைப் புனிக் கதைகள் என்றே சொல்ல வேண்டும். அவற்றுக்கு நாவல்களுக்குரிய யதார்த்த தளம் இல்லை.

புனிகதைகள் வசனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது மிகவும் இயற்கையான காரியம். புனிகதையை தொன்றுதொட்டு நமக்கு இருந்துவந்திருக்கும் கடை மரபைச் சார்ந்து நிற்பது; கதையின் தொடர்ச்சி. காவியத்தில் கதையை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். புராணங்களில் கதையைச் சந்தித்திருக்கிறோம். ஆகவீ கதையில் உறைந்து கிடந்த கதையை வசனத்தில் மாற்றுவது என்பது மரபு ரீதியான தொடர்ச்சிதான். அதில் தாண்டல் இல்லை. ஆக்கம் இல்லை. கவிதை என்னும் கருவிக்குப் பதிலாக வசனத்தைப் பயன்படுத்தும் நிலையே இருக்கிறது.

காவியங்களுக்கும், புராணங்களுக்கும், புனிகதைகளுக்கும், பொதுவான குறிக்கோள்கள் உள்ளன. தர வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் கூட, இவை பொதுவாக தர்மங்களின் நிலைகள் எதிர்தாலும் கூட, இவை பொதுவாக வெற்றிபெறும் யும் விவரித்து, அதர்மத்துக்கு எதிராக தர்மம் வெற்றிபெறும் நியதியை வற்புறுத்தும் நோக்கம் கொண்டவை. ஸ்தூலமாக அனுபவங்களுக்கு வாழ்க்கை ஏறுக்கு மாருக தெரிந்தாலும் கூட வாழ்வின் தளத்தில் வெற்றிகளும் தோல்விகளும் தர்மத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு அப்பால் நிகழ்ந்தாலும்கூட, காலத்தின் நிட்சியில் தர்மம் சூட்சமாகச் செயல்பட்டு தனது வெற்றிகளை ஸ்தாபிக்கும் நியதியை காவியங்களுக்கும் புராணங்களுக்கும் புனிகதைகளுக்கும் வற்புறுத்துகின்றன. யதார்த்த உலகை— யதிகளின் அடிக்கரணை உணர முடியாத கோலங்களைக் காட்டும் யதார்த்த உலகை முன் வைத்த புதிய உருவங்கள் தாம் நாவலும், சிறுகதையும். அது ஒரு நம்பிக்கையின் வீழ்க்கி. காவிய, புராண, புனிகதைப் பாங்குக்கு எதிர் நிலை. ஒழுங்கும் ஒத்திசையும் கொண்டவையாக இவ்வுகை கற்பண செய்து கொண்டிருந்த இதயங்கள் யதார்த்தத்தின் தளத்தில் மோதி சுக்கு நூரூக உடைந்ததின் எதிரொலி கள், இந்த மோதலின் வேதஜைகளிலிருந்து எழுந்தவை நாவல் களும் சிறுகதைகளும். ஆகவேதான் அவை அவற்றைத் தோற்று வித்த யதார்த்த தளத்தோடு பிணைந்து கிடக்கின்றன. யதார்த்த தளத்தின் தொடர்பிலை எவில் எப்படி கணவுகள், கற்பணகள் உடையக் கூடும்? இதிலிருந்து வசனத்தின் தொடர்ச்சி புனிகதைகள் என்றும், நாவல்கள் புனிகதையின் தொடர்ச்சி அல்ல என்பதும் தெரியவரும்.

சிறு கதையை சிறிய கதை என எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது இல்லை. சிறுகதை சிறு கதையும் அல்ல. அது கதையே அல்ல: உண்மையில் அது கதையின் எதிர் நிலை. கதையின் வீட்சி, சிறு கதை சிறிய அளவுடையதாகவும் இருக்கலாம். இரண்டு பக்கங்கள் ரணம்: புதுமைப் பித்தனின் 'தெருவிளக்கு' மூப்பது பக்கங்கள் கூட இருக்கலாம். உதாரணம்: புதுமைப்பித்தனின் 'செல்வ' மாள் சிறுகதையின் வடிவத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள் நீளத்தை முக்கியமாகக் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு கை மயத்தை வலுப்படுத்திக் கொண்டு போகும் ஒருமை உணர்ச்சி கெடாத அமைப்பையே வற்புறுத்தினார்கள். எனினும் நடைமுறையில் நீண்திற்கும் ஒரு வரங்களை வேண்டும் என்பதால் அரை மனி நேரம் அல்லது ஒரு மனி நேரத்துக்குள் படித்து முடிக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறுகதைகள் பத்திரிகைச் சாதனத்தில் இருந்து தோன்றியதால் பெரும்பாலும் அவை அதிக நீளம் கொண்டிருப்பதில்லை.

கதைக்கும், சிறுகதைக்குமான வேற்றுமையை மிகத் துல்லிய மாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கதையை ஒரு அரண்மனையோடு ஒப்பிடவாம். கதையை ஒரு அரண்மனைக் கட்டிடங்களின் சராசரித் தன்மைக்கு அடபாற்பட்டதாக இருக்கிறது. அதன் முகப்புக்கள் நெடுந் துண்கள். அந்தப்புரங்கள், அது பகுதி பகுதியாக விரிந்து கொண்டே போகிறது. ஒரு அரண்மனை முழுமையானது, தெவயான காரியங்கள் அணித்தும் செய்து முடிக்கப்பட்ட நிலையில் அது இருக்கிறது. முகப்பை வைத்து அதன் உள்தோற்றற்றதை மதிக்க முடியாது. முழுமையாக அறிய வேண்டுமானால் உள்ளே அழைத்து பகுதி பகுதியாக பார்த்துக் கொண்டு போகவேண்டும். அனால் அப்படிப் பார்த்துக் கொண்டு போவதில் ஏதும் சிக்கல் இல்லை. நிறைய சுவாரஸ்யம் உள்ளது. கடைசிவரையிலும் பார்த்துக்கொண்டு போகலாம். எனினும் ஒன்றிரண்டு முறை பார்த்து விட்டதாம் என்றால் மீண்டும் மற்றொரு முறை பார்க்க வேண்டிய அவசியத்தை அது ஏற்படுத்துவது இல்லை. முற்றுகப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டு விட்டதான் திருப்புதி நமக்கு ஏற்படுகிறது.

சிறுகதையோ ஒரு கவி. அது மனத் தடாகத்தை நோக்கி வீசப்படுகிறது. ஓய்ந்தோடிச் சென்று அது ஒரு அலையை எழுப்புகிறது. அந்த அலை மற்றொரு அலையை எழுப்புகிறது. அலையின் தொடர்கள் எழுகின்றன. அலை வளையங்கள் விகிப்புக் கொள்கின்றன. மனத் தடாகத்தில் அது பல விகாசத்துக்கு ஏற்ப இந்தத் தொடர் அலைகளும் அதிக விகாசம் கொள்கின்றன. இங்கு ஒரு முடிவு என்று எதுவும் இல்லை. நமக்குச் சாவகாசம் இருப்பின் சிறுகதை என்ற கலை நம் மனத் தடாகத்தில் வீசி அப்போது எழுப் புதிய அலைகளைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

கதை முடிகிறது. சிறுகதை மன அலைகளில் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பது. சிறுகதையில் கதையை எதிர்பார்ப்பவர்கள் சிறுகதை முடிந்த பின்பும் மறுபக்கம் திரும்பி கதையின் தொடர்ச்சி யைக் காணுமல் ஏமாந்து 'முற்றும்' எங்கே என்று தேடிக் கொண்டிருப்பார்கள். கதை காலத்தோடு சீரான வறவு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கு காலம் என்ற கயிற்றில் சம்பவங்கள் என்னும்

முத்துக்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சீராகக் கோர்க்கப்படுகின்றன. கவாரஸ்யத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டு கதையின் சம்பவங்கள் பின்னப்படுகின்றன. கவாரஸ்யம் சார்ந்த ஒளிவு மறைவுகளுக்கு அங்கு இடம் உண்டு. மர்மங்களுக்கு அங்கு இடம் உண்டு; முடிச்கள் அங்கு போடப்படுகின்றன. அவிழிக்கப்படுகின்றன. உங்கள் எதிர்பார்ப்பைத் தராமல் அது உங்களை ஏமாற்றி சந்தோஷப் படுத்தும். எதிர்பார்க்காததைத் தந்து ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தும். யதார்த்தத்தைச் சாராத கனவுகூத்தில் எவ்வளவோ செப்படி வித்தைகள் செய்ய முடியும்.

சிறுகதை பட்டவர்த்தமானது. ஒரு குழந்தை போல் அம்மன் மானது. நிகழ்ச்சிப் பேரக்குகளை விவரிக்கும் படைப்பின் தளத்தில் அது காலத்தின் சஞ்சாரத்தை அலுசிரிப்பதில்லை. சிறுகதையின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப நிகழ்வுகள் காலத்தின் தளத்தின் முன் பின் அக அமையும். அது பட்டவர்த்தமானது என்பதால் நிகழ்வின் மையத்தை எடுத்த எடுப்பில் கூட வெளிப்படுத்தி விடுவதுண்டு. அது கவாரஸ்யத்தில் உயிர் வாழும் பிண்டம் அல்ல என்பதால் அதற்கு மறைத்து வைத்துக் கொள்ள எதுவும் இல்லை. மர்மங்கள் இல்லை. முடிச்சுக்கள் இல்லை.

மதிப்பிடுகளின் வெற்றிகளை கேள்விக்கு உள்ளாக்குகின்றன சிறுகதைகள். சிறுகதையின் பிறப்பிடமான கவியுள்ளம் யதார்த்த உலகின் ஈவிர்க்கமற்ற தல்லமையுடன் முட்டி மோதுகிறது. உடைந்து சிதறுகிறது. ஆகவேதான் சிறுகதைகள், நியதியின் வெற்றியை கோழிப்பவையாகவோ, தர்மத்தை அழுத்தக்கடியவையாகவோ, தரத்தையோ ஒத்திசையோ உற்புறுத்துவையாகவோ அமையாமல் வாழ்வின் தளத்தில் ஒரு கனியு எம் யதார்த்ததோடு மோதியதில் ஏற்பட்ட அபசவரத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றன.

பண்டைத் தமிழில் சிறுகதையைக் கண்டுபிடிச்க பலரும் முயன் நிருக்கிறார்கள். பண்டைத் தமிழில் கதையைக் கண்டுபிடிக்கவாம், ஆனால் சிறுகதையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. தத்துவ ரீதியாக நம்பிக்கை ஆட்சி கொண்டிருந்த காலத்தில், தத்துவ ரீதியாக அவநம்பிக்கை தோற்றுவித்த கலை உருவங்களை கண்டுபிடிப்பது எப்படி? பழைய தமிழில் சிறுகதையைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் இலக்கியத்திற்கும் தத்துவத்திற்குமான உறவை அறிந்து கொண்டவர் கன் இல்லை.

அச்சு இயந்திரம் வசனத்தை தோற்றுவித்துபோல் பத்திரிகை தோற்றுவித்த உருவமே சிறுகதை. அச்சு இயந்திரமும் சரி, பத்திரிகையும் சரி முதலில் மேல்நாட்டில் தோன்றியவை. ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றிருந்தோர் மூலமே தமிழில் சிறுகதை அதன் சரியான வடிவத்தில் இங்கு தோன்றக் காரணமாக இருந்தது. இதனால் தான், மேல் நாட்டுச் சிறுகதையின் பாதிப்பைப் பெற்று தமிழ்க் கலை உள்ளங்களை சுறுகதையை தமிழில் தோற்றுவிக்க முடிந்தது.

கதையிலிருந்து சிறுகதையை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காக கலை உள்ளம் யதார்த்தத்தோடு போதிய காரணத்தினாலேயே அத் தொடர்பு மதிப்பிடுகளின் சரிவை உணர்த்தன விளைவாகவே தோன்றிய சிறுகதையின் வடிவத்தைப் பற்றிப் பேச முற்படுகிறோம். இந்த விவரிப்பு முழுமையானது அல்ல. இவர்களதான் பேசுகத்தமிழின் நிட்சியாகத் தோன்றிய வசனத்தை— வெளக்கெத் தளத்திற்குரிய காரியார்த்தங்களுக்கு

இறுதியானதோ அவ்வ. எது முன் மாதிரிகளை உதறிக் கொண்டு முற்றிலும் புதிதாக கோலம் கொள்கிறதோ அதுவே படைப்பு. ஒவ்வொரு படைப்பும் முன் படைப்பை உதறி புது முக விலாசம் கொள்ள முந்துகிறது. நம்மை வந்து எட்டிய படைப்பின் கலை வெற்றிகளையும் நிச்சய பலன்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றின் கணங்களை விவரிக்க முற்படுகிறோம். இவ்வாறு நாம் விவரித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே விவரிப்பைத் தாண்டிக் கொண்டு, பீறிக்கொண்டு, நமது இலக்கணத்திற்கு குலைத்துக் கொண்டு ஒரு புதுப் படைப்புத் தோன்றுகிறது. அது புதிய படைப்பாக, புதிய சிறுகதையாக நம் அனுபவ உலகத்திற்கு ஒரு புதிய பரிமாங்களை உடைபடுகின்றன. இலக்கணங்கள் உருவாக்குகின்றன படைப்புத்தான் இலக்கணங்களை மீறுகின்றன: உடைக்கின்றன.

இலக்கணங்களை எப்போதும் படைப்பு மீறிக்கொண்டிருப்பதால்— உருவ இலக்கணங்களில் உறைந்து கிடைக்கும் மனங்— புலமையை ஆதாரமாக வைத்து உயிர் வாழும் மனம்— படைப்பின் புதிய முகத்தைக் கண்டு, முன் பரிச்சயம் அற்ற முகத்தைக் கண்டு நிலைகுலைந்து போகிறது: படைப்பு இலக்கணத்தை மீறியிருக்கும் நிலையைக் குறையாகக் கண்டு விவரித்து புதிய படைப்பை தள்ளிப்பேச புலவர்கள் முற்படுவார்கள். புதிதாக எழும்பி வரும் வாழ்வின் மையத்தை ஸ்பரிசிக்கும் நிச்சலே படைப்பாளியின் குறிக்கொள் ஆகும். தன் படைப்பு உருவாக்கிய இலக்கணத்துக்கு விகவாசமாக இருப்பதல்ல. அதனால்தான் நேற்றைய இலக்கணங்களை உறும் படைப்பு இன்றைய வாழ்வின் மையத்தில் வேறாக சமூகத்தில் தண்ண ஸ்தாபித்துக் கொண்டு விடுகிறது. இந்த ஸ்தாபி தம் நிச்சந்த பின்பு இலக்கிய வைதீகமும் ஸ்தாபித்துக் கொண்ட படைப்பின் இருப்பை வேறு வழியின்றி அங்கீகிரித்து அதன் வெற்றிக்கு இட்டுச் சென்ற உத்திகளை இலக்கணமாக அமைத்துக் கொள்கிறது. புதிய படைப்பை தள்ளிப் பேசுவதும் பின் அங்கீகரிப்பதும், மீண்டும் புதிய படைப்பைக் கண்டு திக்பீரமை கொள் வதும் புலமையை அவஸ்தைகளாக இருக்கின்றன. இந்த அவஸ்தை பயடப்படுக்கும் வாழ்வக்குமான உறவு பற்றிய அஞ்ஜானத்திலிருந்து தோன்றுவதாகும். இலக்கியத்தை உத்திகளின் சங்கமமாக இறக்கிக் காண்பதின் விளைவாகும்.

தமிழில் வசனத்தை புனைகதைகளுக்குப் பயன்படுத்தியவர் பலர். வேதநாயகம்பிள்ளை, ராஜம் அய்யர், மாதவையா, சுப்பிரமணிய பாரதி, வ. வே. ச. ஐயர் போன்றவர்கள் இதில் முக்கிய மாணவர்கள். ஒன்றில் இவர்கள் நாவல் என்ற வகுக்கீட்டுக் கருதப் பட்ட கதைகளை எழுதியவர்கள். நாம் சிறுகதை பற்றி ஆராயும் போது சரி. நாவல் பற்றி ஆராயும்போது சரி, புதிய இலக்கிய உருவங்களை தோற்றுத்திற்குக் காரணமாக இருந்த தத்துவ நிலையின் முன் வைத்து இவர்களை ஆராய்ந்தோம் என்றால் புதிய உருவங்களை இவர்கள் நிராகரிக்கப்படுவார்கள். இந்த நிராகரிப்புக்கு தமிழக்கு ஏதாம் இவர்கள் பங்காற்றியில்லை. இவர்களதான் பேசுகத்தமிழின் நிட்சியாகத் தோன்றிய வசனத்தை— வெளக்கெத் தளத்திற்குரிய காரியார்த்தங்களுக்கு

மட்டும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்த ஒரு மொண்ணைக் கருவியை, படைப்புக்குரிய சூட்சமமான கருவியாகப் பக்குவப்படுத்தித் தந்த வர்கள். இரும்பைக் காய்ச்சி எல்லை உருவாக்கியவர்கள். இவர்களுடைய பொதுவான குணம் என்ன? யதார்த்த உலகத்திற்கு ஒரு இடைவெளி விட்டு நின்று தர்மத்தையோ, ஒழுக்கத்தையோ, நிதி யையோ, நம்பிக்கைகளையோ வற்புறுத்துவது. இவ்வாறு வற்புறுத் துவதன் அவசியம் ஏன் ஏற்பட்டது? இவர்களது நப்பிக்கைக்குரிய தர்மத்தை யதார்த்த உலகம் புரக்கணித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்திலூயில் இவர்கள் வருத்தம் கொள்கின்றனர். அதிர்ச்சி கொள்கின்றனர். இவர்களது கலை ஆட்சியை யதார்த்த உலகத்தின் மீதே ஸ்தாபித்து அங்கு தர்மத்தின் வெற்றியை நிலைதாட்ட முடியாத அளவுக்கு இவர்களது நம்பிக்கையிலிருந்து யதார்த்த உலகம் விலகிச் சென்ற விட்டது. யதார்த்த உலகம் போன்ற ஒன்றைப் படைத்து அந்தப் படைப்பினுள் தர்மத்தின் ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக் காட்டுகின்றன. இந்தப் படைப்புலகத்தால் யதார்த்த உலகத்தைப் பாதித்து படைப்பை அனுசரிச்கும் ஒன்றாக யதார்த்த உலகத்தை மாற்றக் கனவு காண்கிறார்கள். யதார்த்த உலகமோ பேறு நியதிகளால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யதார்த்ததோடு தொடர்பு கொண்டதான் தோற்றக் குணங்கள் கொண்டவை இவர்களது எழுத்துக்கள். இந்தத் தோற்றக் குணங்களே வாசக மூக்கு இவர்களது படைப்போடு ஒரு உறவை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால் இங்கு பிரச்னையின் தீர்வுகள் கனவுலகத்தில் நிகழ்கின்றன.

மாதவையாவும், பாரதியுர், வ. வே. சு. ஐயரும் சிறுக்கைத் துறையான பிரக்ஞானை கொண்டவர்கள் அல்லர். இவர்கள் மூவரும் சமூகச் சீர்திருத்தங்களில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். இந்த நம்பிக்கை காரணமாக இவர்கள் மோசமான ஆசிரியர்கள் ஆகிவிடவில்லை. கு. ப. ராஜாஜோபாலனும், புதுமைப்பித்தனும் சீர்திருத்தக்காரர்கள்தான். அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்துச் சமூக அமைப்பை அவர்கள் இருவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கு. ப. ரா. தனது நம்பிக்கைகளை தக்க வெத்துக் கொண்டு சமூகத்தை விமர்சிக்கிறார். புதுமைப்பித்தன் காணும் குறைகளின் விச்கம் அகல மூம் ‘ஈவிரக்கமற்ற’ உண்மை தேடலும் அவரது நம்பிக்கைகளையே சிறைத்து விடுகின்றன. ஆகவே அவரது விமர்சனம் எதிர்மறையான விமர்சனமாக அமைந்து விடுகிறது. இருவருமே சிறுக்கையில் மிகுந்த கலை வெற்றியைத் தேடித் தந்தவர்கள். ஆகவே சீர்திருத்த மனோபாவமோ, வாழ்வின் மீது நிறுத்தப்படும் விபர சங்களோ தன்னாளில் சிறுக்கை அமைதியைக் குலுக்கும் காரணங்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை.

தமிழ்ச் சிறுகதையின் முதல் வெற்றியாக வி.வே.சு. ஜெயரின் 'குளத்தங்கரை அரசாங்கத்தைக்' கூறுவது நல்லீன விரோதனை மரபு. சிறுகதையின் தனித் தன்மையை முதலில் அதிக அளவில் உணர்த் தவர் என்று வி.வே.சு. ஜெயரைக் கூறலாம். இவரது 'குளத்தங்கரை அரசாங்கம்' என்ற கதையின் முதற்பகுதி. இவரது சிறுகதைப் பிரக்ஞானம் உண்மைத்தும். 'கதைகள் கலிடை நிர்மிக்கவாய் ரசபாவோடுபெதமாய்' இருக்கவேண்டும் என்பது எனது அபிப்பிராயம் என்று அவர் தனது சிறுகதைத் தொகுதிக்கு எழுதியுள்ள மூன்று வரியில் கூறுகிறார். கலிடைக்கும் சிறுகதைக்கும் உரிய ஏற்றுமையை

இங்கு தொடர்புபடுத்துவது முக்கியமான விஷயம். மாதவையா, பாரதி போன்றவர் களின் கதைகளைப் படித்தால் அவர்கள் சிறு கதைகளை கதைகளோடு தொடர்புபடுத்தி உணர்ந்திருப்பதை அறிய முடியும். வ. வே. சு. ஜெயின் வரையறைக்கு ஏற்குறைய போல அமைந்திருக்கிறது ‘குளத்துங்கரை அரசமரம்’ எனும் கதையின் முற்பகுதி. சிறுகதைக்குரிய ஒன்றிப்பை எடுத்த எடுப்பிலேயே உணர்கிறோம். சோகத்தின் தனிக்குரலாசு தனது சப அனுபவத் தைச் சார்ந்த குரலாகக் கேட்க ஆரய்பிக்கிறது. இந்தச் சோகம் யதார்த்த தளத்திற்குரிய சோகம். அந்தச் காலத்திற்குரிய சோகம். நம் இதயத்தில் இருந்து ஒரு நரம்பை மீட்டுவது போல் கதை நம்பிடத்தில் உறவு கொண்டாடி உள்ளிருது. மொழியும் அந்தருக்கமா + வும் உணர்ச்சிகளை வருடும் விதத்திலிரும் செயல்படுகிறது. இவ்வளவு குணங்களும் கதையின் முதற்பகுதியை மட்டுமே காப்பாற்றுகின்றன. கதையின் பிறப்பகுதி வேறு வேறு தளத்தையும், வேறு சுருதியையும் ஆதாரமாகக் கொள்கிறது. எதிர்பாராத சம்பவங்கள் தினிக்கப்படுகின்றன. கதை பெரும் வீட்சி பெறுகிறது. இவ்வாறு கதை முடிவில்தாக வைத்து பரிசீலனை செய்யும்போது புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கதையின் மையத்திற்கு வல்லுட்டும் விதமாப் கடைசி வரையிலும் செயல்பட முடியாத வீட்சியையே இது கொட்டுகிறது. ‘தற்காலத்தில் நமது நாட்டிற்கு முக்கியமாக வண்டிய தர்மங்கள் தேச பக்தியும், தர்ம வீரமும் குற்றமற்ற மேஜை மையும் ஆகும். ஆகையால் இக்காலத்து நூல்களைப் படிக்கும் போது இத்தகைய தர்மங்களின் தொணி வெளிப்பட வேண்டும்’ என்று ஜெயர் கூறியுள்ளார். இந்தக் கதையின் பிறப்பகுதியிலிரும் அவர் எழுதிய வேறு கதைகளிலும் சரி இந்த நோக்கத்தின் செயல்பாடுகளாக் கதைகள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை சிறுகதைகளாக இல்லை.

மாதவையாவும், பாரதியும் சமூக இன்னள்களைக் கண்டு ஆற்றுத் தணர்ச்சி நெகிழிச்சியுடன் கதைகள் எழுதியுள்ளார்கள். இருவரது நோக்கமும் ஒன்றுதான். இருவரது கதைகளிலும் பிரச்சினைகள் முனைப்புக் கொள்கின்றன. வட்சியவாதி பல சோதனைகளுக்கு ஆளாகி இறுதியில் வெற்றி பெறுகிறான். சுய அனுபவங்கள் ஏறுக்கு மாருக அமைந்தாலும் கூட நம் மால் உடனடியாகவு அனுபவ தளத்திலும் புரிந்து கொள்ள தர்மத்தைச் சார்ந்து உலகம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையே வட்சியவாதத்தின் அடிப்படை.

மணிக்கொடிப் பத்திரிகையின் மூலம் தான் தமிழில் சிறுக்கை என்ற தனி உருவம் தோன்றிற்று. இதைத் தோற்றுவித்தவர்கள் இருவர். புதுமைப்பித்தனும், கு. ப. ராஜகோபாலனும். இவர்களுடைய கடைகள்தாம், சிறுக்கைக்குரிய தனியான உருவத்தின் மீது இவர்கள் கொண்டிருந்த பிடிப்பைச் சந்தேகத்துக்கு இடம் இன்றி நமக்கு உறுதிப் படுத்துகிறது. இவர்களது சிறந்த கடைகள் நல்லெப் பிரக்ஞங்களின் கலை வெற்றிகளாக மினிர்கிண்ணன.

மணிக்கொடி பத்திரிகையும் சரி, மணிக்கொடி எழுத்தாளர் கலையும் சரி காந்திய யுகத்தின் குழந்தைகள் என்று சொல் வேண்டும். காந்திய இயக்கத்தின் மிக அடிப்படையான கூறு இது

தான். வாழ்வை கல தள்ளிகளிலும் மறுபரிசிலணக்கு உட்படுத்த அது வற்புறுத்திற்று. வாழ்வின் ஒழுங்கில் அபோதமாக இழுத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஜனக்கூட்டம் நின்ற, பின் திரும்பி, மேற்கும் கிழக்கும் பார்த்து, காலத்தோடும் தர்மத்தின் அடிப்படைகளோடும் இனைத்து வாழ்க்கையை மறுபரிசிலண செய்கிறது. விழிப்பின் ஏழுச்சி கொள்வது அன்று காலத்தின் ஓர்ப்பந்தமான தேவையாகிவிட்டது. இந்தியா ஒன்று என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. ஜாதி பேதங்கள், மத பேதங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் இவற்றுக்கு எதிராக உணர்வுகள் வலுப்பட்டன. தேவை உணர்ச்சியை வளர்க்கவும், காந்தியத்தைப் பற்பவும், விடுதலை உணர்வைத் துண்டி ஒருமூன்றாப்படுத்தவும் பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் அதிக அளவில் தோன்ற ஆரம்பித்தன. தமிழகம் காந்தி எனும் தேவை அலையா ஹும், பாரதி எனும் தமிழ் அலையாகவும் கடுமையாகப் பாதிக்கப் பட்டது காந்தியம் பண்முகம் கொண்டது. முழு வாழ்வுக்கும் புனருதாரணம் என்பது அதன் குறிக்கோள், கவாச்சாரத் துறையில் காந்தியம் மத சமரசத்தையும், ஜாதி ஒழிப்பையும் போதித்தது. காந்தியத்தின் சிந்தனைப் புரட்சியை ஏற்றுக் கொண்டவர்களே மணிக்கொடிகாரர்கள். எங்கு சிந்தனையில் புரட்சி தோன்றுகின்றதோ அங்குதான் படைப்பிழும் புரட்சி தோன்ற முடியும். தமிழில் கு. ப. ராஜாகோபாலனும், புதுமைப்பித்தனும் புரட்சி மனம் கொண்டவர்கள். மாறுபட்ட கண்ணேட்டம் உள்ளவர்கள் எனிலும் தாங்கள் வாழ்ந்த காலத்து வாழ்க்கையை விமர்சித்த வகையில் யதார்த்த தளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

தமிழ்ச் சிறுக்கைதையின் சிராத்தை அடைந்தவர் என்று புதுமைப் பித்தனைக் கூறவேண்டும். இவரைத் தலைக்குமாக நிற்கும் ஒரு வட்டிய வாதி என்று கூறலாம். புதுமைப்பித்தன் மணிக்கொடிகாரர் என்று குறிக்கூட ஒரு விதத்தில் மணிக்கொடிகாரர்களுக்கு எதிராகவே அவர் விளங்கினார். இவரிடம் வினைகள் வெடிப்பதில்லை. எதிர் வினைகளே வெடிக்கின்றன. எதற்கும் எதிராக எதிர்விளை இவருடையது? லட்சியவாதத்துக்கு எதிரான எதிர்விளை. பாரதி, மாதவையா, வ. வே. ச. ஐயர், ராஜம் ஐயர், கு. ப. ராஜாகோபாலன் எல்லோரிடமும் நீக்கமற நிறைந்து நின்ற வட்சிய வாதத்துக்கு எதிரான மானுபாவம் இவர் கொண்டிருந்தார். இவருடைய முன்னுரைகளையும் இலக்கிய விமர்சனக் கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தும் குணம் அல்ல; யாருக்கோ பதில் கூறும் பாலவை யிலேயே இவரது எழுத்து அமைந்திருப்பது தெரியும். வட்சியவாதியின் விமர்சனங்களுக்கு சிறிதளவு எழுத்திலும் அதிக அளவு பேசுகிறும் ஆக அன்று வெளிப்பட்டிருக்கக் கூடிய விமர்சனங்களுக்கு இவர் எதிர்விளை கூறுகிறார். லட்சியவாதம் தன்னளவில் விவருக்கு உவப்பானது அல்ல என்று கொள்ள வேண்டியதில்லை. வாழ்க்கையை செம்மையற வேண்டும் என கனவு கானும் ஒரு கண்ணாருக்கு. வாழ்வின் அவலங்களைக் கண்டு தோந்து போகும் ஒரு உள்ளத்துக்கு, எப்படி லட்சியவாதம் உவப்பில்லாமல் இருக்க முடியும்? லட்சியவாதத்தை ஆத்மார்த்தமாக அனுகூம்போது லட்சியவாதிக்கும் வாழ்வின் ஸ்திதிக்கும் உள்ள முரண்பாடுகள் கூர்மை பெறுகின்றன.

(தொடரும்)

துறையமுத்து

கண. மகேஸ்வரன்

குதிரேசனுக்கு இந்த வயதி லேயே வேலை கிடைத்தது அதிர் ஸ்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

காரியாலய பியூன் தான். என்றாலும், இப்போது இது கிடைப்பதே பெரியிசயம்தான்.

தொழில் கந்தோரில் பதிவு செய்து வேலை தேடிய காலம் போய்ப் பல வருடங்களாகியும்; இன்னும் ‘பேபர் கந்தோரில்; பதிநுதோன் வேலை பெறவேண்டும் என்ற நம்பிக் கொண்டிருக்கும் பலரை அவன் அறிந்து வைத்திருத்தான். அப்போதெல் வாம் அவர்களுக்காக அனுகாப் படுவதைவிட அவனுல் வேக்குன்றும் செய்ய முடிவு தில்லை.

இப்பொழுது கூட, இந்த வேலையை எதிர்பார்த்து அவன் காத்துக்கிடக்கவில்லை.

என்றாலும் ஒரு நாள் ‘தொப்பாங்’கில் பதிய வேண்டுமென்று அப்பா ஆக்கிணப்படுத்தியதில், ‘கம்மா போட்டு வைப்போ ம்; என்ற நினைவில்தான் அந்தப் படிவத்தை நிரப்பிக் கொடுத்தி குந்தான். அப்போது அதில் அவனுக்கு துளிகூட நம்பிக்கையிருக்க வில்லை.

இப்போதுமட்டும் என்ன வாழு.....?

அவனு அப்பா, தன் தன்னாத வயதிலும் ஒடியாடி. அவன் வைச் காலைக் கையைப் பிடித்து வாங்கிய சிபார்சுதான், இவருக்கு எட்டாக கணியைப் பறித்துக் கொடுத்திருக்கிறது.

அவனு குடும்ப நிலைமையில் இதையும் கவற விடுவது புதிசாலித்தனமிக்கில் என்று மனதுடுக்குள் பட்டதால் அரை மனதுடுக்கான் இந்த வேலையையும் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டான்.

அவர்களது குடும்பத்தில் அவன் கடைக்குட்டி. அடுக்குடுக்காகப் பிறந்த ஜந்து பெண்குழுக்களைகளின் பின் ஆற்று வருடங்களில் து ஆசைக்குப் பிறந்த ‘குஞ்சுக்கண்ணன்’ என்று அவன் அம்மா அவனைப் போட்டுப் புரட்டிப் புரட்டிக் கொஞ்சு கவாளன். அந்த அன்புப் பிடிக்குள் அவன் தினரிய காலங்களே, இந்த வயதில் பாதிக்குமேல் அவனை முழுங்கி விட்டிருந்தது.

இந்தக் குடும்பத்தில் சின்னக்காதான் ஓரளவு படித்துத் தலையெடுத்திருக்கிறான். ‘கொம் பியூட்டர்’ தெரிவில் வேலை கிடைத்த இரண்டாண்டுக்குள் வேயே, யாரோ ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு, இந்தக் குடும்பத்துக்கு அவன் அன்னியமாகிப் போய்விட்டான். முதக்கானும் அடுத்தக்கானும் அடுத்தவர்களும்

திருமணமாகிப் பிரிந்துவிட்டார்கள். அப்பா, அம்மாவின் சலவைத் தொழிலாலும் இப்போது பெரிய வருமானம் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

‘நயினர், நயினர்’ என்று இவன் பெற்றேர் குழுமத் துறையின்தலும், இவர்களைப் பகவைக் காய்களாக்கி சதுரங்கம் ஆடிய உடையார் தனவந்தர்களும், விதானை பந்தாக்களும் பறைந்து, இதெல்லாம் தேவையில்லை என்பதுபோல் ‘லோண்டரி’ களைத் தேடும் அவர்களது வாரிசுகளுக்கு இவர்களது பணியும் குழுமவும் மட்டுமல்ல, உதவியும்தான் தேவையில்லாமல் போய்சிட்டது. அந்த மௌனர்கூட்டத்துக்கு மட்டுமல்ல, இவர்களது சமூகத்தில் பிறந்த—செல்வம் செல்வாக்குள்ள பலருக்கே இதெல்லாம் அநாசரிகமாகிப்போய். குலத்தொழில் என்ற பட்டத்தையே துறந்தவர்களாய்— லோண்டரியில் உடுப்புப் போடுமளவிற்கு உயர்ந்தபோது, பரம்பரைத் தொழில் என்று சொல்லிக் கொண்டு இன்றும் உலாவுகின்ற இவனது பெற்றேருக்கு வருமானம் கம்மியது ஒன்றும் ஆச்சரியப்படத்தக்க விசயமில்லைத்தான்.

ஒவராகு சமயங்களில் இவன்கூட இவர்களில் ஆத்திரப்பட்டதுருண்டு. பின்னர் அப்பா அம்மாவின் பரம்பரைத் தொழிலை இழிவபடுத்த நாங்களெல்லாம் ஆர்? என்ற கோதாவில் மனதத்துக் கட்டுப்படுத்தியதுண்டு. ஆனால், அடி மனதுக்குள் இந்தத் தொழிலுக்கு முழுக்கு பொட்டுவருக்கும் ரெண்டுபேர் குமரிக்குதுகள். இனி அதுகளைப் பொறுப்பேற்க வேண்டியதும் நீதான்: முன்னைப்போலை ஒடியாடித் திரியவும் எனக்கோலாது’.

அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டது முதல் அவன் ஆடிப்போய்விட்டான்.

கமாகத் தொழில் புரியும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லையென்று மனதை ஆற்றிக் கொள்ளான். தொடர்ந்து படிப்பதற்கும் வசதி செய்து தர முடியாத இந்தக் குடும்பத்தில் வந்து பிறந்தோமே என்று அவன் மனம் புழுங்கிய நாட்களும்ண்டு. அப்போதம் கூட, எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு காலம் வரும் என்றுதான் மனதைத் தேற்றிக் கொண்டான்.

இழுத்திழுத்து ஜி. வி. ச. ஓ / எல் செய்வதற்குள் அவன் பணத்திற்காகப் பட்ட பாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இந்த இழுபாடுகளுக்களும் தான் திறமையாகப் பரிட்சை எழுதிவிட்டதான் சந்தோஷமும் இருக்கத் தான் செய்தது, பரிட்சை முடிவுகள் வருவதற்குள் வகுப்பில் முன்னிலையில் நின்ற மாணவர்கள் பலர் ஏ/எல் வகுப்பில் அமரத் தொடங்கியிருந்தார்கள். அவர்களோடு சேர்ந்து, இந்த அரைக் காற்சட்டையைக் கழற்றி எறிந்துவிட்டு, நீங்க காற்சட்டைக்குள் புகுந்து தலை நிமிர்ந்து நடக்க வேண்டுமென்று அவனுக்கும் ஆசையாகத்தான் இருந்தது. அந்த ஆசைகளில் எல்லாம் மண்ணை வாரிப் போட்டதுபோல், அவன் அம்மா கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார்—

‘ஏதோ என்னுலானவரை வாயைக் கட்டி வயிற்றறைக்கட்டி நூலெழுத்துப் படி ப் பி ச் சுப் போட்டன். இதுக்கு மேலாலை சிலவளிக்க என்னை ஏலாது. உங்கை கொக்காமாகும் ரெண்டுபேர் குமரிக்குதுகள். இனி அதுகளைப் பொறுப்பேற்க வேண்டியதும் நீதான்: முன்னைப்போலை ஒடியாடித் திரியவும் எனக்கோலாது’.

தான் படித்ததெல்லாம் விழுக்கிறைத்த நீர்தானே என்று பெற்றுக்கூடிட்டான். பெற்றவர் களே பின்னொலை வருங்காகத் தைத் தட்டிக் கழிப்பதா என்று மனதுள் பொருமிக் கொண்டான். எங்காவது செத்துத் தொலைந்தால் தான் என்ன வென்று நொந்துகொண்டான்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த மறுநாளே, தகப்பன் நெஞ்சவலி என்று படுத்துக் கொண்டதில் அவனுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது.

மூன்று தினங்களாக சாக்குக் கட்டிலிலேயே முன்கிக்கொண்டு கிடந்த அப்பா, மறுபடியும் எழுந்து நடமாடத் தொடர்க்கிய சில தினங்களிலேயே இவனுக்கு ஒரு வேலைவாய்ப்புடன் திரும்பி வந்தபோது— ஏற்கவும் முடியாமல், மறுக்கவும் முடியாமல் இவன் பட்ட அல்லி இவனுக்கே வெளிச்சம்.

ஏதேதோ எண்ணிக் கனவுகள்கூடு கொண்டிருந்தவனுக்கு, மீண்டும் அரைக் காற்சட்டையை வேயே உத்திரியாகம் கிடைத்தில் ரொம்பவும் மனவருத்தம் தான்.

இவன் மனநிலையைப் புரிந்து கொண்டவராய், பெற்றவனும் இவனுக்காகக் கணவு கேட்க வாதாடிப் பார்த்தாள். கிழவர் விட்டுக் கொடுக்காமல் காரியத்தைச் சாதித்து விட்டார். கையாலாகாதவன் போல் இவனும் ஓப்புக் கொண்டுவிட்டான்,

இன்டர்வியு நடந்தது. ஒன்பது பேர் அந்த வேலைக்காக இவனுடை போட்டிக்கு நின்றார்கள். இவனுக்கே அது ஆச்சரியமாயிருத்தது. போயும் போயும் இந்த வேலைக்கா இவர்களெல்லாம் போட்டிக்கு நிற்கிறார்கள் என்று!

விளாரித்துப் பார்த்ததில் எல்லைருமே பெரிய இடத்துப் பிள்ளைகளாகவும், கலவியில் மட்டமாவர்களாகவும், இவன் மட்டுமே சுற்றுப் படித்தவனாகவும் இருந்ததில் இவனுக்கு வியப்பாகவும் இருந்தது; வேதனையாகவும் இருந்தது; மகிழ்ச்சியாகக்கூட இருந்தது.

மனித மனத்தின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதவனை இவன் ஒரு சூரிய இடர்ப்பட்டான்.

ஒவ்வொருவரும் சிபாரிக்கடிதங்களுடனத் தன் வந்திருந்தார்கள். ஆனால், இவனுக்கு மட்டுமே வேலை கிடைத்தத்தில் மகிழ்ச்சியைவிட வியப்போ அவனுக்கு மிகுதியாயிருந்தது,

இப்பேர்ப்பட்ட— சிறப்புத் தனக்குக் கிடைத்திருக்குமென்றால், தன் படிப்புக்கு அடுத்த படி தந்தையின் கெட்டித்தனமே முக்கிய பங்கு வகிப்பதாக எண்ணி, மனதுக்குள் தந்தைக்காக இருக்கின்றன.

வெலைக்கு வந்த முதல் நாளில், இவனுக்குக் கூச்சம் அதிகமாகவேயிருந்தது. பலர் முன்னிலையில் தான் சிறு துரும்பாய்— எடுப்பிட வேலையாளாய்— மணியடித்ததும் ஒடுகின்ற இயந்திரமாய் அவன் இளமை வெகுவாகச் சங்கடப்பட்டது.

தன்னையொத்த— தனக்கு இரண்டொரு வயதுக்கு முதல் இளம் பெண்களுக்கெல்லாம் தான் எடுப்பியாக இருக்க வேண்டுமே என்று நீண்கவே அவனுக்கு வருத்தமாக இருந்தது.

‘கதிரேசு, இதைக் கொண்டு போய் பெரியவரிட்டைப் போட்டிட்டு வா! என்று ஒருத்தி கட்டளையிடுவது போல் சொன்னான்.

கதிரேசன் வந்து, அந்தக் கொவையை எடுத்துக்கொண்டு திரும்பியதுமே, இரு பெண்கள் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்கள். அவர்கள் எதற்காகச் சிரித்தார்கள் என்று அவனுக்குத் தெரியாது. ஆனால், தன்னைக் கேவி செய்தே அவர்கள் தமக்குள் சிரிப்பதாகத் தோன்றியதால், அவதை இளர்த்தம் கொதித்தது. சடாரென்று திரும்பிப் பார்த்தான்.

இவன் பாரிவையைச் சந்திக்க முடியாமல் ஒருந்தி பவவந்தமாகச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு. முத்தை வெறுப்புக்கும் திருப்பி அன்.

இவனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது:

‘மிஸ், இதெல்லாம் கன்றாளைக்கு நினையாது. நாலும் ஒரு நாளைக்கு உங்களுக்கெதிரிலை கதிரை போட்டு இருக்கத்தான் போறன். அப்ப பார்ப்பம்’ என்று முறைத்தான்.

அவனுக்கு முகமெல்லாம் வியர்த்துக் கொட்டியது. அவன் பேசாமல் திரும்பி நடந்தான்.

‘எட., வந்து வருகிறதுக் கிடையிலை அவற்றை வாய்க் கொழுப்பைப் பாரன்..... உப்பிடியே ஆளைவிட்டால் உவர் அடங்கமாட்டார்... சீப் கிளார்க் வரட்டும்’ என்று இவன் பக்கத்தே இருந்தவளிடம் குசுக்கத்தான்.

கொஞ்ச நேரத்தின் பின்னர் இவன் திரும்பி வந்தபோது, அவன் மேசையில் குப்புறப் படுத்து அழுது கொண்டிருந்தான்.

என்ன நடந்ததென்று ‘சீப் கிளார்க்’ மற்றவர்களிடம் அதடிட்க் கொட்டிருந்தார்.

‘கதிரேக.....

‘கதிரேக்’ என்று யாரோ முன்குது மட்டும் இவனுக்கு வேசாக்க கேட்டது. அந்தக் குருவுக்குரியவர் யாரென்பதை மட்டும் அப்போது அவனுல் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தான் அப்படி என்னதான் பெரிதாகச் சொல்லிவிட்டேன் என்று இவன் தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டான்.

‘இதுக்குப் போய் இவள் அழுகிறுமோ’ என்று அவனுக்காக இருக்கப்பட்டான்.

குளிக் குறுகி தீர்க் கவனித்திய நானே ‘பெசிப்’ பென்று இருக்கும்போது, இவனேன் அழுவேண்டுமென்று தனக்குள் கேட்டுக் கொண்டான்.

அதற்குள் ‘சீப் கிளார்க், தொண்டை கிழியக் கத்தினார்.

‘கதிரேக், உண்குப் பெப்பிக்கோப் பின்னையளைடை என்ன கதை? சொன்னால் சொன்ன அழுவில் செய்துபோட்டுப் போக வேண்டியதுதானே..... .। பெரியவருக்குக் கொம்பிளெயின் பண்ணினால் என்ன நடந்கும் தெரியுமே? இனிமேல் உந்தச் சேட்டையள் இங்கை இருக்கப்படாது!

— அவன் மேளனமாகத் தலை குனிந்து கொண்டான்.

வேலையே வேண்டாமென்று அந்தக் கணமே உதறி ஏறிந்து விட்டு ஒடிவிட வேண்டும் போலிருந்து. வயதான பெற்றோரும், வயதுக்கு வந்த அக்காமாரும் அவன் நினைவில் வந்து போயினார்.

எங்காவது ஒரு மூலையில் போய், ஆத்திரம் திருமட்டும் அழுது வடிக்க வேண்டும் போலி

ருந்தது. அழுவதற்குத்தவன் அப்படி என்ன காரியம் செய்துவிட்டான்? தான் அழுவதால் குற்றவானி தானேயோக வேண்டுமென என்னைக் கொண்டான்.

இந்த வழுக்கைத் தலையே இவனுக்காக இருங்கும்போது, பேய்மட்டும் இரண்காமல் என்ன செய்யும்?

‘ஓ, ஒரு பெண்ணைக்கப் பிறந்திருந்தாலும் தேவலை’ என்று என்னைக் கொண்டதில், அவனையறியாமலே சிரிப்பு வந்தது.

இவன் தனக்குள் சிரித்ததும், மீண்டுமொரு குக்குச்சுப்பு பெண்கள் மத்தியிலிருந்து தெளிவின்றிக் கேட்டது.

மனதை அடக்கிக் கொண்டான்.

கொஞ்ச நேரத்தில் பெரிய வளிச் சுறையிலிருந்து அழைப்பு மணி கேட்டது.

என்னவோ. ஏதோ என்று என்னைக் கொண்டே, மெல்ல நகர்ந்து போனான்.

‘அவனவளைவைக்கிற இடத்திலை வைக்கவேண்டும் சேர்..... எப்பன் இடம் குடுத்தால் மிக சம் பிடுங்கப் பாப்பாங்கள்’

சீப் கிளாக்கின் குரல் இவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

மேற்கொண்டு என்ன சொல்லப் போகிறார் என்று அறியும் ஆவில் இவன் காலத்த் தீட்டிக் கொண்டே கணப்பொழுது தரித்து நின்றான்.

‘என்டாலும் சேர், நீங்கள் என்ற அக்காண்ட மக்கைப் போட்டிருக்கலாம். நல்ல அமைதியான பொடியன். பாத்தின் களே சேர் .. நீங்கள் மனி அடிச்ச இவளைவு நேரம்.....’

— இப்படி இவர் அடிக்கடி ‘சேர்’ போட்டுச் சொல்லி முடிப்பதற்குள் கதிரேசன் உள்ளே வந்தான்.

ஏதோ குற்ற உணர்வு உந்தப்பெற்றவராய், தனது வழுக்

கைத் தலையைத் தடவிக்கொண்டே, ‘... சேர், அப்ப அந்த றிப்போர்டை நான் ஹெட்டுப்பீசிக்கு அனுப்புகிறேன்’ என்று மழுப்பிக் கொண்டு நகர்ந்தார், சீப் கிளார்க்.

‘என்ன நடக்குமோ?’ என்ற அந்த எதிர்பார்ப்பினுள்ளும், அவனுக்குச் சிரிப்போ வந்தது.

பெரியவர் ஒரு முறை கதவினூடே எதையோ ஆழமாகக் கூர்ந்து பார்த்தார். பின் இவனைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

‘என்ன நடந்தது தமிழ்? ’ ‘தமிழ்’ என்ற அந்த ஒரே ஒரு வார்த்தையில் இவன் ஆடிப் போனான்.

எப்பொழுதோவந்து மறைந்திருக்க வேண்டிய அழுகை. இப்போது வந்து கண்ணைக் குழாக்கியது.

‘சரி..... சரி ... அழாமல் போய் வேலையைப் பாரும். மற்றவை மனம் நோக நடக்கக் கூடாது. இந்த வேலைக்காக உம் முடைய அப்பர் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுத் திரிந்துவர் தெரியுமே? ம..... நீர் போகலாம்! ’

அவனுக்குப் பெரிதாக ஒல மிட்டு அழுவேண்டும் போலிருந்தது.

‘இவராவது என்னவிளாரிப் பார். உண்மையைச் சொல்லவாம்’ என்று ஆறுதலைடந்த வளை. அவரே வாய்டக்கித் திருப்பிட்டார்.

காலம், வீணே தன் நாட்களைக் கடத்தவில்லை.

திட்டமிட்ட செயற்பாடுகளை, தீர்வு கானும் அக்கறையோடுதான் நகர்வதாகக் கதிரேசனுக்குப் பட்டது.

மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள் இவ்வளவு மாற்றம் கடத்துக்குமென்று அந்த அலுவலகத்தில் எவ்வுமே எதிர்பார்த்திருக்கின்லை.

ஆறு வருடத்துக்குள் எவ்வளவு பெரிய மாற்றம்!

'மில்' ஆக இருந்த நால் வரி 'மிலிஸ்' ஆக மாறிவிட்டு ருந்தார்கள்.

'பியூன்' ஆக இருந்த கதிரேசன், 'கிளாஸ் ரூ கிளார்க்' காக மாறியிருந்தான். பி. ஏ. பட்டம் வேறு அவர்களுடும் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது.

வழுக்கைத் தலைச் 'சிப் கிளார்க்' இப்போதெல்லாம் அவர்களுடும் குழந்து குழுக்கிறார்கள்.

மற்றவர்களைப் பற்றிக் 'கோன்' மூட்டியே பொழுதைக் கழித்த அந்தணர்குடிப் பெருமகனார் ஒருவர். இப்போது 'புறமோசன்' என்ற பெயரோடு தனி அறை ஒன்றுள் கொட்டாவிட்டாடு பெரும் பொழுதைக் கழிக்கிறார்.

சிப் கிளார்க்கின் அக்கா மகன் ஆனந்தன், அவருக்கு மருமகனுக்கும், கந்தோருக்குள் பிழுகுவும் கடமையேற்றிருக்கிறார்கள்.

'நோ பே லீவ்' என்ற பேரில், இருவர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் அளவிக் குவிக்கிறார்கள்.

அந்த இடைவெளியை வரப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இருக்கின்ற மற்றைய ஊழியர்கள், 'ஒவர் டைம்' என்ற பெயரில், அவர்களது சம்பளத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு போகம் அனுபவிக்கிறார்கள்.

இந்த மாற்றங்களிடையேயும் கிலர் மாற்றமின்றியே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவைசெப் பார்த்துச் சிரித்து, பின் முகத்தைப் புதைத்து அழுது, அதன் மூலமே இவ்வுக்குள் ஒர் உணர்வைத் தூண்டி, இந்த நிலைக்கு இவன் உயரவடிகாலாயிருந்தது 'அழுமுஞ்சி வளிதா' இன்னும் எடுத்ததற்கொல்லாம் அழுதுகொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

'காஸூவு' லாகச் சேர்ந்த வள் இன்னும் 'காஸூ' லாகவே காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். ஏதோ தொழிலொன்று இருக்கின்றது. நாலு காசு கையில் புரள்கிறது. விட்டில் அளவற்ற செல்வம் இருக்கிறது என்பதான் இறுமாப்பில்— இன்னும் காஸூவாகவே— 'மில்' ஆகவே காலத்தைக் கடத்துகிறார்கள்.

'ஹார்ட் அட்ராக்' என்ற காரணம் காட்டிக் கொண்டு, அந்த ஊர்க் காவாத்தியம் மட்டுமே தனக்கு ஒத்துவரும் என்ற தட்டிக்கழிப்பில், அலுவலகத் தின் அந்த அறை தனக்கே உரித்தானதென்ற பாவணையில், 'ராண்ஸ்பர்' கேட்கும் மேலுத்தி யோகத்தர் எவருக்குமே தனது ஆசனத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல், 'பெரியவர்' என்ற அந்தப் பதவிக்குள் அப்படியே அமர்ந்திருக்கின்றார், பெரியவர்.

ஆனால், பியூனுக் கேர்ந்து கிளார்க் ஆக மாறிவிட்ட கதிரேசன், 'சி. ஏ. எஸ்.' பரீட்சையில் தேறி, 'இன்டர்விஷு' ஏக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

திருமணத்திற்காக ஏங்காமல், பதவி உயர்வுக்காகவே காத்திருக்கும் இவனுக்கு வலைவிசைத்தனியோ இமை பெண்கள் காத்திருக்கிறார்கள்.

இவை யெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தனது மகனுக்கு இவைனை மட்கை முடியாது என்று நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டாலும், இவன் மேலதிகாரியானால், இவனிடம் சிபார்க் வாங்கியாவது தன் மகனுக்கு ஒரு வேலை பெற்றுக் கொடுக்க முடியாமலா போய்விடும் என்ற அங்கலாய்ப்புடன், தனது சக முத்து உத்தி யோகத்தர் ஒருவருடன் வழுக்கைத்தலை 'சிப் கிளார்க்' கடத்தைக் கேட்டபோது இவனுக்குச் சிறப்பாக வந்தது.

சிலந்தி வலை

பாழ் விட்டின் மூலைக்கைப் பண மரத்தின் கீழாக, சின்னச் சிலந்தி சிங்காரப் பந்த விட்டு வண்ண நால் இழைத்த மயக்குஞ் சிய காசனத்தில் ஒய்யாரக் கொலு விருந்து ஊராட்சி செய்தது கான்.

ஆடும் பொன் ஊஞ்சல் அந்தரத்தில் மேலே எழும் ஒடும் ஓய்ந் திருக்கும் ஒளி ஜால வளைவினிலே கண்ணி வைத்துப் பட்சினிமிக் காத் திருக்கும் வேட்டுவன்போல் பண்ணி வைத்துச் சிலந்தி பதுங்கி இருந்தது கான்.

வண்ணப் புது மலரில் வாசமது உண்டு களி கொண்டு கவி பாடிக் குதூ களித்த ஒருதேனை கண்டது இலந்தி வலை காட்டும் எழிற் கோவத்தை.

கள்ளின் மயக்கும் கவி ஊஞ்சல் பளபளத்து மின்னும் அழகும் மிழத்த உணர்க்கி தர பொன்னின் நால் ஊஞ்சலைவே 'பொத்' தென்று போயிருந்து மெல்ல மிதித்து மிதித்து மிதித் தாடியதே.

ஒட்டி வலைபிடிக்க உடல் அசைக் காட்டாமல் கட்டுப் பட்டதுதேன் காத் திருந்த வஞ்சக் கொல்லுங் குறிச் சிலந்தி கொடுக் கிணற் கொத்திடவும்; 'பக்' கென்று எங்கிருந்தோ பாய்ந்த பல்வி சுர்ச்டலை கௌனி விழுங்க, கனத்து வலை அறுந்துவிழு

காத் திருந்த பூணை கனிப் போடு தள்ளி பல்லி தளைக் கெளவி பாய்ந் தோடிப் போனதுவே.

சிலந்தி அரசும் சிற்துகவித் தெனீயும் நலந்தி துரைபலியும் நற்பூணை நான்கின்றும் பாடத் தால் தத்துவத்தின் பண்புண்டேல் உரைத்திலீர்!

—தில்லைக்சிவன்

ஒரு குரல்

அகப்பை பிடிக்கும்கை அடுப்படியை ஆழும்கை கலப்பை பிடிக்கும்கை கடும் பசியை போக்கும்கை பேணை பிடிக்கும்கை தங்கம் உருக்கித் தரணியை உயர்த்தும்கை எங்கள் கைகள் எல்லாமே ஒருமித்து செங்கோலைச் சிராக்க சேர்ட்டும் ஒன்றாக.

சூரச்சாலை

குடிப்பு

குடிக்குமே, ஸ் பழக்கத்தாலே குடும்பமே அகியு தந்தோ குடிக்குமுன் நினைத் திடுங்கள் குடும்பத்து நிலைமை தன்னை குடிப்பதோ கடாசென்றும் குடிப்பதால் வாழ்வே கெட்டு குடித்தனம் குலையும்னமை குடிப்பவர் மடிவர் உண்மை.

முருகவே பரமநாதன்

ஜெனிவா பேச்சுக்கள் பற்றி ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன்

விளதிமிர் மார்க்கோவ்

அனு ஆயுதங்களை முடக்குவது இனி தாமதப்படுத்தப்படக் கூடாது. இரு பேரரசுகளுக்கும் மற்றெல்லா நாடுகளுக்கும் இது முக்கியமான பணியாகும். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உச்ச கட்டப் பேச்சுக்கள் உதவும் என்று நம்புகிறோம் என்று அமெரிக்க ஜனத்திபதி பதவிக்குப் போட்டியிட்ட சென்டெர் ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன், ஜெனிவாவில் ஏ. பி. என். விசேஷ நிருபருக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறினார்:

அமெரிக்காவில் யுத்த — எதிர்ப்பு இயக்கம் நடத்தும் முக்கிய மான நிறுவனங்களின் 60 பிரதிநிதிகளுடன் ஜெனிவாவுக்கு வந்திருந்த ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன், மிகாயில் கோர்ப்சேஷன் வரவேற்றுப் பேசினார். 15 லட்சம் அமெரிக்காவின் கையெழுத்திட்ட சமாதானத் கோரிக்கையை சோலியத் தலைவரிடம் சென்டெர் ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன் கொடுத்தார். அனு ஆயுதங்கள் முடக்கப்பட வேண்டும் என்றும், சோலியத் தாராணத்தைப் பின்பற்றி எல்லா அனு ஆயுதச் சோதனைகளும் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அந்தக் கோரிக்கை கேட்டுக் கொள்கிறது.

'எங்களோடு முக்கியமான உரையாடல் நிகழ்த்தியதற்காகவும், சமாதானவர்திகளின் கவலைகள், மற்றும் அபிலாவைகளுக்கு அவர்காட்டும் ஆதரவுக்காகவும், பொதுச் செயலாளருக்கு நாட்கள் அணைவரும் கடப்பாடு உடையவர்களாவோம்' என்று ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன் கூறினார். 'அனு ஆயுதங்களையும் மற்ற ஆயுதங்களையும் உற்பத்தி செய்து குவிப்பதற்காக பெருந்தொகைகளையும் மற்ற மூல வளங்களையும் மனித சமுதாயம் இனியும் வீணாக்கக் கூடாது. சமுதாய — பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு ஆயுதப் போட்டியைப் பெறும் தீங்கு இழைக்கிறது: சமுதாய அந்தி. பசி, பினி ஆகியவற்றைச் சமாளிப்பதில் நாடுகளுக்கு உள்ள சிக்கலான பிரச்சினைகளை இது மேலும் மோசமாக்குகிறது. தனிர், ஆயுதப் போட்டியை நிறுத்தா விட்டால், மனித சமுதாயத்தின் நிலைமை மிக மோசமாகின்றும். உலகத் தில் ஆயுதங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, தற்செயலான தொழில் நுட்ப கோளாறுகளாலோ, விபத்துக்களாலோ மூன்கூடிய யுத்தங்கள் உள்பட, யுத்த அபாயமும் அதிகரிக்கும். பேன் மேலும் நவீனம் அடைந்து வரும் ஆயுதங்களுக்கு மனித சமுதாயம் பிரைக் கைதியாக ஆகிவிடக் கூடாது' என்று ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன் கூறினார்.

'நடத்திர யுத்தம்' திட்டத்தையும் உவர் எதிர்த்தார். 'அமெரிக்கா தன் நடத்திர யுத்த யோசனையைக் கைவிடா விட்டால், சோலியத் யூனியனும் பதில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். இதன் விளைவாக ராணுவ பலம் அதிகரிப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது. இது உலக சமாதானத்திற்குக் குழி பறிக்கும்' என்றார் ஜெஸ்லி ஜாக்ஸன்.

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் அண்ணோசாமியுடன்

மீ- கணபதிப்பிள்ளை

மல்லிவை விவாதக் கட்டுரையில் பெரிய பொடி அண்ணோசிரியாரின் மகள் அண்ணோசாமி ஆசிரியின் பெயரைக் கண்டதும் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் அண்ணாருடன் கூடியப் படித்த காலம் எனது ஞாபகத்துக்கு வந்தது.

1933ம் ஆண்டு கேம்பிரிச் சீனியர் பரீட்சையில் சித்தி எய்திய பிஸ்னர் வேலை வாய்ப்பற்று அல்லாய் முத்துமாரி அம்மன் ப்ரோவிலிடி இலப்பை மர நிழலில் என்னைப் போன்று படித்தும் வேலையற்றிருந்த நண்பர்களுடன் சிட்டு விளையாடிக் காலங்கழித்த போதொருநாள் கோவிலுக்குக் கும்பிட வந்த ஒருவர். எனது தோழாக்கும் நானும் ஆங்கிலத்தில் உதையாடி விளையாடுவதைக் கண்டதும் எங்களை அணுகி. 'என்ன தம் பிமாரே உங்கள் பொன்னுடைய காலத்தை ஏன் மண்ணைக்குகிறீர்கள். உங்களில் சினியர் பரீட்சை சித்துயடைந்தவர்கள் இருந்தால் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையில் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களாக வரவாராம். உங்களைப் போன்றவர்களுக்கெ இருவருடப் படிப்புத் தொடங்கவிருக்கின்றும். நான்தான் கலாசாலை அதிபர்' என்று மிகக் கணவுடன் கூறினார். எங்களில் மூன்று பேர் அவருக்குச் செலிசாப்பத்து நன்றி கூறி இணக்கம் தெரிவித்தோம். வின்னைப்பம் அனுப்பி, பிரவேசப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, அதன் பின் கல்வித் திணைக்களை உயர் அதிகாரிகள் உவார்சன், கதிர்காமநாதன், அதிபர் எஸ். கே. இராசுசிவகம் அவர்கள் முன் நேர்முகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி பயிற்சிக்குத் தெரிவானால். ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வித் திணைக்கைத்தினால் பயிற்சி பெறும் மாணவர்களுக்கென விதிமுறைகள் கொண்ட ஆணைப்பத்திரங்களும் தரப்பட்டன. அவ்விதிகளில் ஒன்று, 'நீர் சமாசன சமபோசனத்திற்கு உடன்படுகிறீரா?' என்பதாகும். அல்லாயிலிருந்து நாம் மூவர் கோப்பாயில் படிக்கப் போவதாக அறிந்த உற்றரூப உறவினர்கள், 'என்னடா தம் பிமாரே எவ்வளவோ பணம் செலவு பண்ணி 'இங்கிலீச்' படித்துவிட்டு நாற்பத்து மூன்று ரூபா சம்பளம் பெறும் உபாத்திமாராகவா வேலை பார்க்கப் போகிறீர்கள். அதுவும் பள நனம் பதினெட்ட்டுச் சாதியுடன் சேர்ந்து படிக்கவா?' என்றெல்லாம் பேசித் தீர்த்தார்கள். அப்பேசக்கு நாள் சம்பந்தப்பட்ட அளவில் எங்கும் வேறு சிலருக்கும் இடையில் சாதி சமயம் பற்றி சிறிது ஏறுமானால் வாய்த் தர்க்கமும் ஏற்பட்டது. 'எங்கடை சொல்லு உணக்கேன் ஏற்பபோகுது? நீதானே எல்லாரோடும் சேர்ந்து திரியிருய்.

கரவெட்டிக் கந்தப்பன் கொம்மியூனிஸ்ட் உண்ணைக் கெடுத்துப் போட்டான் என்றெல்லாம் சொன்னவர்களில் இரண்டொரு பேர்

அல்வாயில் இன்றுமிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் காலத்தில் தமிழ்ப் படிப்பில் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமுளித்தவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு கைவப்பழம். கவிஞர் செல்லையா! நான் சில சமயங்களில் அவருடைய சிறிய வீட்டுத் தின்ணையிலே, அவரிடம் எனக்கு விளங்காத சில தமிழிலக்கணம் கேட்டுப் படிப்பதை, அடுத்த வீட்டு முருகணிடம் அவனுடைய கோடியிலிருந்து எச்சல் பிளாஸ்ல் கள்ளுக் குடிப்பவர்கள் கேட்டு உரத்துச் செருமிக் கொண்டு போவார்கள்.

கலாசாலை அதிபராக இருந்த எஸ். கே. இராசவிங்கம் என்னை ஒரு நாள் தனது கந்தோருக்கு அழைத்து 'நீர் கொறவமான குடும்பத்தைச் சேர்த்தவர். இங்கு சில ஆசிரிய மாணவர்களுடன் நட்புறவு கொண்டு நடப்பதைப் பற்றி சிலர் என்னிடம் முறைப் படுகிறார்கள். நானும் மாறப் போகிறேன். கொஞ்சம் கவனமாக நடந்து கொள்ளும். உமக்கு நான் விபரமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஒன்றை மாத்திரம் வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறேன். ஆசிரிய மாணவர்களின் சமாதான வாழ்க்கைக்குப் பங்கம் உண்டாக்குகிறீராம். உமக்கெதிராக நான் நடவடிக்கை எடுக்கச் சட்டம் இடங் கொடாது. எனக்குப் பின் ஒருவர் வருகிறார். அவருடன் மிகச் சாவதாங்மாக நடந்து கொள்ளும்' என்றார்.

'சேர் உங்கள் தயவுக்கு நன்றி' என்றேன். அந்த அதிபர் பெருமகன் போய், அவருடைய இடத்தை ஒருவல் கல்லூரியில் சிறந்த ஆசிரியராய் விளங்கிய சண்முக இரத்தினம் என்பவர் அதிபராக வந்தார்.

கலாசாலை மண்டபத்திலும் வகுப்பறையிலும் போடப்பட்டிருந்த மேசை கதிரைகள் சிலவற்றில் தர அடையாளம் போடப்பட்டிருந்தது. அவை தாழ்ந்த சாதியினர்க்கென்று ஒதுக்கப் பட்டவை. சாப்பாட்டறையிலும் அவர்களுக்கென ஒரு மூலையில் மேசை கதிரை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. கலாசாலை வளவிலிருந்து ஒரு கிணறு. கிணற்றத்தில் இரண்டு பீப்பாக்கள். உயர்சாதியினரில் சில தர்மவான்கள் தாங்கள் குளிக்கும்போது ஆளுக்கு நான் கைந்து வாளி தண்ணீர் ஊற்றிவிடுவார்கள்.

நாதி பேதத்துக்குப் பலியானவர்களில் அல்வாயில் நான்றிந்த ஒரு இசை மேதை அண்ணூசாமியும் ஒருவர். நான் மட்டுமல்ல பேறு பலரும் அவரின் இரசிகர்களாகவிருந்தோம். கரவெட்டி வேலுப்பிள்ளை. தொல்புரம் தாமோதரம், சங்காணிக் காத்திகேச, புன்னைக்கட்டுவன் சுப்பிரமணியம், சிவகுரு, கைதடிக் கந்தையா இப்படி ஒரு கூட்டம். கலாசாலைப் பந்தாட்டக் குழுவிலும் நாம் முக்கியல்தர்களாகவிருந்தோம். அண்ணூசாமியும் விண்யாடிடில் வெகு வீரனாகத் திகழுந்தார். விளையாடிடல் ஓவறு சிலர் ஆர்வம் படைத்தவர்களாக இருந்த போதிலும் அண்ணூசாமியுடன் சேர்ந்து விளையாட விரும்பவில்லை. அவரைச் சேர்க்காயல் விட்டால் கரப் பந்தாடப் போட்டிகளில் இடம் பெற ஆசைப்பட்டார்கள். அவர்களை நான் ஒதுக்கித் தன்னிலிட்டேன். நான் விளையாட்டுத் தலைவன். சட்டம் என கையில்,

அண்ணூசாமி பிறவிச் கைவன். சமய அனுஷ்டானத்தில் இம்மியாவும் பிசமாட்டார், கழுத்தில் உருத்திராட்டை ஜோவித்துக்

கொண்டிருக்கும். வெள்ளிக் கிழமைகளில் நல்லூர்க் கந்தசாமி- ரோவிலுக்கு நாமெல்லாரும் அதிகாலைப் பூசைக்குப் போவது வழக்கம். ஆனால் உள்ளே வரமாட்டார். ஒருமுறை ஆளை வகோற்காரமாக உள்ளே கூட்டிச் சென்றுவிட்டேன். அன்று எனக்கு ஏற்பட்ட ஆனந்தம் இன்றுவரை என் நெஞ்சில் நினைத்திருக்கிறது.

என்ன? அரசாங்கக் கல்வி ஸ்தாபனம் ஒன்றிலும் சாதிப்பாக பாடா! சம ஆசனம், சம போசனம். என்ன விந்தை! ஆசிரிய கலாசாலையில் மாலை நேரங்களில் அணைவரும் ஒன்று கூடி இறைவழிபாடு நடத்துவது வழக்கம். அண்ணூசாமியின் தேவாரம் கட்டாயம் இடம் பெறும். அவர் பாடத் தொடங்கினால் அண்ட சராசரம் அமைதி பெறும். ஐம்பலனும் அடங்கி ஒடுங்கும், அந்த நேரத்திலும் அண்ணூசாமி ஒதுங்கியோ இருப்பார். எனக்கு அது பெரும் ஆத்திரத்தைக் கிழப்பியிடும்.

இராப் போசனம் முடிந்தால் நிலவு வெளிச்சத்தில் அண்ணூசாமியை நடுவிலிருந்து அவரின் பாடலைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம். நேரம் போவதே தெரியாது. ஒரு இரவு அண்ணூசாமியையும் வேறு சிலரையும் அனுப்பியிட்டு வேலன். தாமோதிரி, நான் மூவரும் கலாசாலையில் எங்கள் காலத்தில் சாதி பேதத்துக்கு சாவுமனி அடிக்க வேண்டும். அதை எப்படி நடத்த வேண்டும். வரக்கூடிய திரிப்பை எப்படி முறியடிக் கவன்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கத் தொடங்கினாலும். கரவெட்டி வேலன் கொள்ளுன். 'அண்ணை, வாறது வரட்டும். அடுத்த சளிக்கிழமை முழுக்கு நாள். எங்கடை அண்ணூசாமியை பள்ளன் பள்ளன் என்று ஒதுக்கிறவன் களுக்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கத்தான் வேணும். உவனை இன்றிலில் கொடி பிடித்து தண்ணை அள்ளி முழுகப்பண்ண வேணும்' என்று. 'இஞ்சை, முன்னவத்த கால் பின்னவைக்கக் கூடாது. அண்ணூசாமி இணங்கா பிட்டால்?' என்றால் தாமோதிரி. 'அதை நான் பாக்கிறன், என்றை கொல்லை அண்ணூசாமி ஏற்றுக் கொள்ளுவான். இன்னும் மூன்று நாள் இருக்கு. ஆளட்டைச் சம்மதம் பெறுமட்டும் ஒரு குருவிக்கும் விசயம் தெரியக் கூடாது. முடிவு முடிவுதான். சளிக்கிழமை அண்ணூசாமி கிணற்றில் இறைத்து முழுகவேபோகிறுன்' என்றேன் தான். அன்று இரவு கண்ணேடு கண மூடவில்லை. ஒரு புறத்தில் பெருக்குவைப் பிறப்பிக் கைவை கொள்ளும் இரு பண்டிதர்கள் (இனமுருகன் ஒருவர்) வித்துவான் ஒருவர். மற்றும் சாதி பேதம் காட்டும் வைத்திக்கப் பெருக்காளிகள். மற்றவர்கள் கண்காணுமல் சாப்பிடும் கைவக் குருக்கள். இப்படிப் பலப்பல போக்குகளுடையவர்கள். எல்லாவற்றிலும் மேலாக இப்படிப்பட்டவர்களில் சிலருக்குத் தலையாட்டித் தாளம் போடும் அதிபர். இவர்கள் மத்தியில் எங்கள் முற்போக்கு முறைகளில் வெற்றி பெறலாமா? இரவு பகலாக இதே எண்ணம். என்ன தான் வந்தாலும் அண்ணூசாமி கிணற்றில் கொடிபிடித்துக் கிணற்றில் தானுகேவே தண்ணீர் அள்ளி, யாவரும் பார்த்து நிற்க சளிக்கிழமை காலி பத்து மணிக்கு முழுகத்தான் போகிறுன்.

ஒரு வியாழன் இரவுச் சாப்பாட்டின் பின் அண்ணூசாமியுடன் ஒதுக்குப் புறமாகப் போய், தொல்புரத்துத் தாமோதரம், கரவெட்டி வேலுப்பிள்ளை, அல்வாய் கணபதிப்பிள்ளை முன்று பெரும்

கூடி மந்திராலோக்களை நடத்தி அண்ணுசாமியை இணங்கச் செய் தோம். கலைஞர்கள் துணிச்சல்காரர்கள் அல்லவா? சனி வந்தது. அந்தக் காலத்தில் கலாசாலை எங்கும் கண்கொள்ளாக் காட்சி. காலை பத்து மணிக்கெல்லாம் தலையிலிருந்து கால்வரையும் எண் ஜெய் தேய்த்த உடல் மினுங்கும். சிலர் கோமணக்கட்டோடோடும், மற்றவர்கள் இடுப்பில் துணையோடும் விடுதி விருந்ததையில் இள வெயிலில் உலாத்தித் திரிவர். ‘சனி நீராடு’ வெறேதைச் செய்யா விட்டாலும் யாழ்ப்பாணி இதில் தவறுவதில்லை.

அன்று கிணற்றிடிக்கு மூன்று பேரும் போனேனும். நேரம் சரி பத்து மணி. சீயாக்காய் தலையில் பூசி முடிந்தது. சரி, அண்ணுசாமி மாஸ்ரர் அவர்களுக்குச் சிறிது தடுமாற்றம் போவத் தெரிந்தது. ‘அண்ணுசாமி தொடங்கு நீராட்டு விழாயல்’ இது தாமோ திரியின் கட்டளை. ‘வாறது வரட்டும், பயப்படாமல் கொடியைப் பிடி’ என்றார் வேலன். கொடியைப் பிடித்து அண்ணுசாமியின் கையில் நான் கொடுத்தேன். மறுப்பில்லை. வாளி கிணற்றில் முற்றுக்கூடப் போகவில்லை. இடைநடுவில் அண்ணுசாமி கை உதற்ற தொடங்கிவிட்டது. ‘இஞ்சர் என்ன மாஸ்ரர் தயக்கம். அள்ளி முழுகும்’ என்று தாமோதரி சொன்னார். இதற்கிடையில் எண் ஜெய் தலையிலிருந்து வழிய வழிய உலாத்திக் கூட்டம் அங்குமிங்குமாக நின்று. ‘அண்ணுசாமி கிணற்றில் தண்ணியன்னி முழுகிற னடா’ என்று கூப்பாடு போட்டு தொடல்கி விட்டது. நாங்கள் மூன்று பேரும் இல்லை நாலுபேரும் உரத்த சிரிப்போடு பத்தரை வரையும் முழுகினோம். அண்ணுசாமி அகழும் புறழும் மலர் ‘இண்டைக்குத்தான் என் உடமபு குளிர்ந்தது’ என்றார்.

முழுச் வந்த ஒரு உயர்குல முண்டம். ‘கணவதிப்பிள்ளை குடிக்கத் தண்ணியும் இல்லாமல் செய்து போட்டியன். நாங்களும் இவிமேல் இதை விட்டுவைக்கப் பேற்றில்லை’ என்று சொல்லிச் சாதன பாடசாலையை நோக்கி நடந்தது. எங்கும் ஒட்டு பரபரப்பு. நாங்கள் முழுகு முடிந்து விடுதிக்குப் போய்விட்டோம்.

அன்று அதிபரும் இல்லை. இரண்டொரு பேர் கார்பிடித்து அவரிடம் போய் முறையிடப் போனார்கள். சிலர் எங்களிடம் வந்து ஏதோ தவறு செய்துவிட்டதாக குறை கூறினார்கள். வேறு சிலர் எங்கள் படிப்புக்கு நாங்கள் முழுக்கூப் போட்டு விட்டதாக பரிதாபப் பட்டார்கள். அன்று பின்னேரம் அதிபரின் கார்ச்சத்தம் கேட்டது. வந்த அதிபர் நேரே கந்தோருக்கூப் போனார். ஒரு கூட்டம் கந்தோரை மொய்த்து விட்டது. ஆனால் மழக்கப்படி ஒருவித பரபரப்புமின்றி பந்தடித்ததுக் கொண்டிருந்தோம். ஒருசில ரைத் தவிர ஏனைய ஆசிரிய மாணவர்கள் எங்கள் மூவரோடும் முகம் கொடுத்துக் கதைக்கவேயில்லை. ‘முழுக்கூப் படலம்’ முடிந்தது. அடுத்த கட்டத்துக்கு வருவோம்.

சம போசனம்.

விடுதிச் சாப்பாட்டுப் பொறுப்பு சாதன பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் கொடுப்பதைப் பற்றிப் பேச்க முச்சுக் காட்டக் கூடாது. இவருடைய தயவு கேள்வி சாப்பிட வேண்டுமா? நாங்களே இந்தக் கடமையைச் செய்ய

வேண்டும். இதைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்த போது பலருடைய சம்மதமுங் கிடைத்தது. வழிவகுக்க ஒரு சிலர் முல்வந்தார்கள். கலாசாலைப் பாராளுமென்ற அமைப்பெதனவும், ஒவ்வொரு துறைக்கும் அமைச்சர்களைத் தெரிவு செய்வதையும் முடிவு செய்யப்பட்டது. உணவுத் துறை அமைச்சராக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டேன். எனக்குதவியாக ஒரு செயற்குழு. அதில் தாமோதரமும் வெறுப்பிள்ளையும் அடங்கினர். சாப்பாட்டறையில் அசன் ஒழுங்கு. சாப்பாடு பரிமாறல் எல்லாவற்றிலும் மாற்றம் செய்தோம்.

1. எவரும் எந்த இடத்திலும் இருக்கலாம்.
2. குசினி வேலையாட்கள் சோறு கறியைப் பாத்திரங்களில் போட்டு மேசைகளில் வைக்க வேண்டும்.
3. ஆசிரிய மாணவர்கள் தமக்குத் தாமே சோறுகறியைப் போட்டுச் சாப்பிட வேண்டும்.

சமபோசன உரிமை மறுக்கப்பட்டவர்கள் அண்ணுசாமி உட்பட மூன்று பேர் நடு மேசையில் இடம் பெற்றனர். ஒரே அகப்பையையே அவர்கள் உபயோகித்தனர்.

வைதீக வட்டத்துக்கு இது பெருந் தலையிடியை உண்டுபள்ளி ஒரு கிழமையாக ஒரே குழப்பமான குழந்தீலை நிலவியது. அதிபருக்கு ஒரே முறைப்பாடுகள். ஊரெங்கிலுமே இந்தப் பரட்சி பரபரப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. நாங்கள் பிழை செய்யில்லை. கலாசாலை விதியை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தோம். அண்ணுசாமி யோடு பட்டபாடு!

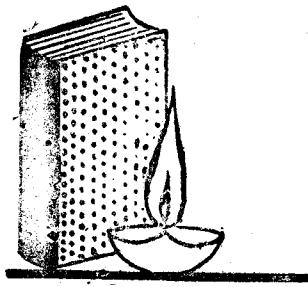
சலை சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உகைப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல், சிறுகதைகள், உயர்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப நூல்கள், மற்றும் நவீன வாழ்வுக்குத் தேவையான சலை புத்தகங்களும் இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40. சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரன் ரத்தினம் ரேட், கொழும்பு-2.

நூல் விமர்சனம்

தேன் பொழுது

நெல்லை க. பேரன்

பல துறைகளையும் சாந்த பத்தொண்பது கலைஞர்களுடைய செவ்விகளைத் தொடுத்து அவர்களுடைய புகைப்படங்களுடன் மிக அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கும் நூல் ‘தேன் பொழுது’ சிறித்திரனில் ஏற்கனவே வெளியாகியுள்ள இப்பேட்டிகள் தற்பேது நூல்வடிவாக வெளிவந்துள்ளது.

மருத்துவத்துறையில் பட்டம் பெற்ற டாக்டர் கனகசுகுமார், சட்டத்துறைப் பட்டதாரி பொன் பூலோகசிங்கம் இருவரும் பல்கலைக்கழகத்தில் தாம் மாணவராக இருந்த வெளையில் மிகவும் பிரயோசனமான முறையில் இப்பேட்டிகளைக் கண்டுள்ளார்கள். பேட்டி காண்பது பொதுவாகப் பத்திரிகையாளர்களது முயற்சியாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இங்கு இவ்விருகலைஞர்களும் சமூத்தியின் பல ஊர்களிலும் துருவி ஆராய்ந்து ஒவ்வொரு துறையிலும் பேர்போன் கலைஞர்களைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களது கருத்துக்களைத் தோண்டி வெளியே கொண்டு வந்து வாசகர்களுக்குச் செவ்வடத் தந்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக சினிமாநடிகளைக்கிட விழிமாநார்கள் கேட்பது போல் ‘நீங்கள்

என்றும் இனமையாக இருப்பதன் மர்மம் என்ன? உங்களுக்கு என்ன கலர் சாலி பிடிக்கும்? அல்லது உங்களைப் பற்றிய கிக்கிக் பற்றி...’ என்பன போன்ற வில்லனமான கேள்விகளைக் கேட்காமல் பதில் சொல்லும் கலைஞர்களுடைய ஆளுமையையும் கருத்துக்களையும் அறியக் கூடிய வகையில் சம்பந்தப்பட்ட வர்களுடைய துறைகளுடன் இணைந்து மிகவும் நுட்பமான முறையில் கேள்விகளைத் தொடுத்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. இந்தப் பேட்டித் தொழுப்பு உருவானதன் காரணத்தை நூலாசிரியர்கள் பின்வருமாறு தெரிவிக்கின்றார்கள். ‘எமது கலை, எமது இலக்கியம் என எமது மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதான் முறையில் எமது கலைஞர்களதும் இலக்கிய அபிமானிகளதும் கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டுமாயின் எமது கலைஞர்களைப் பற்றிய பூரண அறிவு முதலில் எமது மக்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களைப் பற்றியதான் ஒரு கல்விப் போதனை மக்களுக்குப் புகட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு முன் ஆடியாக கலைஞர்களின் கருத்துக்கள் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும். எமது

கலைஞர்களைச் செவ்வி கண்டு வெளியிடுவதே சிறந்தது என்ற கருத்தினை எமது சிந்தனை என்ற கூடையில் முதல் முதல் விதைத்துவர் சிரித்திரன் ஆசிரியர் சந்தர் அவர்களே!

இத்தொழுப்பின் சாதனையால் கலைஞர்களுக்கிடையே ஓர் ஒற்றுமை நிலைந்திருத்தப்படுகின்றது. தொழில் துறை சார்ந்த வர்கள் பொதுவாகக் கலை இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு காட்டுவது குறைவு என்ற வெகுசன அபிப்பிராயத்தை இந்தந் தொழுப்பு உடைத்த தறிந்துள்ளது குறைக்க சமூகக் கலைப் பிரக்களுயின் சின்னங்களாகப் பூலோக சிங்கத்தையும், சுகுமாரையும் காட்டுகின்றன. பேராசிரியர்களுக்கும் அவர்களைத் தொழுப்பின் பயன்பாடு, பேட்டிகளில் வரும் கருத்துக்கள் சில, யாழிப்பாணத்தில் கலைப்பயில் வருமானம் நூலாசிரியர்களும் நூலும் என்ற பகுதி பகுதியாகத் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளது குதுப்பிய அமது சமுதாயத்தின் புகுவளர்ச்சிக்கான (மறுமலர்ச்சி மாத்திரம் அல்ல) நலினத்துவப்பயணத்துக்கான பாதை களை இட்டுக் கொள்ளும் முயற்சியாகும் என்ற பாராட்டியுள்ளார்.

இங்கு செவ்வி காணப்படுவதாக பத்தொண்பது கலைஞர்களையும் பட்டியலாக இங்கு தருவது பொருத்தமானதல்ல.

இத்தனை பேருடைய கருத்துக்களையும் ஒருமித்துச் சுவைப்பது எத்தனை இன்பமான அனுபவம். இதனால்தான் போலும் நூலின் தலைப்பை ‘தேன் பொழுது’ என வைத்தார்கள். ஒரு முக்கியமான கருத்து செவ்வி கண்ட திகதிகளை அடியில் குறிப்பிட்டிருக்கும். போக்கில் கருத்தைச் சொன்னவர்களே மாறுபடுவதும் இயல்லவா? இரு வண்டுகள் வெவ்வேறு அழகான மர்களில் தேன் சேர்ப்பது போல அமைந்த கருத்தொழிலியத்துடன் வி. கே. ரமணி இருவரதும் கைவண்ணத்தில் மலர்ந்த கவர்ச்சியான அட்டையுடன் 180 பக்கங்களில் இருப்பதொரு ரூபாய்க்கு (மிகவும் நியாய விலை) வெளிவந்திருக்கும் ‘தேன் பொழுது’ நின்கணும் அனுபவிக்க வேண்டாமா?

31

மலைகை

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ஏப்ரல் மாதத்திலீருந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்வருமாறு.

தனிப்பிரதி 2 - 50

ஆண்டுச் சந்தா 40 - 00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா

மலைகை

234B, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழிப்பாணம்.

ஜெனிவா உச்சகட்டப் பேச்சுக்களின் எதிரோலி

விளதிமிர் நகர்யசோவ்

பொதுச் செயலாளர் மிகாயில் கோர்பக்கோவும், அமெரிக்க ஐனுதிபதி ரீகனும் இரு பேரரசுகளின் தலைவர்கள், ஜெனிவாவில் சந்தித்து நடத்திய பேச்சுக்கள், உலகத்தில் மிகப் பரவலான அரசியல் பிரதிபலிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பதற்றமும், சமாதானம் மற்றும் மனித சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் பற்றிய கவலையும் நிறைந்த சென்ற சில ஆண்டுகளில் நடந்துள்ள திகழ்ச்சிகளுக்குள் இந்தச் சந்திப்பு மிக முக்கியமானதெனக் கருதப்படுகிறது. 20 மாந்திரங்களில் முதுரையாக ஆகிவிட்ட 'அனு ஆயுத யுத்தம் அனு மதிக்கத் தக்கல்ல, அதில் யாரும் வெற்றிபெற முடியாது' என்ற உண்மையை இரு நாடுகளின் தலைவர்களும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தி விட்டதால், உலகம் இப்போது நிம்மதிப் பெருமுக்கு விடுகிறது. சீரிய, பரஸ்பரக் கருத்துப் பரிமாற்றம் அரம்பமாகியுள்ளது. தற்போதைய பிரச்சினைகள் தீர் உடன்பாடுகளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதே இந்தக் கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் நோக்கம். இது, சீரான அடிப்படையின் மீது அமைக்கப்பட்டு. பல்வேறு நிலைகளிலும் திவிரப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பத்திரிகை நிருபரீகளின் கூட்டத்தில் கோர்பச்சோவ் பேசுகையில், சோவியத் - அமெரிக்க உறவுகளில் பல பிரச்சினைகள். தர்க்கப்படாத இடையூருகள் சேர்ந்து விட்டதாகவும், அவை அகற்றப்பட வேண்டுமென்றும் கூறினார். இதற்குத் தேவையான அரசியல் மன உறுதி சோவியத் தலைமையிடம் உள்ளது. ஆனால் அமெரிக்கத் தரப்புடன் சேர்ந்துதான் இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

ஜெனிவா உச்சகட்டப் பேச்சுக்கள் அரம்பமாவதற்கு முன்பே இந்த இடையூருகளை அகற்ற சோவியத் யூனியன் தொடங்கி விட்டது; அதாவது, அனு வெடிப்புச் சோதனைகள் அனைத்தும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன; செயற்கைக்கோள் எதிர்ப்பு ஆயுத சோதனை நிறுத்தம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. 1984, ஜூன் மாதத்திற்குப் பின், சோவியத் யூனியனின் ஐரோப்பியப் பகுதியில் கொண்டு வந்து பொருத்தி வைக்கப்பட்ட அனு ஆயுத ஏவுகணைகள் செயல் முறைப் பணிகளிலிருந்து அகற்றப்பட்டு விட்டன. அனு ஆயுதங்களைக் கணிக்கவிசமாகக் குறைக்கத் திவிர பிரேரணைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அனு ஆயுத சோதனைகளை முழுமையாகக் கட்ட செய்த தயாராயிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது,

ஆயுதப் போட்டிக்கு மும்பு கட்டுவது, படைக்குறைப்பைத் திவிரப்படுத்துவது முதலிய பிரச்சினை, ஜெனிவா பேச்சுக்கள் தீர்க்கத் தவறியதற்கு இந்தக் காரணங்கள் பங்காற்றியிருக்கக் கூடும். சிக்கலைக் தீர்க்கவும், இதற்கான முக்கிய முடிவுகள் எடுக்கவும், அமெரிக்கா தயாராக இல்லை என்பது நிருபணமாயிற்று.

சிங்களத்தில் சில மெல்லிசைப் பாடல்கள் — கலைஞர்கள்

— இப்பு அஸுமத்

சமகாலத்து சிங்கள மெல்லிசைப் பாடல்களை வானைவி

களில் உயர் நிலைக்கு வருகின்றனர்.

காதல், எந்தவொரு மனசும் இளகியர் போகும் விதத்தில் இங்கு காதல் பாடல்கள் எழுதப்பட்டு வருகிறது. வெறும் வசனக் கோர்வைகளாகவும், வார்த்தை ஜாலங்களாகவும், காமத்திழைத் தூண்டும் முனையும்புக்களாகவும் அல்லாமல் எழுதப்பட்ட கவிதைக்கு இசை ஊழப்பட்டு ரொம்பவும் நல்ல நிலையில் இந்தப் பாடல்கள் தயாராகின்றன. மாதிரிக்கு சில காதல் பாடல்களைப் பார்ப்போம்—

'நாளுக்கு நாள் தாளுக்குத் தாள் குறைந்து போகிறது 'காலண்டரில்'
வேளைக்கு வேளை என்னைப் பற்றிய குறிப்புகள் குறைந்து போகிறது'

உன் மனதில், கே.டி.கே. தாமவாதனவின் கற்பனை, எட்டவட்ட ஜயகொடியின் குரல் வில்லிக்கும் இந்தப் பாடல்கள் சங்கீதம், இன்றைய சிங்கள சங்கீதத் துறையில் மிகவும் பிரபலமாக இருக்கும் ரேஹன் வீரசிங்கவடையது.

குமாரதாஸ் சப்புதனந்தீ சிறந்த பாடலாசிரியர். பல விஷயங்களைப் புகுத்தி சமுதாய

விர்வாணத்தை இவரின் பாடல் கள் மிகவும் நாகரிகமாக வெளிக் காட்டுவதை அறிய முடிகிறது. ரேஹன் வீரசிங்க எனும் மகா இசைப் புதல்வனுக்கும், எட்டுவர்ட் ஜயகொடி எனும் இளமையின் பாடகருக்கும் கொடுக்கப் பட்டுள்ள இவரின் ஒரு காதல் பாட்டின் முதல் வரிகள் இவை:

'நிலவே! வேண்டாம்
இந்த இரவில் உன்சிரிப்பு
பூத்து மிளிர்கிறது
என் மனதில்
இளமையின் காதல்'

நிலவிழைப் பார்த்துப் பார்த்தே தேய்ந்து போகும் ஜன்னளின் கண்களுக்கு இது வித்தியாசமானது. ராமனீசன் கற்பனை பண்ணிக் கூடப் பார்க்க முடியாத இந்த துரதிஷ்ட சீதைகள், காதலை சில வேளை கண்டிருப்பார்கள். இருப்பினும் கைக்கூடாத கையபலாகாத்தனம் தடைசெய்யும்போது, நிலவையும் நட்சத்திரங்களையும் வருடி வருடியே இவர்களின் விழிகள் பாரவையை இழந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட சோகக் குயில்களிடையே இந்தப் பாடல் வித்தியாசமானது தான்.

'அந்தி வானத்தைப் போல் அலங்கரித்து இரு என்று நீ யேன் வரவில்லை? சொல்லு? செவி அலங்கரிப்புச் செய்ய காதனி ரெண்டைக் கொணர்ந்து

ஒன்றைக் கழற்றி ஏறிந்தேன் வானத்திற்கு— இரா நேர வாணைப் பார்க்கும் உனக்கது தெரியும் அது— தேய்ப்பிறை என நினைத்து நீ ஏமாருதோ'

என எழுதும் ஹாஷன் புளத் சிங்கள், சிங்களத்தில் ஒரு வைர முத்தமாக ஜோலித்து வருகின்றார். இப்பாடல் மாலனி புளத் சிங்காவின் மென்மையான குரவில் மிதந்து வரும் போது, ஆகாயத்தில் மேகங்களோடு தமுகிக் கொண்டு ஊர்கோவும் போவது போல் ஒரு நினைப்பு ஊர்வலம் எப்போதும் மனசில் ஏற்படும். எச். எம். ஜயவர்தன எனும் தலை சிறந்த இசைக் கலைஞரின் இசை இப்பாடலுக்குக் கிடைத்திருப்பது இப்பாடலின் இன்னேரு சிறப்பாகும்.

கனில் எதிரிசிங்ஹு, பிரபல நடிகர். சதிர்ச்ச சந்திர எதிரி சிங்ஹவின் சகோதரர். இன்றைய மெல்லிசைப் பாடகர் களிடையே பெரியதொரு நம் பிக்கை வானம். இந்தப் பாடகர், புர போய ஹண்ட்ட, கன்நர மடல். முவரந்த சித்துனே, சுபிபின்னு சுகந்த யுத், கவருண்நது ஒப்ப மகேஹூ போன்ற சில பாடல்களின் மூலம் ரசிகர்களின் மனதில் நுழைந்திருந்த சணில், சென்ற சில காலத்துள் மிகவும் பிரபலமான வராக உயர்ந்தவர். இவரது திடீர் நிலை உயர்ச்சிக்கு ஒரு முக்கிய காரணம், காலத்துக்கேற்றவிதமாக கருத்துப் புக்களை மிக வடிவாகச் சொன்னில் விடுவதான் பாடல்களை இவர் பாடுவது. இந்தப் பாடல்களுள் மிகவும் உயர்த்திய ஒரு பாடல் என்றால். 'மினிஸு பிட்ட நெகி அஸ்ருவகி' என்ற பாடலேயாகும்.

குதிரைப் பந்தயத்தில் ஈடுபாடுள்ள ஒரு சராசரி மனிதனின் சரித்திரம் இப்பாடலில் சொல்லப்படுகிறது.

'நான் வீட்டுக்கு நாளை ராஜ சுகம் தருவேன் இன்றிரவு

மிளகாய் உப்புத் துவையில் கழிகிறது பணப் பை ஒரு மிருகத்தின் மேல் செய்கிறது பிள்ளை குட்டிகள் பாயில் தூங்குகின்றன'

எனத் தெளி வாக மிகவும் யதார்த்தம் தொட்டு வருகிறது இப்பாடல்.

இதே போலவே எட்வர்ட் ஜயகொடியின் புகழ் சேர்த்த பாடல்களில் ஒன்று. 'கெரகென ரோதே' (இதே பெயரில் ஜயகொடியின் செசற் பீஸ் ஒன்றும் வெளியாகியமை குறிப்பிடத்தக்கு)

சணங்கினால் நாம்
நடுத் தெருவில்
தனித்து விடுவோம்
ஆம்மா இருப்பாள்
இடையே
முகத்தைத்
திருப்பிக் கொண்டு
தள்ளு மகனே.....'

சின்ன வண்டியில் முடமாள் ஒரு தந்தையை இருச்ச வைத்து, சின்னால் மகனைக்கு வெள்ள தள்ளிக் கொண்டு போகும் போது அந்தத் தந்தை தள்ள மகனைப் பார்த்துப் பாடுவதாய் இப்பாடல் அமைகிறது. இந்தப் பாடலை எழுதியவர் சிறில் சமரக்கோன். இந்தப் பாடலின் விஷேஷம் போலவே, இந்தப் பாடலை எழுதிய கடைத் தயை மிகவும் விஷேஷமான ஒரு சங்கதியாகும். சிறில் (இப்பாடலாசிரியர்) ஒரு பல்ஸ் கண்டக்டர். கொழும்பிலிருந்து அங்கொடை நோக்கிப் போகும் தீ. போ. ச. பல்ஸில் இவர் பேலை செய்யும் பொழுது— ரிராண்ட்பாளில் வைத்து, ஒரு முடவனை உட்கார்த்திய ஒரு சிறு வண்டியினைத் தள்ளிச் செல்லும் வறுமையின் புதல்வணைச் சிறில் கண்டுள்ளார். அப்பொ

முதே எழுந்த கற்பனையை இவர் டிக்கற் புத்தகத்திலே குறித்துக் கொண்டு, பின்பு அதனையே மெல்லிசைப் பாடல் வங்கிக்கு அனுப்பி உள்ளார். அதுவே இப்போது பாடலாகி ஒனிக்கிறது.

எட்வர்ட் ஜயகொடியின் பிரபலமான பாடல்களாக, பின்ன மலே, பொசந்தே, வசந்தயே அக, மணமே குமாரியே, அக்கர மெத்தே, சிறிய ஹனே போன்ற பாடல்களைக் குறிப்பிட முடியம். சங்கீத ஆசிரியரான ஜயகொடியின் பாடல்கள் இன்னும் எத்தனை வருஷங்கள் போயினும் நிம்மதியாய்க் கேட்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு.

சிங்களத்துப் பாடலாசிரியர் கள் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது என்னால் எப்போதும் மறக்க முடியாத ஒருவர்தான் ரம்புகன சித்தார்த்த ஹ்ரிமி என்பவர். இவர் ஒரு மதகுரு. 'நானெனு கலைஞர் ஆனேன், இன்னேரு கலைஞரை வீணைக்கிவிடு நோக்கோடு அல்ல' எனக் கூறிக் கொள்ளும் இவர், பல தத்துவமான பாடல்களை நம் முன் வைத்துள்ளார். விக்டர் தத்துவக்களைத் தெரியாதோர் நமக்குள்ளும் அதிகமில்லை எனக் கருதுகின்றேன். 'ல்' எனும் கச்சேரியை ஆயிரந் தடவைகளுக்கும் மேலாக நடாத்திப் புகழ்பெற்றவர், விக்டர். இந்த விக்டரைப் பற்றிக் கூட பல வாக்குவாதங்கள் உண்டு. என்றாலும் இனிமையாகப் பாடக்கூடியவர். ஜேசுதாஸைப் போல ரம்யமான குரல் கொண்டவர் விக்டர் என்பதே என் கருத்து. பிரபலமான பல பாடல்களுக்கூடே வித்தியாசமாக இவரின் பாடலொன்று ஒவித்து வருகின்றது. அதுதான் 'புது ஹாமாதுருவோ' என்ற பாடல். இப்போது பாடலாகி ஒனிக்கிறது.

பாடலை எழுதியவர் தான் சித்தார்ந்த ஹிமி.

'புது ஹாமதுரு' (புத்தர்)
நாங்களும் கண்டிருக்கலாம்
'பண' கேட்டிருக்கலாம்
அந்தக் காலத்தில்—
மோட்சம் கானுதற்கு
புன்னியிம்
போதாமிலிருக்கும்
அது தான் இன்னும்
வாழ்க்கையில் நாம்'

எனப் பொருள்படும் இப்பாடல் புதுமையானதோரு கற்பனை கூடியதாரும். சீதனம் பற்றி ஒரு பாடலை இங்கு காண்போம்.

'சீதனம் தருவதற்கு
தங்கநகைப் பொதி இல்லை
லீட்டுக்குச் சுமையான
சின்னத் தங்கையே
உன்னை அழைத்துச் செல்ல
ஊரில் யாருமில்லை
நாட்டிலும் யாருமில்லை
சின்னத் தங்கையே!'

குமாரதாஸ் சப்புதன்நரீ எழுதி யது இப்பாடல். சுனில் எதிரி சிங்கஹின் குரல். சுனில் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை, இப்பாடல்களும்:- பினியர் யாகே, வெரஞ்சொடிய, அதத்தை, திரய் ஹெரவா, அஹல் பொலொவ, மல்லியே நரக்க, சந்தக்ட்டபஹவ (இப்பாடல் சுனிலின் முதல் பாடல். 'மாத்தற ஆச்சி' படத்திற்காகப் பாடியது) மலக் வெலா, பாடதேவனு.

சிங்களத்து மெவ்ளைசைப் பாடல் துறையில் இப்படியான சிறந்த கலைஞர்களின் உழைப்பு எம்மை வியக்க வைக்கின்றது. பிரேமலிநி சேமதாஸ், மோகன வீரசிங்க, குணதாஸ் கடிகே, எச். எம். ஜயவர்தன், டப்ளியு. டி. அமரதேவ, சஷத் நந்தவரி போன்றவர்கள் இப்போது மிக

அருமையாக இசையமைத்து வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓருவரை ஓருவர் மனசால் தாக்கிக் கொண்டும், இன்னேரு வரில் புகழ் பிடிக்காமல் சிலர் புறம் பேசித் தீர்வதும், இப்படியே பழகி விட்டனர். நமக்குள் சிலர் இப்படியான நல்ல கலைஞர் களை கண்டாவது கொஞ்சம் 'இலக்கியமாய்' செய்ய முயற்சி பண்ணலாம் இவர்கள்.

புத்தாண்டு புது முயற்சி

1985 ம் ஆண்டு ஆரம்பமாகி விட்டது.

மல்லிகை புதுப் புதுப் பிரதேசங்களுக்கு அறி முகமாக வேண்டும் என ஆசைப்படுகின்றனரேம். புதுப் புது முகங்கள் மல்லிகையைத் தரிசிக்க வேண்டுமென உண்மையாகவே விருப்புகின்றனர்.

அதற்கு ஒரே வழி மல்லிகையை மனதார நேசிப்பவர்கள்— ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியை தெருஞார விரும்புகின்ற வர்கள் சிறிது சிரமப்பட வேண்டியதுதான்.

தமக்குத் தெரிந்த நன்பர்கள், இலக்கிய நேசர்கள், ஆர்வமிக்க சுவைஞர்களுக்கு மல்லிகை பற்றி அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு ஓராண்டுச் சந்தாவைச் செலுத்தி அவர்களை சந்தாதாரராகக் கூட முயற்சிக்க வேண்டும்.

நமது அனுகுழிறை வியாபார நோக்கத்திற்காகவல்ல. வெறும் விற்பனையைப் பெருப்பிப்பதும் நமது உத்தேசமல்ல. கிடைக்கக் கூடியவர்களின் கரங்களுக்கு மல்லிகை சென்றடைய வேண்டும்.

— ஆசிரியர்

மரணங்கள் மன்றதுவ்ட் யூம்

— புதுவை இரத்தினதுரை

மாண் சுட்டால் அன்றி
மரை சுட்டால் மயில் சுட்டால்
ஏன் என்று கேட்க இந்நாட்டில் சட்டமுண்டு
மாட்டித்தல் கூட. மறைவான ஓரிடத்தில்
சாகடிக்க வேண்டுமெனச்
சட்டத்தில் இடமுண்டு.

கொக்குச் சுடுதல் குற்றம்
பயிரழித்து
திக்கெட்டும் நடந்து தீரிகின்ற ஆணையினை
கட்டால் அது குற்றம்
'சுதந்திர பூமியிலே....'
சட்டம் இதற்கெல்லாம் தண்டிக்கும்.
தண்டிக்க வேண்டியதே.

நாய்பிடிக்கக் கூட நகரசபைக் காரர்கள்
நீபிடிக்க வாமென்று நியமனங்கள் செய்துள்ளார்
மானுக்கு
மாட்டுக்கு
மரையோடு மயிலுக்கு
ஆணைக்குக் கூட அனுதாபப்படும் நாட்டில்
மனித உயிர் மட்டும் மலிவு
மிக மலிவு.

துப்பாக்கி வாய்க்கு பூச்சுக்கும் பூமியிது
எப்போதும் நாங்கள் இறப்பதற்கே காத்திருப்போம்.
வீதியிலோ அன்றி வீட்டினிலோ.....
பள்ளியிலோ

பாதியிரவினிலோ பஸ்சினிலோ

படுக்கையிலோ

நாங்கள் சுடப்படலாம்
நாய்போல் தெருவினிலே

தாங்க ஓருவரின்றிச் சவமாகிப் போயிடலாம்.
கல்யாண ஊர்வலமே
கருமாதி ஊர்வலமாய்

மாறிய சம்பவங்கள் மலிவான சங்கதிகள்.
 எல்லைப் புறங்களிலே
 எழுகின்ற கூக்குரல்கள்
 கசாப்புக் கடைகளிலே கதறுகின்ற மாட்டோலிகள்
 கேட்க வொரு நாதி
 கிளர்ந்தெழும்ப ஒரு கூட்டம்
 மீட்க வொரு இயக்கம்
 மூச்சவிட ஒரு கவிஞர்
 கட்டாயம் தேவை ... இது
 காலத்தின் குரலாகும்
 வீட்டுக்குள் இருந்து ரீவி பார்க்கையிலோ.....
 பூசை அறைக்குள்ளே பிராத்தணைகள் செய்கையிலோ,
 நாங்கள் சுடப்படலாம்.
 நடுராவில் வந்தெழுப்பும்
 பிணைத்தின்னிக் கழுகுகளால்
 பிணமாகிச் சாய்ந்திடலாம்
 எங்கும் இருட்டு
 ஏனென்று கேட்பதற்கு
 இங்கொருவர் இல்லை என்ற இறுமாப்பில்
 எங்கும் இருளின் இருளாட்சி.
 வீட்டுக்கு வீடு வீதிக்கு வீதியென
 நீட்டிக் கிடக்கின்ற நிலமெல்லாம் பேயிருட்டு.
 இந்த இருட்டைத்தான்
 இல்லாமற் செய்வதற்கு
 வந்தவரும் இன்று வழிதவறிப் போனர்கள்
 தங்களுக்குள் ஏதோ தகராறுப் பட்டார்கள்
 கும்மிருட்டை ஊதிக் குலைப்போம்
 எனச் சொன்ன
 நம்பிக்கையான நாயகரும்
 இருஞூளோ.....
 போனர்கள் பொழுதோ விடியவில்லை.
 தானாக இந்தத் தனியிருட்டுத்
 திருமெனக்
 கோலாட்டம், சூம்மி, குரங்காட்டம்
 இப்படியாய்
 வாலாட்டிக் கொண்டிருந்த வல்லவரைக் காணவில்லை
 மீண்டும்..... இருட்டு
 மிக இருட்டு..... கண்ணுக்கு
 நீண்ட இடமெல்லாம் நிலைகொண்ட பேயிருட்டு
 எங்கேனும் ஒளிக்கிறு
 ஒன்று தெரிந்துவிட்டால்
 அங்கே தான் இருட்டின்
 அலைக் கரங்கள் மிக அடிக்கும்
 இருட்டை ஒழிப்போம் எங்களுக்கென்றேர் இடத்தை
 பிடித்தே, அவ்விடத்தில்
 பேயிருட்டைச் சங்கரிப்போம்
 எல்லோரும் சேர்ந்து இருளைத்தல் கடினமென்றும்
 எல்லைகளைப் போட்டால்

இது கலபம் என்றுமரத்து

வில்லெலருத்த பார்த்திபரும் விடிவுவரச் செய்யவில்லை
 விடிவுக்குப் பூப்பறிக்க
 வெளிக்கிட்ட மின்னல்கள்
 அழிவுக்கும் தோன்கொடுக்கும் அக்கிரமப் பூமியிது
 இறப்புக்குள் வாழ .. இப்போது பழகிவிட்டோம்
 சாவுக்குள் வாழ்ந்து சாகத் துணிந்துவிட்டோம்
 மரணம் எமக்கப்போ மலிவான பொருளொன்று
 கருச்சிதைவு கூட கடும் குற்றம்
 இப்போதோ.

தெருக் கொலைகள் இங்கே சிறுவிடயம் ஆகியது,
 கேட்க ஒரு நாதி
 கிளர்ந் தெழும்ப ஒரு கூட்டம்
 மீட்க வொரு இயக்கம்
 மூச்சவிட ஒரு கவிஞர்
 கட்டாயம் தேவை இது
 காலத்தின் குரலாகும்.

தும்பி வெவர்நாட்டில்

— மாலிகா

இத்தாலியில் ஒரு சர்க்கஸ் கம்பனி.....

தினசரி பல்லாயிரக் கணக்காணவர்களை வலிந்திமுத்து வரு
 மானத்தைத் தேடிக் கொள்ளும் புகழ் பூத்த சர்க்கஸ் கம்பனியது.
 பத்துக்கு மேற்பட்ட யானைகள், இருபத்திலின்து குதிரைகள்,
 சிங்கங்கள் மூன்று, குரங்குகள் இரண்டு, இவை தலை சர்க்கஸ்
 கோமாளிகள், சறுக்கு மரம் ஏறுவோர், கரணமடிப்போர் இப்
 படி ஜானாறுக்கு மேற்பட்ட, மிருகங்கள் போலாகிவிட்ட மனித
 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பெரிய சர்க்கஸ் கம்பனியது. இருபத்தி
 ஐந்து வருடங்களுக்கு மேலாகியும் இன்றும் வருமானமோ, வரும்
 பார்வையாளர்களோ குறைந்தபாடில்லை:

கம்பனி வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது இந்தக் கம்ப
 னியின் அன்றூடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து— அதன் வளர்ச்
 சிக்கு திரைமணறவில் ஒத்துழைத்துவிட்டு, பேர் தெரியாது போகும்
 சிலரில், இலங்கையைச் சேர்ந்த ஆறு பேரும் அடங்குவர். ஆணைக்
 கோட்டையைச் சேர்ந்தவர் இருவர், அரியாலையைச் சேர்ந்தவர்
 இருவர், கரவெட்டியைச் சேர்ந்தவர் இருவருமாக அந்த அறு
 வரும் அளப்பரிய சாதனை புரிந்து வந்தனர். கம்பனியின் யாலை
 களை, குதிரைகளை, சிங்கங்களைக் குளிப்பாட்டி, கழுவி, மயிர்வாரி,
 தனி போடுவதே இந்த அறுவரின் வேலை. இதன் மூலம் கணிச
 மான வருமானம் இவர்களுக்குக் கிட்டியது என்னவோ டெண்மை

தான். அதன் பிரதிபலிப்பாக அவர்கள் கூர்களில் புதிது புதி தான் வீடுகளும், ரீவி அன்றாக்களும் ஏழுந்து நிற்கின்றன.

ஜூந்து ஆறு குமர்களின் கழுத்தில் தாலி மின்னுகின்றன. வேலிகளை வெட்டி, எல்லைகளைச் சுற்றி மதில்கள் எழுந்து விட்டன. ஜூந்து வருடங்கள் இத்தாலியில் கழிந்து விட்டது. ஒருதாள் சர்க்கல்சில் கரணமடித்து வித்தை காட்டை கொண்டிருந்த குரங்கொன்று காலமானது. கம்பனி நிர்வாகத்துக்குத் தாளமுடியாத வேதனை. என்ன செய்வது? கம்பனியின் வருமானமே குறைந்து விடுமோ என்ற பத்தடம். நிர்வாகத்தினர் கூடி ஆலோசித்த பின்னர், கரவெட்டி இலோகஞ்சுக்கு திடீர் அழைப்பு. ஒட்டாடி சென்று நிர்வாகத்தினர் முன் நிற்கின்றன.

..... தம்பி கம்பனியில் கரணமடிக்கும் குரங்கு கூடமாகி விட்டது. புதிய குரங்கொன்று தயாராகும் வரையில் நீதான் குரங்காகிக் கரணமடிக்க வேண்டும். அதற்கான பயிற்சி யாவும் உணக்குத் தரப்படும். செத்த குரங்கின் சகல தோல்களும் பழுதாகாதபடி எடுத்து விட்டோம். அந்தத் தோலை மிகுந்த றஜுக்கெத்துடன் உணக்கு போர்த்திவிடுவோம். அந்த நேரத்துக்கு மட்டும் நீ குரங்காகிக் கரணமடிக்க வேண்டும். உனது சம்பளம் இதற்காக இரட்டிப்பாகத் தரப்படும் சம்மதமா?

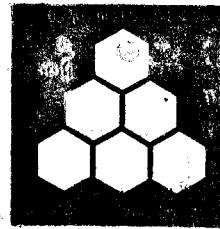
சம்பளம் இரட்டிப்பு.... அவனுள் மிகுந்த மகிழ்ச்சி. நேற்று வந்த கடிதத்திலும், இன்னெனுரு காணி விற்பனைக்கிருப்பதாகவும், காசனுப்பினால் வாங்கி விடலாமென்று தகப்பன் எழுதிய வரிகள் நினைவுக்கு வந்தது. உடனேயே ஓப்புக் கொண்டு விட்டான்.

பதினெந்து நாட்களுக்குள் பயிற்சியும் முடிந்து சர்க்கஸ் கம்பனியில் பார்வையாளர்களின் முன் கரணமடிக்கவும் தொடங்கியாகி விட்டது. குரங்குக்கும் இவனுக்கும் பார்வையாளர்களால் வித்தியாசம் காண முடியவில்லை. வெழுத்து வாங்கத் தொடங்கி விட்டான்.

இப்படிப் பல நாட்கள் கழிந்த பின்னர் ஒரு நாள் உச்சாரக் கம்பத்தில் கரணமடிக்கும் போது கை வழுகி அப்படியே சிங்கத் தின் கூண்டுக்குள் விழுந்தான். விழும்போது அவன் வாயிலிருந்து ‘ஐயோ, அம்மா!’ தாய்மொழிக் கூச்சல் கிழம்பியது.

அவ்வளவுதான். கூட்டத்தில் ஒரே பரபரப்பு..... சிங்கம் தாலி நீந்த மேடையிலிந்து தலையைத் திருப்பி ஒரு பார்வை பார்த்துவிட்டு, எழுந்து அவன் அருகில் வந்தது. கூட்டத்திலிருந்த இத்தாலியர்கள் அனைவருக்கும், அடுத்து என்ன நடக்குமோ என்ற அச்சம். குரங்கைச் சிங்கம் சாப்பிட்டு விடுமோ என்ற பயம். சிங்கம் குரங்குக்கு வெகு அண்மையில் வந்தது. குரங்கின் காதோடு வாயை வைத்து மெதுவாக இப்படிக் கூறியது.

‘டேய், மானம் போகுதடா கத்தாதே..... நானும் யாழ்ப்பா ணத்தான் தான்ரா! பயப்படாதே, பேசாமல் கிட. சனங்கள் போன பிறகு கதைப்பம்.....’

இலக்கணத்தை மீறும் இலக்கியம்

— வரதர்

நேரம் பிற்பகல் 4 - 30 ஆகி விட்டது. மூர்த்தி மாஸ்டர் செசிக் சேரில் சாய்ந்திருந்தபடி அன்றைய ‘சமநாடு’ செய்தித் தாளில் ஆசிரியத் தலையங்கத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். சமநாடு அதிகாலையில் கிடைத்ததுமே அதிலுள்ள முக்கியமான செய்திகளையெல்லாம் மூர்த்தி மாஸ்டர் படித்து விடுவார். ஆசிரியத் தலையங்கத்தை மட்டும் இப்படி ஒரு ஆறுதலான நேரத்தில் படித்தால்தான் ஆசிரியர் அதில் பொடியவைத்து எழுதியிருக்கிறவையெல்லாம் விளங்கும் என்பது அவருடைய கருத்து.

மாஸ்டர் நாலுவரி படிக்க முன்னர், படலை திறக்கும் சத்தம் கேட்டது. செய்தித் தாளைச் சற்றே தாழ்த்தி படலைப்பக்கம் பார்த்தார். வந்தது இளங்கோவும் வடிவழுகியும்.

அவர்களைக் கண்டது மூர்த்தி மாஸ்டருக்கு ஒதோ உசார் வந்தது போவிருந்தது.

மாஸ்டருக்குப் பக்கத்திலி ருந்த ஒரு கதிரையில் உட்கார்ந்து கொண்டே ‘எங்களுக்குள் ஒரு சண்டை இன்றைக்கு. அதைத் தீர்க்கிற வேலுதான் உங்களுக்கு’ என்று இளங்கோ. வடிவழுகி பக்கத்தில் இன்னெனுரு கதிரையில் உட்கார்ந்தாள்.

இளங்கோ ஒரு ஆசிரியன். அதோடு ஒரு நலல் எழுத்தாள் னும். வடிவழுகி அவன் மனைவி. அவளும் எழுதுவாள்— ஆக்கிலக்கியம். ஏதும் எழுதுவதை விட அச்சில் வந்தவைகளில் குற்றம் குறை கண்டுபிடிக்கிற நக்கீரத்தனம் அவளிடம் அதிகம்.

‘என்ன சண்டை உங்களுக்குள்? இலக்கியச் சண்டை தானே!’ என்று மூர்த்தி மாஸ்டர் சிரித்துக் கொண்டே கேட்டார்.

‘ஓமோம், இவர் கதை எழுதுகிறதோடு நின்று வீட்டாலாம். எல்லாரும் எழுதுகிறார்களே என்று தானும் புதுக் கவிதை என்று எழுதி இருக்கின்றார்’ என்று தொடங்கினால் வடிவழுகி

‘ஓகோ கோ..... புதுக் கவிதையா? இளங்கோவா? இனிப் புதுக்கவிதையும் பிழைத்துக் கொள்ளும் போவிருக்கிறதே! எங்கே பார்க்கலாம்’ என்று மூர்த்தி மாஸ்டர் கையை நீட்டினார்.

வடிவழுகி ஒரு கடதாசியை அவளிடம் கொடுத்துக்கொண்டே ‘புதுக்கவிதையாவது பிழைக்கிறதையாவது அது கவிதை இன்றத்தில் எதாவது ஒன்றில் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இரண்டாவது கவிதைக்குரிய யாப்பு அம்மதி பெற்றிருக்க

வேண்டும். மூன்றாவது.....'

வடிவழகி மேலும் சொல்லு வதற்கிடையில் மூர்த்தி மாஸ்டர் தன் கைக்கு வந்த கவிதையை சுத்தம் போட்டு படிக்கத் தொடங்கினார்.

'நாங்கள் வயிரம் பாய்ந்த பனைமரங்கள்.
கவனிப்பாரற்ற நிலையிலும் வரண்டு வறுமை மிஞ்சிய நிலையிலும் நாங்கள் வளையாமல் நிமிர்ந்து நிற்போம்.
கம்மா சலவலப்புகளுக்கு அஞ்ச மாட்டோம்.
வேண்டுமாயின் நாங்களே சல கலத்துக் காட்டுவோம்.
நாங்கள் வயிரம் பாய்ந்த பனைமரங்கள்'

கவிதையை வாசித்துவிட்டு மூர்த்தி மாஸ்டர் தலை நிமிரு, 'இது கவிதையா? நீங்களே சொல்லுங்கள். இது கவிதை தானு?' என்று கேட்டாள் வடிவழகி.

அவள் பேசியதைக் கவனிக் காதவர் போல, மூர்த்தி மாஸ்டர் இளங்கோவைப் பார்த்து 'சபாஷ் பாண்டியா!' உனக்குள்ளே கவித்துவம் இருக்கிறது' என்று பாராட்டினார்.

வடிவழகி 'அவருக்குள்ளே கவித்துவம் இருக்கட்டும். இந்த புதுக்கவிதையிலும் கவித்துவம் இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். நான் கேட்பது என்னவென்றால் இந்தப் புதுக்கவிதை என்பது ஒரு கவிதைதானு?' என்றால்.

'நீயே ஒப்புக் கொள்கிறோ இதில் கவித்துவம் இருக்கிற

தென்று. கவித்துவம் இருப்பது கவிதை இல்லையென்றால் வேறு எதைத்தான் கவிதை என்று சொல்வது?' என்று இளங்கோ குறுக்கிட்டான்.

'உங்கள் வாதம் நன்றாக கூக்கிறது! கற்கண்டில் இனிப்பு இருக்கிறதென்று நான் சொன்னேன். நீங்கள் இனிப்பாய் இருக்கிறதெல்லாம் கற்கண்டு என்று சொல்ல வருகிறீங்கள்! நான் சொல்ல தென்னவேண்டுல், இந்தக் கவிதையில்— ஏதோ போன்ற போகட்டும் என்று உங்களுக்காக— கவித்துவம் இருக்கிறதென்று ஒப்புக் கொள்கிறேன்..... ஆனால்.....'

'ஆனால், கவிதை என்றால் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற உன்னுடைய தீர்ப்பையும் சொல்லிவிடேன்!' என்றார் மூர்த்தி மாஸ்டர்.

'நான் சொல்ல வேண்டாம். நான் சொன்னால் இவருக்குப் பத்தியப்படாது. நீங்களே சொல்லுங்கள். இது கவிதை தானு?' என்று கேட்டாள் வடிவழகி.

'நான் என்ன சொல்கிறது? எல்லாரும் சொல்கிற— எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்கிற கருத்துத் தான். ஒரு நல்ல கவிதையில் சிறந்த கருத்து இருக்க வேண்டும். அதைச் சொல்லுவதில் ஒரு நயம் இருக்க வேண்டும். அதைத்தான் 'கவித்துவம்' என்கிறோம். இவை இரண்டும் ஒரு நல்ல கட்டுரைக்கும் கதைக்கும் கூடப் பொருந்தும். மூன்றாவது மூக்கியமாகக் கவிதைக்கு ஒரு வடிவம் வேண்டும். அதைத்தான் 'யாப்பு அமைதி' என்கிறோம்.'

வடிவழகி உற்சாகத்துடன் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தாள். 'அ, அ! அந்த முக்கியமான மூன்றாவது இடத்தைத்தான் நா

பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தப் புதுக்கவிதைக்கு வடிவம் இருக்கிறதா? பொதுவாக இப்போது பத்திரிகைகளில் நாங்கள் வாராவாரம் படித்துக் கொண்டிருக்கிற புதுக்கவிதைகளில் செம்மையான கருத்து இருக்காது. நாற்றுக்குத் தொண்ணாற்று கேள்வது கவிதைகளிலே கவித்துவம் இருக்காது'

இளங்கோ குறுக்கிட்டான்:

'பத்திரிகைகளில் நீ படிக்கிற மற்றக் கவிதைகளைப் பற்றி இப்போது பேச்சு இல்லை. என்னுடைய இந்தக் கவிதையிலே என்ன குற்றம் சொல்கிறோ?'—

'அதுதான் சொன்னேனே. இதற்கும் புதுக்கவிதைகள் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லாவற்றுக்கு மே வடிவம்— யாப்பமைதி இல்லை!'

'மாஸ்டர், நீங்கள் சொல்லுங்கள். இந்தக் கவிதை வரிகளில் ஒரு வடிவமீல்லையா?'— இளங்கோ.

'வடிவம் இல்லையென்றும் சொல்ல முடியாது... என்று மூர்த்தி மாஸ்டர் தொடங்க, வடிவழகி குறுக்கிட்டான்:

'இந்த வரிகளைத் தொடர்பாக எழுதி வைத்தால் இதனுடைய வடிவம் மாயமாக மறைந்து போக, இது வெறும் வசனமாகிவிடும்' என்ற வடிவமூகி, 'நான் இந்தக் கவிதையை வசனமாக எழுதி வைத்திருக்கின்றேன். பாருங்கள்!' என்று ஒரு கடதாசியை மூர்த்தி மாஸ்டரிடம் கொடுத்தாள்.

அதை வாங்கிக் கொண்டே மூர்த்தி மாஸ்டர், 'இன்று நீ சண்டைக்கு ஆயத்தம் செய்து கொண்டுதான் வந்திருக்கிறோய்' என்று சிரித்துவிட்டு அவள்

கொடுத்த கடதாசியை வாசித்தார்.

'நாங்கள் வயிரம் பாய்ந்த பனை மரங்கள். கவனிப்பாரற்ற நிலையிலும் நாங்கள் வளையாமல் நிமிர்ந்து நிற்போம். சும்மா சலவப்புகளுக்கு அஞ்ச மாட்டோம். வேண்டுமாயின் நாங்களே சலசலத்துக் காட்டுவோம். நாங்கள் வயிரம் பாய்ந்த பனை மரங்கள்'

'மூர்த்தி மாஸ்டர் இதை அசல் வசனமாகப் படித்துவிட்டுக் கடகடவென்று சிரித்தார். பிறகு 'இளங்கோ! நீ உன்மணியிடமே நன்றாக மாட்டிக் கொண்டாய். என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்' என்றார்.

'அதென்ன நீங்களும் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் மாஸ்டர்? எந்த ஒரு மரபுக் கவிதையையும் இந்தமாதிரி வசனம்போலத் தொடர்ந்து எழுதிவிடலாயில்லையா மாஸ்டர்'— இளங்கோ.

'எழுதிவிடலாம் இளங்கோ. ஆனால் பெரும்பாலும் அவைகள் இந்தமாதிரி சுத்தமான வசனமாகத் தோன்றுது. ஆனாலும் உன்னுடைய புதுக்கவிதையில் வடிவழகி இல்லையென்று நான் அறுதியிட்டுச் சொல்ல மாட்டேன். வடிவ எழுதிக் காட்டிய தைப் பார்த்தபோது இது வசனம் போலத் தோன்றினாலும் நீ எழுதியிருந்த முறையில் வரிகளைத் துண்டுபோட்டு எழுதியிட்டுப் படிக்கும்போது அதற்கு ஒரு வடிவம் வந்திருக்கிறது. அந்த வசனங்களுக்கு ஒரு கம்பீரமும் வந்திருக்கிறது'

இளங்கோ சொன்னான்:

'வடிவம் என்பது என்ன? கவிதையில் வரும் சொற்களை நிறுத்த வேண்டிய இடத்தில் நிறுத்தி. அழுத்த வேண்டிய

இடத்தில் அழுத்திப் படிப்பதற் காக ஏற்பட்டதுதான். பழைய காலத்திலே அச்சு வசதியில்லை. அதனால் ஒரு வர் கவிதையைப் படிக்க, மற்றவர்கள் அதைக் கேட்க வேண்டியிருந்ததால். அதற்காகவே யாப்பிலக்கணம் தோன்றிற்று. எதுகை மோனீ சீர் தழை அசை என்றெலாம் வந்தன. இவற்றுக்கு அமைவாகக் கவிதையை எழுத, அவற் றைப் படிக்கும் போது அந்த உருவம் வருகிறது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் கவிஞர்களின் வேண்டிய நிலையிலா இருக்கின்றோம்? இப்போது கவிதையைப் பாடப்படுவதில்லை. அச்சு எழுத்துக்களைப் பார்த்துப் படிக்கப்படுகின்றன. எழுதும் முறையிலேயே நாங்கள் சொற்களுக்கு கவிதை உருவத்தைக் கொடுத்து விடலாம்! என்று இளக்கோ சற்று உணர்ச்சிகளோடு சொன்னான்.

‘கேட்டாயா வடிவு? உன் கணவன் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறதல்லவா?’— மூர்த்தி மாஸ்டர்.

‘பெரிய உண்மைதான்! இப் படிப் பார்த்தால் எத்தனையோ பல எழுத்தாளர்களின் வசனங்களை இப்படி முறித்து முறித்து எழுதி ‘புதுக்கவிதை’ என்று பெயர் குட்டி விடலாமே— கண்ணதாசனின் அர்த்தமுள்ள இந்து மதம் நூல்களை அப்படியே புதுக்கவிதைகள் என்று சொல்லிவிடலாமே..... நல்ல வேளை கவிஞர் அவைகளுக்குப் புதுக்கவிதை என்று பெயர் குட்டவில்லை. வசனம் என்று தான் எழுதியிருக்கிறார்’

இளக்கோ ஏதோ குறுக்கிட்டுச் சொல்லவந்தான். மூர்த்தி மாஸ்டர் புன்சிரிப்புடன்

அவணைக் கையமர்த்தி, ‘ந் சொல்லு வடிவு!’ என்றார்.

‘புதுக்கவிதை, புதுக்கவிதை என்று இந்த வசனங்களுக்கு என்னான் ஒரு கவிதை அந்தஸ்து கொடுக்க நினைக்கின்றார்களோ எனக்குத் தெரியவில்லை— ஏன் ‘புது வசனம்’ என்று சொன்னாலும் பொருத்தமாக இருக்குந்தானே!

மணிக்கொடிக் காலத்தில் இவைகளை ‘வசன கவிதை’ என்றுதான் சொன்னார்கள். அதுநல்ல பொருத்தமான பெயர் என்று தோன்றுகிறது. என்று குறிப்பிட்ட மூர்த்தி மாஸ்டர், வடிவழி மேலும் ஏதோ சொல்ல உன்னுவதை அறிந்து ‘ந் சொல்லு’ என்றார்.

வடிவழி சொல்கிறார்கள்:

‘வடிவம் இதிலேயும் இருக்கிறது என்று நீங்கள் நிருபித்தாலும் ஒசை நயம் இல்லாமல் ஒரு கவிதை— நல்ல கவிதை இருக்குமென்று என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை.

‘மாஸ்டர், ஒரு பழைய கவிதை சொல்கிறேன்:

‘பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்— கோலஞ்செய்துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீ எனக்கு சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா’

‘இந்தக் கவிதையிலே கருத்து இருக்கிறது, நயம் இருக்கிறது, நல்ல வடிவம் இருக்கிறது. இந்த வடிவம் எப்படி வந்தது? எதுகை மோனீ சீர் தனை என்ற யாப்பிலக்கணங்களுக்கு அமைந்த படியால் வந்தது. நான் சவால்

விடுகிறேன் மாஸ்டர்: இந்தக் கவிதையை நீங்கள் எப்படித் தான் தொடர்ச்சியாக எழுதி வசனமாகப் படித்தாலும் அதன் கவிதை வடிவத்தை யாரும் மறைத்துவிட முடியாது!

மூர்த்தி மாஸ்டர் ‘ஆஹா ஆஹா’ என்று கைகொட்டிச் சிரித்தார். பிறகு ‘வடிவு, இன்றைய முக்குக்கு ஒன்றாக கத்தாயர் செய்து கொண்டுதான் வந்திருக்கின்றன! என்ன இளக்கோ,— இதற்கு மேல் உன்னுடைய வாதமும் இருக்கின்றதா?’ என்றார்.

வடிவழி குறுக்கிட்டாள்:

‘அவர் சொல்லக் கூடும், மாஸ்டர்! அவரென்ன, இந்தக் காலத்திலே யாருமே நியாயத்தை ஒப்புக் கொள்கிறதில் கூடுமே ‘தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்று கால்’ வாதமதானே எங்கு பார்த்தாலும் நடக்கிறது! இதற்கு மேல் விவாதம் வேண்டாம். இது பற்றிய உங்களுடைய முடிவு என்று சொல்லுங்கள். நாங்கள் அதை அறியத்தான் வந்தோம்’

‘ஓமோம் மாஸ்டர், இது பேசித் தீராது.. உங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுங்கள். எங்களைப் பொறுத்தமட்டில் உங்கள் கருத்துக்கு அப்பீல் இருக்காது’ என்றார் இளக்கோ.

‘நல்ல வில்லங்கத்தில் என்கை மாட்டிவிடப் பார்க்கிறீர்கள்! என்ன பொறுத்தவரை இந்த மாதிரி சண்டையெல்லாம் வெறும் விழல். புதுக் கவிதை என்ற பெயரில் அனேக கூழாங்கற்களையும் கொண்டு வந்து சங்கப்பலைகையில் வைக்கிற படியால் தான் இப்படி ஒரு பிரச்சனையே எழுந்ததென்று நினைக்கிறேன்.

அவற்றுக்கிடையே மிக மிக அருமையாக ஓளித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணிக்கக் கற்களை நாங்கள் ஒதுக்கிவிட முடியாது, உருவும் எப்படியிருந்தாலும் நல்ல இலக்கியம் இரசிகர்களின் உள்ளங்களில் நிச்சயமாக இடம் பெறும். இலக்கியத்துக்குத்தான் இலக்கணம். இலக்கணத்துக்குள் இலக்கியத்தை கட்டிப் போட முடியாது... இளக்கோ, நீ எழுது. உன் மனைவியே உன்னைப் பாராட்டத்தான் போகிறோன்! என்று மூர்த்தி மாஸ்டர் ஒரு குறுக்குப்பாதையில் இறங்கினார்.

‘இலக்கணம் வேண்டாம் என்கிறீர்களா?... வாழ்க்கைக் கும் சட்டம் ஒழுங்கு தேவையில்லை என்கிறீர்களா’ என்று, தான் தோற்றுவிட்ட உனர்வில் வடிவழி வாதத்தைத் தொடர்ந்தாள்.

‘சமூக வாழ்க்கைக்கு சட்டம் ஒழுங்கும் எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம் இலக்கியத்துக்கு இலக்கணம்’ ஆனால் இலக்கியம் பயில்வோரைத்தான் இந்த இலக்கணம் கட்டுப்படுத்தி நல்ல வழியில் நடத்தும். ஒரு நல்ல தகுதியில் ஏறிவிட்டவர்களின் இலக்கியம் சட்டத்தை மீறி இருந்தால் அதுவே புதிய இலக்கணமாகி விடும்!

மூர்த்தி மாஸ்டரின் இந்தக் கருத்தை ஒப்புக் கொண்டு விடவேல் ஏதோ ஒரு மன நிறைவுடன் வடிவழி இளக்கோவைப் பார்த்தாள்.

அவனும் தலையசைத்தான்:

எனது தாய்ப்பால்

— சோலை கிளி

எனது தாய்ப்பால் ஒரு
சுயக் குழம்பாக இருந்திருக்க வேண்டும்
எப்படி முடியும்
மிகவும் பசுமையாக
இன்னொரு முலையும் இல்லையா
என்பதைப்போல்
அந்தப் பாவில் குளிர்மை நிறைந்திருந்தால்,
இன்று—
சுற்றி வரவும் அக்கிணிக்குள்ளே
வாழ்ந்து தொலைக்க?
அப்போது நான்
மெதுமெதுப்பான்
முலைகளின் கறுத்தக் காம்புகளைச்
சப்பியிருக்க நியாயமில்லை.
குரியனின் மையப்புள்ளியில்
வெறும் முரசியுடன் கூடிய
வாயை வைத்து
குப்பிடும் துணிச்சலைப்போல
எதையோ குப்பியிருக்க வேண்டும்.
அதனால்தான்
எனது தாயும் ஒரு
சாதாரண பெண்ணைக் கீருந்திருக்க
முடியாதென்று
நம்புகிறேன்.
அவன்
நரகத்து நெருப்புகளின்
மொத்த வடிவமாகத் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும்.
இல்லையென்றால்,
இவை எல்லாமே கற்பணியாகி
ஒரு
சாதாரண
பெண்ணுக்கே நான்
மகனுக்கு பிறந்திருந்தால்,
ஒரு வெடிகுண்டின் பயங்கர வெளிச்சமே
என்
இரண்டு கண்ணிலும் முதன்முதலாய் தெரிந்து
தெரியமுட்டி.....
எதுவோ
நடந்திருக்க வேண்டும்
பச்சையுடன்
நெருப்புகளைத் தின்ன
எங்கிருந்து கிடைத்தது இத்தனை சக்தி! *

பிரசவங்களோ

— கோகிலா மகேந்திரன்

வெளியே வீசிய நவம்பர்
மாதக் குளிர் காற்றில் உடல்
சில்லிட்டது! ஓராண்தது முகில்
கள் மழை பெய்யலாமா என்று
தங்களுக்குள் குசுகுசுக்கு
கொண்டன. அந்தக் குசுகுசுக்கு
பின் ஒவி படிப்படியாக அதிக
ரித்து, மெல்லிய இடி ஒலியாய்க்
கேட்கத் தொடங்கியது.

இரண்டு மணி நேரம் அவ
காசம் இருக்கிறதென்று உட்
கார்ந்தேன. ஒரு சிறுக்கை எழுதி
விடலாம்! மனதில் சிற்ற தனை
பொத்துப் பொத்தென்று ஒடிவ
வருகிறபோது, அமர்ந்து எழுத
நேரமில்லாமல் இருக்கின்றது.
நேரம் எப்போதாவது அரிதாய்க்
கிடைக்கிற போது, மூனை
மரத்து விடுகிறது. இது என்ன
பொம்மலாட்டம்?

'சீ..... இன்டைக்கு எப்பிடியும் ஒரு கதை எழுதியே ஆக வேணும்'

பேருவைக் கையில் எடுத்து
விட்டேன். எதைப் பற்றி எழுதலாம்? ஒரு மனிதனைப் பற்றி
எழுதலாம்! மனிதனைப் பற்றித்
தானே எழுத வேண்டும்? பின்னே என்ன குரங்கைப் பற்றியா
எழுதுவது? இது என்ன குரங்கு மனம்?

அப்படியல்ல. ஒரு சாதா
ரண மனிதனின் புத்தி போகும்

விதத்தைப் பற்றி, இந்தச் சமூ
தாயம் இப்படிப்பட்ட மனித
னைத்தான் பிரசவிக்கும் என்ற
உயர்ந்த தத்துவத்தைப் புரிந்து
கொள்ளக் கூடியதாய்.....

'நான் பெரிச், இவன் என்
ஸ்விடக் குறைவு' என்று செயல்
படுகிற ஒருவளைப் பற்றி?

'சாதிப் பிரச்சினையை விட்டால், இவைக்கு வேறை கதி
யில்லை' என்று சொல்வார்கள்.
புதிதாய் ஏதும்.....'

பத்து வருடத்திற்கு முன்
நான் பேறு தூக்கிய போது
எதை எப்படி எழுத வேண்டும்
என்ற தீர்மானங்களை விட.
நம்பிக்கைகளே அதிசமாய் இருந்தன.
காலம் செல்லச் செல்ல
எனக்கென்று ஒரு முறை, ஒரு
வடிவமைப்பு, ஒரு நடை, ஒரு
தேடல், ஒரு கொள்கையைப்படிப்பு
எல்லாம் இயல்பாய்
நுழைந்து விடும் என்று எதிர்
பார்த்தேன். இன்று 'அண்ண
வாக' அவை பொருந்தி விட்டனதான்! ஆனாலும் அந்த
'அண்ணவாக' என்பதில் முன்
நேற்றங்கள் மட்டுமல்ல, பிற
சரிவுகளும் தொக்கி நிற்கத்தான்
செய்கின்றன.

லாழ்நாளில் காலைப் பொழு
துதான் இப்போது எனக்கு
மதியமாவதற்குள் இன்னும்

பல மனிதர்களைத் தனி நபர்களாயும், இரட்டைகளாயும், பல ராயும், கூட்டங்களாயும், வெடிக்கை பார்த்துவிட வேண்டும். மிக அருகே சென்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களின் சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள், அதில் உள்ள செருகல்கள், விரிசல்கள், அவர்களின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள், குழுறல்கள், அவற்றின் வடிவங்கள், குளிர்தல்கள், உள்மன ஏக்கங்கள், பெருமச்சுகள், சின்னத்தனங்பெருந்தன்மைகள், எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்த்துவிட வேண்டும். அவற்றைப் பின்னர் கலை நயத்துடன் எழுதவேண்டும்.

சிறு உளவியலும் தெரிந்தால் நல்லது. கொஞ்சம் கணமாகவே அப்போது, உள்ளங்களைப் பார்க்கலாம். ஒரு கையில்லைக் கொண்டு பார்த்தால், வண்ணத்துப் பூச்சியின் வாயு ரூப்புகளும் பூட்டுக் கால்களும் வடிவாகவே, தெரியும்!

பேரு முடியைக் கழற்றி விட்டுக் கடைத் தலைப்பைக் கடதாசியில் எழுதுகிறேன்.

'ஊடுருவல்!' நல்த தலைப்பு! என்னை நானே பாராட்டி கொண்டேன்.

யாழ்ப்பாண மன்னின் இன்றைய நிலையைத் தெட்டத் தெளிவாய்ப் படம் பிடிக்கும் இக் கடையில் நல்ல பழகு தமிழ்ச் சொற்களும், எமது சிராமத்திற்கேயுரிய மன்வாசனை மனக்கும் சொற்களும், திசைத் தமிழ்ச் சொற்களும் நிறையவே கையாள வேண்டும். அதன் காரணமாய்— என் கடையின் காரணமாய்— தமிழ் மொழி செழிக்க வேண்டும்!

'ஜீயோ..... ஜீயோ..... என்னைப் பிடிச்சுக் கொண்டு

போகாதேங்கோ, நான் ஒண்டும் உங்களுக்கு எதிராய் எழுதேல்லை. மக்களைத் திசை திருப்பும்படி உணர்ச்சியளைத் தான் டி எழுதேல்லை. ஐயோ..... என்னைச் சுடாதேங்கோ. உண்மையைத் தான்..... இப்ப நடக்கிறதைத் தான் எழுதினாலேன். சந்தியமா எனக்கு வேறை ஒண்டும் தெரியாது'

பேருவைப் பிடித்துபடி, மேலையில் படுத்து, சி.... இதென்ன பயங்கரக் கனவு?

உடல் இன்னும் வெடவெட்டுக்கூட கொண்டிருந்தது. இது வேண்டாம்! புதி தாய் இன்னைன்று சிந்திப்போம்!

கொழுத்தி விட்ட ஈர்க்குவாணம் போல், கரிரென்ற சீறுவுடன் மேலே சென்று 'படார்' என்று வெடித்து தீப் பொறிகளாய் சித்திரம் வரைந்து ஒளி பரப்புவது போல், அந்த அமைப்பிலே புதிதாய் ஒரு சிறுகதை. ?

கொஞ்சம் அமைதியாக இருந்தால், கடையைக் கிந்தித்து எழுதி முடித்து விடலாம். இதென்ன ஒரே இரைச்சல்? வெளியே மழை 'சோ' வென்று பொழுத்து கொண்டிருந்தது. அந்த இரைச்சல் சிந்தனைத் தடை பண்ணிக் கொண்டிருந்தது. இடு மின்னல் வேறு!

ஒருசிந்தனையும் பாறி தட்டவில்லை! விளக்கை அணைத்து விட்டுப் போர்வையை இழுத்து முடிக் கொண்டு படுத்தேன். கடை எழுத நினைத்தும் எழுதாத கணம். சனவில் கடை செய்யப்பட்ட பயம் நித்திரை வர மறுத்தது.

இந்த மனம் ஒன்றை நினைத்து அது நடைபெறவில்லை யென்றால் அது உடனே அமைதி இழுத்து விடுகிறது. அதற்கும்

தான் நினைத்ததெல்லாம் நடந்தாக வேண்டும். குரங்கு மனந்தான்!

சம்மா படுத்துக் கிடந்து உருண்டபோது ஒரு கற்பணைப் பொறி தட்டியது. சரி, அதை அப்படியே எழுதி விடுவோம். எழுந்து உட்கார்ந்தேன்!

தனி வழியால் வந்து கொண்டிருந்த ஒரு அழகான பெண்ணை ஒருவன் மேய்ந்த கதை! பெண்ணையைத் தனமும், ஆணைத்திக்க வெறியும். நல்லாகவே உறைக்கும்படி இதை எழுதலாம்.

கதிரையில் அமர்ந்து, மறுபடியும் பேருவைத் திறந்து, 'யைல்' இருந்து பேப்பரை எடுத்து வைத்து ஆயத்தமான போது, ஒரு உள்மனம்,

'அந்தப் பெண் அந்த நேரத்தில் ஏன் அந்த வழியில் தனியே வந்தாள்? கதாசிரியர் வேண்டுமென்றே அவளை அந்தப் பாதை கொண்டு வருகிறார்.' இது யதார்த்தமற்ற மிகை, கடையின் இப்பகுதியை வாசிக்கும் போது, கடைதான் வாசிக்கி ரேம் என்று தெரிந்தால், கடையின் தரம்பின் தங்கி விடுகிறது'. என்று பிதற்றியது. பல விமர்சனங்களைக் கேட்ட பழக்க தோழும்! இந்த எழுத்தாளம் இப்போது எதிலும் பிழைக்கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. எனக்கே அதிசயமாகத் தெரிய மீண்டும் வெதாளம் மருங்கை மரத்தில் ஏறியது.

வெளியே மழை கடுமையாய்ப் பொழுவதன் இடையில் 'தடால்' என்னிரூ சத்தும் ஊயிங் ஊயிங் என்று ஊழிக்காலக் காற்று. என்ன விழுந்தது?

யன்னலுராடாக, ரோச் அடித்துப் பார்த்ததில், மரங்கள் போல ஒன்று தோன்றியது. மீண்டும் 'தடால்' என்னிரூ சத்தம்! எழுந்து 'ஸீர்' றையி-

போட்டம் ஆவேதும், மழைவானமே பின்து கொட்டுவதும் தான் தெரிந்தது. 'விடியட்டும் பார்ப்போம்' என்று மீண்டும் படுத்துக் கொண்டேன்.

பூச்சிகள்— பலவகைப் பூச்சிகள். போர்வைக்குள் புகுந்து மாயாஜாலம் காட்டின். அவைக்கும் குளிரோ? எழுந்திருந்து போர்வையை உதற்யபோது, ஒன்றிரண்டு சட்டைக்குள் புகுந்து முதுகு வழியே ஊர்ந்தது.

ஒரு மனிதனைக் கடையில் அற்றுகம் செய்ய வேண்டும். அவனுக்குப் பெயர் வேண்டாம். ஒரு அரை மணி நேரம் அவளை அருகில் நின்று பார்க்க வேண்டும். அவனுடைய சிந்தனைகளைக் கேட்டு, அவனுடைய உணர்ச்சிகளை ஊடுருவிடு அதிவிருந்தே அவளைப் புரிந்து கொண்டு....

மீண்டும் ஒரு கெட்ட கனவுகண்டு விழிப்படைந்தேன். இம்முறை கனவு நினைவுக்கு வரவில்லை முச்ச முட்டுவது போல் ஒரு உணர்வு மட்டும் ஏற்பட்டிருந்தது.

அணில் ஒன்று மிக அருகில் 'கீச் கீச்' என்று விடாமல் அல்லவதுகூட கேட்டது. அணில் 'கீச் சிட்டால்' எங்கோ அருகில் பாம்பு இருப்பதாய். அம்மா அடிக்கடியாக கொல்வது நினைவு வந்தபோது கொஞ்சம் பயம் போல ஒன்று தோன்றியது.

எதைம்பற்றிய பயன்? 'வீட்டிலை' எல்லாரும் நித்திரை நான் மாத்திரந்தான் கொட்டக் கொட்ட முழிச்சுக்க் கொண்டிருக்கிறன்' என்ற நினைவில் இந்தப் பயம் மேலும் அதிகரித்தது.

மீண்டும் 'தடால்' என்னிரூ சத்தம்! எழுந்து 'ஸீர்' றையி-

போட்டோன். ஏதோ ஒரு மரம். தென்னைமரம் அல்லது பனைமரம் அல்லது முற்றக்கு நாவல் விழுந் திருக்க வேண்டும் என்று தோன் யிது. ஆயினும் வெளி யே போய்ப் பார்க்கும் சிந்தனை வரவில்லை. சிந்தனை வந்தாலும் துணிச்சல் நிச்சயமாய் வரவில்லை.

‘புதிய கைதைக்காலை கரு ஏதும் மனதில் முனைக்கின்றதா என்று தெடிவிட்டுப் போரவைக்குள் மீண்டும் புகுந்து கொண்டேன்.

பல்லி ஒன்று ‘சொச்..... சொச்... சொ...’ என்று சொல்லிக் கொண்டே. கவரில் வாலை அசைத்து அசைத்து ஊர்வலம் வருவதைக் கணக்கள் குத்திட்டு நோக்கின. சிந்தனையில் கரு. உத்தி, உருவும் ஆயிய மூன்று படிகளிலும் உயரக் கூடிய ஒரு கதை?

வெளியே போய் முற்றத் தில் அமர்ந்து சில மணி நேரம் நடச்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் சில சமயம் ஆழமான கற்பனைகள் வரும். அந்த ஊர்சா மேஜர்... அதற்குதான் எத்தனை பெயர்கள்— பெரிய கரடி, பிக் டிப்பர், கலப்பை உடு, சம்பத்ரிசி மண்டலம், அதை வடக்கு வாஸில் கண்டவுடன் ஒரு கற்பனை உதிக்கும். இன்று அதற்கும் இடமில்லாமல் இந்தப் பேய் மழை.

சிந்தனைக் கூட்டடைக் கிளரி, அதைப் பியத்துப் பிழிந்து தேன் எடுக்கக் கூடியதாய் ஒரு கவை, மீண்டும் தேடல்!

கலைந்து, காற்றில் அலைந்து கொண்டு கழுத்தின் வழி யே வழிந்த நீண்ட கருங் கூந்தலைத் தூக்கி முடிந்து கொண்டேன். முடிந்த பின்பும் அலைந்த முன் புறக் கூந்தல் போலவே—

வெளியே வீசிய காற் றைப் போலவே— மனதின் நினைவுக் கும் பறந்தன.

மீண்டும் ‘தடால்’ என்ற சத்தம். இப்போது ‘லைற்’ தானுகவே ‘டிம்’ பண்ணிக் கொண்டது. கதவைத் திறந்து, வெளியே ‘ரோச்’ கடன் சென்ற தம்பி திரும்பி வந்து,

‘வெளிலை தென்னை மரம் ‘லைற்’ வயரிலை விழுந்திட்டது. அதாலை மூலையிலை நின்ட லைற் போல் நிற்றும் முறிஞ்சிட்டது வயர் நிலத்திலை முட்டுது. தன்னிலை ‘கறஞ்ற்’ வருது. ஒருந்து கும் வெளிலை போக வேண்டாம்’ என்று அபாய அறிவிப்புத் தந்தான்.

சிறிது நேரத்தில் மின்சாரம் முற்றுக நின்று விட்டது. இரு விலை திரும்பவும் படுத்துக் கொண்டேன். இயல்பான கதையமைப்பு, தெளிவான நடை, முழுமையான பாத்திரப் படைப்பு இருக்க வேண்டும். கதையோடு ஒட்டாமல் அந்திய மாக ஒலுக்கிற குரல்கள் இருக்கக் கூடாது. வலிந்து புகுத்தப் பட்ட சம்பவங்கள் வரக்கூடாது. நீதி வாக்கியங்களோ, பிரச்சார வாடையோ தொனி க்கக் கூடாது!

விடியட்டும் பார்க்கலாம் எனக்குள் ஒரு புதிய ஊற்றுக்கண் திறக்காமலா போய்விடும்? நேரம் கரைந்து கொண்டிருந்து.

நேரில் பார்ப்பது போன்ற உணர்வையும், தன்னேடு லயிக்கக் செய்யும் ஒரு முத்திரையையும் படிந்த கவுடுகளைப் பதித்துக் கெல்லும் தன்மையையும் கொண்டு ஒரு கதை அழகாக எனக்குள் உருவாகாமலா போய் விடும்?

விடியவில்லை— கீழ்வானம் ஒளி முடி தரிக்கும் உன்னதம் தரிசனமாகும் நேரத்தில்தான் எழுந் திருந்தே என். மனல் போர்த்த ஒழுங்கையெல்லாம் பாதம் மறைய வெள்ளம் இன்னும் ஓடிக் கொண்டிருந்தாலும், மழை விட்டிருந்தது. கோம்பலை உதறிச் சூருட்டிய பாயுடன் தூரவீசிவிட்டு எழுந்து வெளியே வந்தேன்.

பிஞ்சகள், முதிர்ந்தன என்ற பேதமின்றி மரங்களிலிருந்து எல்லாம் உதிர்ந்து கிடந்தன. விழுந்துபோன நாலு தென்னை களைவிட, இதோ விழுகிறேன் என்றெரு தென்னை பக்கத்து மணியர் வளவுத் தென்னை— எய்கள் வீட்டை நோக்கிக் குறி வைத்துச் சரிந்து நின்றது. இனி மெலிதாக ஒரு காற்றுடித்தாலும் கூடக் கட்டாயம் விழுந்து விடுவேன் என்று அது பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்தது.

‘மணியரிட்டைப் போய் உந்தத் தென்னையை உடனை தறிக்கி சொல்லிச் சொல்லிட்டு வா தம்பி’

அம்மா அவசரமானான்.

மணியர் வந்து சற்று முற்றும் பார்த்தார்.

‘எனக்கு அவசரமான வேலை கிடக்கு. நீங்களே தறிச்ச மரத் தையும் எடுங்கோ.....’

பெரிய பரோபகாரியாய்ச் சொல்லிவிட்டு நகர்ந்தபோது நான் அதிசயித்தேன்.

‘ஏன் தென்னையை எங்குக்கு விடுகிறோ?’ வைச்சு நட்ட மரம் காணிக்காறனுக்கெல்லோ உரித்து. இதென்ன கோதாரி? அம்மா புறபுறுத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

‘உதை அடி மரத்தோடை ஒரேயடியாத் தறிக்கேலாது. தறிச்சா எங்கடை வீட்டுக்கு மேலை விழும். இரண்டு மூண்டுத் தோடுத் தான் தறிக்கே வேணும். தறிக்கி நூறு ரூபாக்கு மேலை வரும். அந்த அளவுக்கு விறகு விக்காது. அது தான் அவர் மெல்ல நமுவிட்டார்.

தம்பி அவரைக் கணித்த போது, இது என் மர மன்னையில் புரியாதது பற்றி நான் எனக்குள் அவமானப்பட்டேன் என்னடைய உளவியலும் நானும்!

உயிரோடு இருந்த போது அதன் பயன்களும் அதுவும் தனக்கென்றிருந்த மணியர், இப்போது அது இரந்த பின்னர் அதற்குக் கொள்ளி போடும் கடமை தனக்கில்லை என்பது— எல்லாம் லாபகட்டம் தனக்குப் பார்க்கும் மனம்!

இவரை— இந்த மணியத் தாரை, இவரது மன இயல்பை ஒரு கதையாக்க வேண்டும். ஒரு நல்ல கதையைப் படிக்கிறோம் என்ற உனர்வு வாழ்க்கையைப் பார்க்கிறோம் என்ற நினைக்கும் படி இக்கதை அமைய வேண்டும். மனிதனை அவனுக்கே புதிதாய் இது நினைவுபடுத்த வேண்டும். இத்தகைய அந்திகளை எதிர்த்தும் ஒருநாள் புரட்சி வெடித்தே திரும் என்பதை இறுதியில் குறிப்பாய்க் காட்ட வேண்டும்.

அந்த மழை மேகங்கள் தம் கருநிறமிழுந்து வெள்ளையாகிப் பின் சிறிது நேரத்தில் சிவக்க ஆரம்பித்தன என்று முடித்தால், வெறிகுட்ட... நல்ல ஆடியா!

ஒரு கவிதைக்குரிய இவ்வையையுடன், மையத்திலிருந்து பிற்மா மல்! கதாபாத்திரங்கள் நடை

ஆகியவற்றில் விசேஷ கவனம் வாசகர் கடிதப் பகுதிக்கு எழு செலுத்தி, வாசகன் மனதை ஒரு நிமிடம் பிராண்டிவிடக் கூடியதாய்?

திடீரென ஒரு திந்தனை!

நான் எழுதப் போகும் கதையில் வரும் பாத்திரங்களின் தொப்பி சில நிதி மனிதர்களுக்கு அப்படியே பொருந்தும்.

'என்ற கதையைப் யார் எழுதச் சொன்னது? என்று அவர்கள் நேரடியான மிரட்ட மூட்கு வரலாம். தொப்பி தமக்கு அரைகு கறையாய்ப் பொருந்துவதாய்க் கற்பனை செய்து மனதினுள் தவிப்பவர்கள்,

'இது உதவாத கதை. இது கதையே அல்ல. இது ஒளி அல்ல இருள்' என்று ஏதாவது பிதற்றி ஒடிக் கொண்டிருந்தது! ●

சுலவிதமான நவீன சாரிகளுக்கு
கணகவர் உடைகளுக்கு
சிறுவர்களின் கவர்ச்சிகரமான உடுப்புகளுக்கும்
வாலிபர்களின் தற்கால சேட், சூட்டிங்குளுக்கும்

மற்றும் உங்களுக்குத் தேவையான
சுலவித புடவைகளுக்கும்

நாகர் மீரான்ஸ்

154, மொடேரன் மார்க்கட்
யாழ்ப்பாணம்-

23717

அளதோலி சோஃப்ரோனேவிள் இந்திய விலை நினைவுகள்

ஐ. சுக்கோவ்

'15. ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் யமுன நதிக் கரைக்கு' என்பது. பிரபல சோவியத் எழுத்தாளரும், கவிஞரும், நாடக ஆசிரியரும் 'ஒகொன்யோக்' என்ற வார சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான அனதோலி சோஃப்ரோனேவ் எழுதிய இந்தியப் பயணக் கட்டுரைத் தொடரின் தலைப்பாகும். இப்பொழுது வெளி வந்துள்ள 'இருதயத்திலும் நினைவிலும்' என்ற புதிய நாலில் இந்தக் கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆசியாவிலும், ஆப்பிரிக்காவிலும், எழுத்தாளர்களிடையே அனதோலி சோஃப்ரோனேவ் மிகவும் பிரபலமானவர். அவர் ஆப்பிரிக்க — ஆசிய எழுத்தாளர் சங்க ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், அதன் தீவிர உறுப்பினர்களில் ஒருவரும், சர்வதேசத் தாமரை விருது பெற்றவரும் ஆவார். சோவியத் ஆஃப்ரோ ஆசிய ஒரு மைப்பாட்டுக் கமிட்டியின் துணைத் தலைவரான அவர், ஆஃப்ரோ— ஆசிய மக்கள் ஒருமைப்பாட்டு நிறுவனத்திலும் தீவிரப் பங்காற்றுகிறார். இந்த இரு கண்டங்களிலும் அவர் சுற்றுப் பயணம் செய்த பொழுது கண்ட காட்சிகளைப் பற்றியும் சந்தித்த எழுத்தார்கள், பத்திரிகையாளர்கள், தலைவர்கள், கவிஞர்கள், இசைக் கலைஞர்கள், திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் முதலியவர்கள் பற்றியும் கட்டுரைகள் எழுதினார். இவர் பலரைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் சந்தித்தார். எனினும், ஏகாதிபத்திய சூழ்சிகள், மற்றும் புதுக்காலியாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதிலும், உலக அமைதியை வளர்ப்பதிலும் கலாசாரத் துறை ஊழியர்களிடையே கருத்து ஒற்றுமை நிலவுவதை அவர் கண்டார்.

சோஃப்ரோனேவ், தம் இந்திய விஜயம் பற்றி மிகவும் கவனிப்படன் எழுதியுள்ளார். அவருடைய கட்டுரைகளில் ஒன்று, இந்திரா காந்தியைச் சந்தித்தது பற்றியதாகும். இந்திய இலக்கியங்களைச் சோவியத் எழுத்தாளர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதில் சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கம் செய்யும் தொண்டை இந்திரா காந்தியிடம் சோவியத் எழுத்தாளர்கள் விளக்கிக் கூறினார். சோவியத் ஆட்சிக் காலத்தில் சுமார் 500 க்கு மேற்பட்ட இந்திய எழுத்தாளர்களின் நூல்களை சோவியத் யூனியன் வெளியிட்டிருப்பதாகவும், அவற்றின் அச்சுப் பிரதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை ச. கோடிக்கும் அதிகமாகும் என்றும், வேறு எந்த நாட்டிலும் வெளியிடப்பட்ட இந்திய நூல்களைவிட இது அதிகம் என்றும் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்.

நாடுகளுக்கிடையே நட்புறவை வளர்ப்பதில், பரஸ்பரம் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆற்றும் முக்கிய பங்கை இந்திரா காந்தி விளக்கினார். இலக்கியங்கள் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்ற ஒரு மொழிக்கு நேரடியாக மொழி பெயர்க்கப்படுவது அவசியம் என்றும், இது பரஸ்பரம் இரு கலாசாரங்களையும் வளப்படுத்தும் என்றும் இந்திரா காந்தி குறிப்பிட்டார்.

போபால், முஸ்லேரியா, சப்புகஸ்கந்தது!

— பெரி

பன்னட்டு ஏக்போகக் கம்பனிகளில் ஓன்றூன் அமெரிக்க 'ஸ்வி யன் கார்பைட்' குகு உரித்தான் இந்தியத் தொழிலகத்தில் ஏற்பட்ட குழறுபடியால் நூற்றுக்கணக்கானேர் உயிரிழந்த செய்தியும், ஆயிரக்கணக்கானேர் பாதிப்புக்குள்ளான் செய்தியும், இந் நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து 'ஸ்வியன் கார்பைட்' கம்பனியை மூடுமாறு இந்திய அரசு வத்தாவிட்டதும் நாம் அறிந்ததே.

சுற்றுடற் பாதுகாப்பு தொடர்பால் சர்வதேச ரீதியில் ஓராண்டு அனுஷ்டிப்பு நடந்து முடிந்து சில ஆண்டுகள் கூட செல்லாத தறுவாயில் இவ்வாரூன் அனர்த்தங்கள் நிகழுவது விசனிக்கத்தக்கது. முஸ்லேரியாவில் ஏற்பட்ட மலத்தியோன் தொழிற்சாலை விபத்தும் அதைத் தொடர்ந்து கப்புக்கஸ்கந்ததை தொழிலகத்தில் ஏற்பட்ட வெடிப்பும் புதியதோர் கிளேசத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

இந்தக் கிலேசமோ அல்லது பிதியோ ஏற்படுவதில் நியாய முன்டு ஏனெனில் பண்ணைப் பாவிப்புக்கு லாயக்கற்றதென 'முத்திரை' குத்தப்பட்ட பச்சைப் பொருட்கள் வெவ்வேறு 'லேபிள்' களின் கீழ் மூன்றும் உலக நாடுகளுக்குத் தர்மதானமாக வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தேசிய உற்பத்திகளின் தர நிர்ணயத்துக்கென ஒரு ராஜிய வழிப்பட்ட நிறுவனம் ஓன்றினை நடாத்துகின்ற அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் பொருட்கள் பற்றியோ அல்லது 'திறந்த பொருளாதார' கட்டுக்கோப்பின் கீழ் எம் நாட்டில் இயங்கும் அந்திய பன்னட்டுக் கம்பனிகளின் நடைமுறை குறித்தோ வாளாவிருப்பது வெறுமனே அலட்சியங்காரே அல்லது திறந்த பொருளாதாரத்தை எல்லாவற்றுக்குமே திறந்துவிடும் இலட்சியத்தின்பாறப்பட்டதுதானே?

அந்திய ஏக்போக ஆதிக்கத்துக்கு எமது நாட்டுப் பரப்பின் பல பிரிவுகள் இலக்காகி உள்ளன. ஆனால், கூயலாபத்தை மட்டுமே ஒரு நோக்காகக் கொண்ட அந்திய ஏக்போகங்களுக்கு எமது இயற்கைச் சொத்தான சுற்றுடலை 'அடகு வைப்பது எவ்விதத்திலும் பொருந்தாத விஷயம். அப்படிச் செய்வது மாபெரும் தேசத்துரோகம்!

மேற்குறிப்பிட்ட விபத்துகள் நஷ்டகரமானவையாக இருந்த பொழுதிலும் இவற்றிலிருந்து நாம் சில நல்ல பாடங்களையும் படிக்கலாம். வெறுமனே இயற்கைப் பச்சையைக் கொண்டே இமாலய விவசாயச் சாதனைகளை நிகழ்த்தும் சினை போன்ற நாடுகளின் உதாரணத்தை நாம் பின்பற்றலாம். இலங்கையைச் 'சிங்கப்பூர்' ஆக்கியே திருவது எனத் திட சங்கற்பம் பூண்ட பெரியவர்கள் மத்தியில் இவ்வாரூன் உதாரணங்கள் எடுப்பாது போகலாம்.

ஆனால், ஆதியில் விவசாயத்தை ஒரே ஜீவனோபாயமாக நம்பி யிருந்த— ஆயியலாவுக்குக் குளங்களை வெட்டி. அவற்றினைச் சமுத்திரங்கள் எனப் பேர் குட்டிப் போற்றிய எமது நாடு விஞ்ஞான தொழில் நுட்பப் புரட்சியின் கழிவுகளைச் சுமக்கும் குப்பை மேடாகக் கூடாது. முஸ்லேரியாவும், சப்புகஸ்கந்ததையும் முன்கூட்டியே விடுக்கின்ற எக்சரிக்கை இது!

அரியாலீக் கவிஞருக்கு அன்புப் பிரார்த்தனை

— புதுவை இரத்தினதுரை

கவிஞர் ஐயாத்துரை அவர்கள் நோயால் முடங்கிவிட்டார் என்பதற்கிணங்கும், அனைத்து இலக்கிய நெஞ்சங்களும் ஆழ்ந்த கவலை கொண்டிருந்தன. பலரும் பலவிதமான உதவிகளுக்கும் தயாரான போது இலங்கை கம்பன் கழகம் தான் வகுத்துக் கொண்ட நிலைபாட்டின் மேல் கவிஞருக்குப் பூரண கூத்ததையும், பனத் தெம்பையும் ஏற்படுத்தும்படி ஒரு பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தை 21 - 12 - 85 சனிக்கிழமை கவிஞர் உருவாக்கிய சரஸ்வதி ஆலயத்தில் நடத்தியது.

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ் அவர்களின் தலைமையில், நல்லை குருமகா சந்திதாஸ் அவர்களின் முன்னிலையில் பிரார்த்தனைக் கூட்டம் நடந்தது. திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் பிரார்த்தனைப் பாடல்களை இசையோடு பாட, சனப்யோர்களும், கவிஞரின் உடல் நலம் வேண்டிச் சேர்ந்து பாடியது, கவிஞர் எத்தனை இதயங்களைத் தன்பக்கம் இழுத்து வைத்திருந்தார் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், இலக்கிய அபிமானிகள் என்று பலர் விழாவுக்கு வந்திருந்தனர்

ஆசிரியர் சிவராமலிங்கம், சோ. பத்மநாதன், தெணியான். டொமினிக் ஜீவா, கம்பன் கழக ஜெயராஜ் இன்னும் பலரும் உறையாற்றினார்கள். நாற்றுக் கணக்கான கவியரங்குகளில் தனகவிஞரும், நடக்கமுடியாத நிலையில் இருவரின் கைத்தாங்களில் நடந்து வந்தது பல நெஞ்சங்களை அசைத்து, விழிகளில் நீரை வரவழைத்ததை நேரில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. விழாவின் இறுதியில் கவிஞரே பதிலுரை ஆற்றினார்.

‘என் கால் நடக்கமுடியாது விட்டாலும்..... என் கவிதை நடக்கும் நிலையிலேயே உள்ளது. நான் பலருக்கும் செல்லப்பிள்ளை. உயிருடன் இருக்கும் போதே என் உருவப் படத்தை அட்டையில் வெளியிட்ட மல்லிகைக்கு நான் செல்லப்பிள்ளை.’ இவ்வளவு இதயங்களும் எனக்காகப் பிரார்த்திக்கும் போது, கட்டாயம் நான் சுகமாகி எழுந்து கவியரங்குகள் பலவற்றில் பங்கு பற்றுவேன் என்ற மனத் தெழுப் பெற்கு உண்டு’ என்று கூறினார். கம்பன் கழக செயலாளரின் நன்றியுரையுடன் கவிஞருக்கான பிரார்த்தனைக் கூட்டம் இனிது நிறைவற்றது.

ஐயாத்துரைக் கவிஞர்
அரங்கமதில் வந்துவிட்டால்.....
மெய்யாய் எமதுடலம்
மெய்சிலிர்க்கும்; காதிரண்டும்

தொய்யாதிருந்து விடும்
 செலிப்பறையில் நாதமெழும்.
 அந்தக் குரல் இனிமேல்
 அடங்கிடவோ..... இல்லை, இல்லை
 சந்தக் கவிராயா.....
 தலையசைத்துப் பாட எழு
 கையசைத்து, காலசைத்து,
 கவியிசைக்க வந்துவிடு.
 ஐயா! உன்குரலை
 அரங்கமதில் கேட்பதற்கு
 நள்ளிரவிற் கூட
 நாங்கள் தவமிருப்போம்
 கள்ளிகளும், முன்ளிகளும்
 கால்பதித்த கவியுலகில்
 வெள்ளியென வந்த
 வீச்சுமிக்க கவிராயா!
 கால் நடக்க வேண்டும்
 கையசைத்து, மேடையிலே.....
 பால்பொழிய வேண்டும்
 படுக்கையினைத் தூக்கியெறி.

அச்சுக்கலை ஒரு அருமையான கலை
 அதை அற்புதமாகச் செய்வதே என்று வேலை

கொழும்பில் அற்புதமான அச்சு வேலைகளுக்கு
 எம்மை ஒரு தடவை நாடுங்கள்

நியூ கணேசன் பிரிண்டர்ஸ்
 22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை,
 கொழும்பு - 12.

35422

ஆரியரத்ன விதானவும் அவரின் 'தேனீக்கள் அழுகின்றன' குறுநாவலும்

— ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்

சிங்கள இலக்கியத்தில் வெளிவந்த குறுநாவல்கள் எண்ணீத் கையில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. ஆரியரத்ன விதான வின் 'தேனீக்கள் அழுகின்றன' இவற்றில் குறிப்பிட்டுக் கூறத் தக்க சிறந்ததொரு குறுநாவலாக இருக்கிறது. முற்போக்குச் சிந்தனை ஆரியரத்ன விதானவை தமிழ் வாசகர்கள் அறிந்து கொள்வது நல்லது, பயன்தரத்தக்கது.

இலக்கியத் துறையிலும், திரைப்படத் துறையிலும் ஏக காலத்தில் அதிக அக்கறைகாட்டி வரும் ஆரியரத்ன விதானவின் 'காவல்கார்யா' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 1971 ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 'தேனீக்கள் அழுகின்றன' இவருடைய முதலாவது குறுநாவலாகும்.

'பிரிந்தா.., 'சாவிகேதவஸ்' 'சலங்க பலம்ம' ஆகிய மூன்று திரைப்படங்களுக்கு திரைக்கதை வசங்கம் எழுதியுள்ள இவர் மூன்று திரைப்படங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

சம்பத்தின் இடதுசாரி இயக்கத்தின் பிதாமகர்களில் பிரதானமான வரான டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்கா பற்றிய விபரங்கள் திரைப்படத்தையும் துடிப்புள்ள இந்த இளங் கீல்குரே நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

அண்மையில் இவரால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட 'அத்துறுமிததுறு' என்ற குழந்தைகளுக்கான திரைப்படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் காண பிக்கப்பட்டு வருகிறது.

ஜேர்மன் ஐநாயகக் குடிபரசில் மூன்றுஞ்சுகள் தங்கியிருந்து திரைப்பட நெறியாள்கையில் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் கலையாக்கத் திறனை இயல்பாகவே கொண்டுள்ள ஆரியரத்ன விதானவின் ஆற்றலை மேறும் மெருகுபடுத்தியுள்ளன.

சர்வதேச மட்டத் தில் வளர்ச்சியடைந்து வரும் ஆரியரத்ன விதானவின் பார்வையும் படைப்புகளும் கூர்மையுள்ளவையாக, ஆழமயிக்கவையாக உள்ளன. இவருடைய 'தேனீக்கள் அழுகின்றன' இதற்கு தல்லதொரு சான்றூருகும்.

மலைநாட்டு விவசாயக் குடும்பமொன்றின் கடையை குறுநாவல் வடிவத்தில் அருமையாகத் தந்துள்ளார் ஆரியரத்ன விதான.

பண்டார மெனிக்கா ஓர் அழிய இளம் பெண். இவளுடைய தாயார் இறந்ததும் தந்தை வேசூரூ பெண் ஜை மணந்து கொண்டிருார். ஓரளவு வசதியுள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சது பண்டே என்ற இளைஞ் மெனிக்காவை நேசிக்கிறான். ஆனால் அவனுடைய குடும்பத்தினர் இதனை எதிர்க்கின்றார். சது பண்டே தனது வசதிகளையும் சொகுசான வாழ்க்கையையும் துறந்து மெனிக்கா விற்கு வாழ்வளிப்பதெனத் தீர்மானிக்கிறான். இவர்களுடைய நவளில் பெரிதும் அக்கறையுள்ள ஆங்கி ஆசிரியரொருவரின்

உதவியுடன் புது வாழ்க்கை ஆரம்பமாகிறது.

இவ்வாறு ஆரம்பமாகும் இக் குறுநாவல் மலை நாட்டு விவசாயக் குடும்பமொன்று எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறைகளைத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

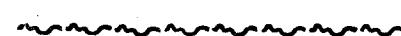
சுது பண்டேக்கு பெற்றேரிடமிருந்து சட்டபூர்வமாகக் கிடைக்க வேண்டிய கலவசொத்துக்களையும் மூத்த சுகோதரன் சுருட்டிக் கொள்கிறான். சுது பண்டே இவர்களுடனிருந்த தொடர்புகளை பூரணமாகத் துண்டித்துக் கொள்கிறான்.

சுது பண்டேக்கும், மெனிக்காவிற்கும் நான்கு பெண் குழுத்தைகளும் ஓர் ஆண் குழுத்தையும் பிறகின்றன. பிள்ளைகள் வளரும்போது பிரச்சினைகள் விஸ்வருபமெடுக்கின்றன. சுது பண்டேயின் வேலை தோட்டத்துறையினால் கபடத்தனமாகப் பறிக்கப்படுகிறது.

குடும்பத்தைப் பார்ப்பான்று நம்பியிருந்த ஒரேயொரு மகனும் கேட்ட நன்பர்களின் சகவாசத்தால் சிறு வயதிலேயே சீரமிக்கு போகிறான். சீரான வருமானமில்லாமல் இச் சிறு குடும்பம் பெரிதும் அல்ல அறுகிறது.

சமுகத்தின் நிலவும் கீர்க்கூள் ஒரு சாதாரண மனிதனை அவனுடைய குடும்பத்தை எவ்வளவு கொடுமையாகப் பாதிக்கிறதென்பதை இக் குறுநாவல் நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

பாத்திர வார்ப்புகளும் கைதையின் நகர்வும் எளிமையான தாகவும் சிறப்பானதாகவும் பாமர மக்கள் கூட புரிந்து கொள்ளத்தக்காவுமுள்ளது. ♦♦♦

வெக்கை

— மேமன்கவி

குரியனின் ஆத்திரக் கதிர்கள் மேனிகளுக்கு வஞ்சகம் செய்யும் வியர்வை நதியில் மேனிப் படகுகள் மூழ்கித் தத்தளிக்க— எரிச்சலை பிரசுரம் செய்யும் மனம்.

அனுதையான காற்று எங்கோதொலைந்து போக— கைகுட்டைகள் உப்புக் கரிப்பில் வுநானம் நடத்தும்.

வெக்கை—

தாவர தேசங்களில் வரட்சியின் ஆராவாரம் படைக்கும்; நிலம் உஷ்ணம் பேசப்போய் மனிதரின் சாப சொல்லுக்காளாகி, கல்லாய்ச் சமைந்து போகும்.

சின்னக் காற்று மெல்லமாய் கண் அசைத்தாலும் போதும— மண்ணிலேயே சொரிக்கம் இறங்கு வந்தாப்போல் பிரமை கிதயங்களில் பூக்கும்.

வியர்வையில் ஊறிய கைகள் குரியனின் கொடுமைக்கு எதிராக

குடைகளாய் சறுப்புக் கொடிகள் ஏந்தும்; குடைகளோ கருங்காலிகளாய் ஓட்டை வழியாக சின்ன ஒளிர்க்கு சரண் அடையும்.

மழைவரும் வரை வெக்கை— மண்ணின் மீது அந்யாய ஆட்சியை நடாத்தும் ஓர் ஏகாதிபத்திய அரசைபோல்,

சிறந்த எதிர்காலத்தின் ஆதரவாளர்

— ஓய் செலிஷேவ்

மூல்க்ராஜ் ஆண்டக் முதல் ரஸ்யப் புரட்சி மற்றும் இந்தி யாவில் சுயராஜ்யத்துக்கும் கேதே சிக்கும் ஆதரவான வெகுஜன இப்பக்கம் ஆகியவை தொடங்கிய அண்டில் பிறந்தார். காலனியா திக்க எதிர்ப்புப் போராட்டத் தின் பாரம் முழுவதையும் சமந்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த வர் அவர். மூல்க் ராஜ் ஆண்ட 14 ஆவது வயதில் சுதந்திர இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். போரிசாரால் தாக்கப்பட்டார்: 1919, ஏப்ரல் 13 அன்று அமிர்தசரலில் நடந்த அமைத்திரமான ஊர்வலத்தின் மீது பிரிட்டிஸ் காலனியாட்சியாளர்கள் மிருகத் தவமாகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த போது, அவர் அதி சயமாக உயிர் தப்பினார். அமிர்தசரலில் நடந்த இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை 'வெகுஜனப் படுகொலை' என்க குறிப்பிட்டார் வெளினால்.

இன்னாராக இருந்த மூல்க் ராஜ் ஆண்ட அந்தக் காலத்தில் தான் தமது குடிமை மற்றும் தேசபக்கத்துக் கடமை எதில் அடங்கியிருந்தது என்பதைப் புரிந்து கொண்டார் இந்திய மக்களின் சிறந்த வருங்காலத்துக்காகவும், சுதந்திரத்துக்காகவும் போராடி வந்த தமது சக தேசபக்கத்தின் பலவரும் போலவே, அவரும் மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலி சப் புரட்சியின் கருத்துக்களால் உத்வேகம் பெற்றார்.

மூல்க் ராஜ் ஆண்டின் கருத்தின்படி, மாபெரும் அக்டோபர்

புரட்சியானது விடுதலையடைந்த புதிய மனிதனின், சரண்டலி ருந்து விடுபட்ட தனது படைப் புத் திறன்கணிப் பூரணமாகப் புலப்படுத்தக் கூடிய மனிதனின் பிறப்பையே குறித்தது.

ஆரப்பத்திலிருந்தே மூல்க் ராஜ் ஆண்ட இந்தியாவின் சாதாரண மக்களைப் பற்றியும் அவர்களது வாழ்வைப் பற்றியும் ஆண்டம் மற்றும் சிறந்த வருங்காலத்துக்கான அவர்கள் தொடர்பட்டார்: 1919, ஏப்ரல் 13 அன்று அமிர்தசரலில் நடந்த அமைத்திரமான ஊர்வலத்தின் மீது பிரிட்டிஸ் காலனியாட்சியாளர்கள் மிருகத் தவமாகத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்த போது, அவர் அதிசயமாக உயிர் தப்பினார். அமிர்தசரலில் நடந்த இந்தத் துப்பாக்கிக் கிப் பிரயோகத்தை 'வெகுஜனப் படுகொலை' என்க குறிப்பிட்டார் வெளினால்.

இன்னாராக இருந்த மூல்க் ராஜ் ஆண்ட அந்தக் காலத்தில் தான் தமது குடிமை மற்றும் தேசபக்கத்துக் கடமை எதில் அடங்கியிருந்தது என்பதைப் புரிந்து கொண்டார் இந்திய மக்களின் சிறந்த வருங்காலத்துக்காகவும், சுதந்திரத்துக்காகவும் போராடி வந்த தமது சக தேசபக்கத்தின் பலவரும் போலவே, அவரும் மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலி சப் புரட்சியின் கருத்துக்களால் உத்வேகம் பெற்றார்.

மூல்க் ராஜ் ஆண்டின் கருத்தின்படி, மாபெரும் அக்டோபர்

ஈரத்தில் தலைகிறந்கவற்றையும் மார்க்சிய இலக்கியங்களையும் இவர்கள் அவருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தனர்.

முப்பதாம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் ஐரோப்பாவின் மீது பாசிசு மற்றும் யுத்தக்கரு மேசங்கள் குழந்தன: ஏகாதிபதி தியத்துக்கும் சோஷஷித்துக்கும் இடையில் கர்மையடைந்து வந்த மோதல், அறிவாளிகளின் மாத்தில் திட்டவட்டமானதோர் விளைவை ஏற்படுத்தி, அவர்களை இருவேறு பகை முகாம்களாசப் பிரித்து விட்டது. 1936ல் மூல்க் ராஜ் ஆண்ட் ஒரு யுத்தக் நிருப்பர் என்ற முறையில் சர்வதேசப் படையில் சேர்ந்து ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். பின்னர் அவர்ஸ் ஸ்பெயினில் பாசிலத்துக்கு எதிராக தடந்த போரின் போது விழுந்துபட்ட தமது சக தோழரான ரால்ப் பாக்ஸலைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதினார்.

1915ல் மூல்க் ராஜ் ஆண்டும் அவரது நண்பர் சஜ்ஜாத் ஜாகிரும் கலாசாரத்துக்கு ஆதரவான சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் பங்கெடுத்தனர். இந்த மாநாடு பாசிசு—எதிர்ப்பு எழுத்தாளர்களை மேலும் ஒன்று சேர்ப்பதில் ஒரு முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்தது. இந்த மாநாட்டின் போதுதான் அவர்சோஷியத் தமது முதன் முதலில் சந்தித்தார்.

ஒர் எழுத்தாளர் என்ற முறையில் மூல்க் ராஜ் ஆண்டை உருத்திரட்டியதிலும், அவரது இலக்கிய ரசாலைகள் மற்றும் நன்றெறிக் கருத்துக்கள் ஆகிய வற்றை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பால்சாக்குக்கும், டால்ஸ்டாய்க்கும் பின்னால் கார்க்கியைப் போல் அத்தனை ஆர்வத் தோடு மனிதனுக்கு ஆதரவான போராட்டத்துக்குக் கீழ்க்கண்ட அர்ப்பணீத்துக்குக் கொண்ட ஓர்

கோகோல், டால்டாய், தாஸ் தாபெல்ஸ்கி, செகால், கார்க்கி ஆகியோரிடமிருந்து மட்டுமல்லது, மயாகோவல்ஸ்கி. எசெனின், திக்கனேவ், ஷோலகோவ் மற்றும் பிற சோவியத் எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் இந்திய இலக்கியம் இடையெருது உதவே கம் பெற்று வருகிறது என்பதே அவரது கருத்தாகும். இடையில் கர்மையடைந்து வந்த மோதல், அறிவாளிகளின் மாத்தில் திட்டவட்டமானதோர் விளைவை ஏற்படுத்தி, அவர்களை இருவேறு பகை முகாம்களாசப் பிரித்து விட்டது. 1936ல் மூல்க் ராஜ் ஆண்ட் ஒரு யுத்தக் நிருப்பர் என்ற முறையில் சர்வதேசப் படையில் சேர்ந்து ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். பின்னர் அவர்ஸ் ஸ்பெயினில் பாசிலத்துக்கு எதிராக தடந்த போரின் போது விழுந்துபட்ட தமது சக தோழரான ரால்ப் பாக்ஸலைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் எழுதினார்.

இந்த எழுத்தாளர்களே இந்த இளம் எழுத்தாளரின் படைப்பாக்கப் பாணியைத் தீர்மானித்தனர்: ஒர் எதார்த்தவாத எழுத்தாளர் என்ற முறையில் அவரை உருவாக்கினர். அவரும் காலனியாதிக்க ஒடிக்கு முறையையும் சமூக அந்தியையும் எதிர்த்த நின்ற இந்தியாவின் முதல் எழுத்தாளர் ஸ்தாபனமான இந்திய முதல் எழுத்தாளர் என்ற கைதையைத் தாங்கி வெளிவந்தது. ‘கூலி’ என்ற அவரது நாவல் ரஷ்யனில் வெளிவந்தது; அதற்குப் பிரபல இலக்கிய அறிஞர் ஜி. எம். ரெய்ஸ்னர் ஒரு முக அவரை எழுதியிருந்தார்.

‘தீவ்டாதவன்’ என்ற தமது முதல் நாவலைத் தாம் எவ்வாறு எழுதினார் என்பதை நினைவு கூறும்போது, மூல்க்ராஜ் ஆண்டு இல்வாறு கூறினார்: ‘அந்தக் காலத்தில் கார்க்கியின் இருபத்தி ஆறு ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும் என்ற கதை மொழியே யாக்கப் பட்டு வெளி வந்திருக்காலிட்டால், ‘அந்தக் காலத்தில் எங்கள் வாழ்வில் தீவிலிய அசிகம் அனைத்தையும் வருணிப்பதும், இதன் காரணமாக 19 ஆங்கி லேயப் பதிப்பாளர்களால் நிராகரிக்கப்பட்டதுமான தீவ்டாதான் என்ற எனது நாவல் அத்தனை சீக்கிரமாக வெளிவந்திருக்காது. பால்சாக்குக்கும், டால்ஸ்டாய்க்கும் பின்னால் கார்க்கியைப் போல் அத்தனை ஆர்வத் தோடு மனிதனுக்கு ஆதரவான போராட்டத்துக்குக் கீழ்க்கண்ட மிகமிக மிகுங்கிரமிப்புக்கு முழுவதிலும் ஒளியையும் நாகரிகத்தையும் பாதுகாத்து நிற்கும் மிகவும் மற்ற போக்கான பாதுகாவலர்கள்மீது, ஐரோப்பாவின் மிகமிக மிகுங்கிரமிப்புக்கு முழுவதிலும் ஒளியையும் நாகரிகத்தையும் பாதுகாத்து நிற்கும் மிகவும் மற்ற போக்கான பாதுகாவலர்கள்மீது, நீங்கள் உங்கள் ரத்தத்தினாலும் எழுதி வரும் மாபெரும் வரவாற்றை நாங்கள் ஒவ்வொரு

எழுத்தாளர் உலக இலக்கியத் தில் வேறு யாரும் இல்லை. மூல்க் ராஜ் ஆண்டின் நாவல் சோவியத் யூனியனில் உடனடியான கவனத்தைப் பெற்ற து என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அது விருந்து ஒரு சிறு பகுதி ரஷ்யனில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, 1936ல் ஜாருபெஜோம் என்ற சங்கிளையின் 23 ஆவது இதழில் வெளியிடப்பட்டது.

1938ல் இந்த எழுத்தாளர்களே தமது படைப்பாக்கத் திட்டங்களைக் குறித்த இன்டாந்தேஷன் கலாசார ஒற்றுமைக் கொள்கையில், மூல்க் ராஜ் ஆண்டு இந்திய சதந்திச் சூரம்பநாட்களிலிருந்தே ஜாவாஹர்லால் நேருவின் உறுதியான கூட்டாளியாகவும் உதவியாளராகவும் விளங்கினார். சதந்திச் சூரம்பநாவு இந்தியாவின் முற் போக்கு இலக்கியத்துக்கான அஸ்திவாரத்தையும் இட்டார்.

எனது கருத்தின்படி, மூல்க் ராஜ் ஆண்டை சோஷலிச நோக்குக் கொண்ட இந்திய இலக்கியத்தின் ஸ்தாபகர்களில் ஒருவராக கருதலாம். 1920, 1921 ஆம் ஆண்டுகளைச் சேர்ந்த இந்திய எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் இந்த இலக்கியத்தின் தொடக்கங்களை நாம்காண்கிறோம். இவர்கள் முற் போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத் தில் செயலுக்கத்தோடு பங்கெடுத்தவர்களாவர். சோஷலிசக் கருத்துக்களால் பலமாகக் கவரப்பட்ட ஜனநாயக எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களே இந்தப் போக்கைத் தொடக்கி வைத்தன.

மூல்க் ராஜ் ஆண்டின் ஆரம்பகாலப் படைப்புக்களின் கதாநாயகர்கள், புதிய ரகத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்களாக, தொழிலாளர் விவசாயிகளின் தன்னிச்சொயான இயக்கத்துக்குள் காரியதோக்குத் தன்மையைப் புது

இய வெகுஜனத் தலைவர்களாக இருந்தனர். உதாரணமாக கூவி யில் ரத்தன் என்ற தொழிலாளியே நாவலின் பிரதானக் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறார்.

ஒரு பேரிதயம் என்ற மற்ற மூலம் நாவலின் கதாந்யக்கும் அரசியல் போராட்டத்தில் நன்கு அனுபவம் பெற்ற தொழிலாளியேயாவார். உடைவாலும். கூக்கரிவாலும் என்ற நாவலின் பிரதான பாத்திரமான சர்ஷார். மார்க்கிய ஒளியில் நிற்க்கிளைப் புரிந்து கொள்ளும் புரட்சிவாதியாவார்.

ஆனந்தின் படைப்புக்களைப் பிரதியேமாக ஆராய்ந்து வரும் சோவியத் தீவிக்கிய அறிஞரான ஒய், கலிங்னிகோவா இந்த நூலாசிரியரின் படைப்புக்களில் பாட்டாளி வர்க்க மனிதாபிமானத்தை ஆதிரிக்கும் ஒரு மனிதர் தோன்றியதானது. மூலக் ராஜ் ஆனந்தின் படைப்புக்களில் மட்டுமல்லாது இந்திய இலக்கியம் முழுவதிலும் புதிய பரிமூலங்களைத் தோற்றுவித்தது என்று சரியாகவே கூறியிருக்கிறார்.

தமது இலக்கிய வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலத்திலேயே மூலக் ராஜ் ஆனந்த் சகவ நாடு களின் முற்பொக்குச் சக்திகளின் ஒற்றுமை மட்டுமே ஏகாதிபத்தி பத்துக்கு எதிரான போராட்டத் தில் வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்ல முடியும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். இந்தக் கருத்தானது நாஜிகளால் சிறைப் பிடிக்கப்பட்ட ஓர் இந்தியப் போர் வீரரான வாலு சிங்குக்கு இறுதியாகப் புலனுகிறது. ஒரு வீரனின் மரணம் என்ற நாவலின் கதாநாயகரான மக்புல் செவ்வாணி என்ற காஷ்மிரியக் கவிஞர் தேசப்பக்தராகவும் சர்வதேசியவாதியாகவும் விளங்கினார்.

மூலக் ராஜ் ஆனந்தும் சரி, சோவியத் தோன்றுக்கு கொண்ட இந்திய இலக்கியம் முழுவதும் சரி. மனிதாபிமானத்துச்சு ஒரு புதிய அர்த்த பாவத்தை மழுங்கினர். அது கூவிகள், தோட்டத் தொழிலாளிகள், ரிக்ஷா இழுப் பவர்கள். தீண்டா தவர்கள் ஆகிய உழைக்கும் மக்களின் மீது கவனத்தைக் குவிக்கிறது. சாதாரண மக்களிடமுள்ள உயர்ந்த மாணிடத் தகுதிகளையும். ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறைக்கான அவர்களது தாக்கத்தையும் புவைப் படுத்துவதன் மூலம், இந்திய விமர்சகர் கே. ஆர். சீவாகார் அய்யங்கார் அறிப்பிடப்படி மூலக் ராஜ் ஆனந்த் அதுவரையில் இந்திய எழுத்தாளர்கள் புறக்கணித்து வந்த இலக்கியத் துறைக்குள் ஊடுருவினார்'

அறுபதாம் ஆண்டுகளின் முற்பகு தி மூலக் ராஜ் ஆனந்துக்கு ஒரு திருப்பு முனையாக இருந்தது. அப்போதுதான் அவர் மனிதனைப் பற்றிய பொதுவாக அம் அல்லது மிகவும் திட்பமாகவும் எழுதினார். அவரது படைப்பில் மாணிட உறவுகளின் ஆழம் கருப்பொருளாக மாறியது.

மூலக் ராஜ் ஆனந்த் தமது கொந்த வாழ்க்கைக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மூன்றாண்டின் ஏறு பகுவங்கள் என்ற தலைப்பில் ஏறு பெரிய கொண்ட ஒரு பெரிய நாவலை எழுத்துக் கொட்டுக்கொல்ல நூற்றுண்டுக்கு மேலாகி விட்டது. தமது தலை முறையின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய காவியக் கதையாக விளங்கும் இந்த ஏழூராக்களாகும் தமது வாழ்க்கை முழுவதின் குறிக்கொள்ளும். அர்த்தமும் ஆகும். என்று இந்த எழுத்தாளர் பலமுறை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். ‘இந்த ஏறு பாகங்களிலும் மனிதன்

எவ்வாறு தன் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்கிறேன் என்பதைப் புலப்படுத்த நான் முயன்று வருகிறேன். ஏனெனில் இவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அவன் ஏகாதி பத்தியத்திடமிருந்து விடுபடவும், மனிதனுக்குத் தகுதியான ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் தன்மைத் தானே உணர்ந்து கொள்ளலும் வேண்டி, நூண்ணூணர்வு மிகவுக்கவும் அந்தப் பெறுத்துவானுகவும் துன்பப் படுவதனுகவும் இருக்கக் கற்றுக்கொள்ளலும் இயலாது’.

இந்த எழுத்தாளர் தாம் திட்டமிட்டபடியே பணியாற்றி, ஏறு ஆண்டுகள், உதயத்தின் வதனம், ஒரு காதலை வாக்குமூலம் ஆகிய முதல் மூன்று

பாகங்களை எழுதி முடித்தன் ஊர். 1981 ல் அர்னல்டு வெற்றிமான் பதிப்பகத்தின் டி வி கி கிளை குமிழி என்ற நான்காவது பாகத்தை வெளியிட்டது. மீதமுள்ள பாகங்கால் அவன் தன் பாத்திரத்தை வகித்துள்ளான். உலகம் மிகப் பெரிது, கடைசிக்காட்சி என்ற தன்புபுக்களைக் கொண்டிருக்கும். இந்த வசனாயியத்தின் முதல் இரு பாகங்களையும் சோவியத் தொக்காள் 197, 63 ஆம் ஆண்டுகளைக்கேயே ரஷ்ய மொழி பெயர்ப்பில் படிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர்.

மூலக் ராஜ் ஆனந்த் 60 நால்கள் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் 26 நாவல்களும், கதைகளும், சிறு கதைத் தொகுதிகளும், வரலாறு, கலை, தத்துவம், இலக்கிப் பிமர்சனம், அழியல், பத்திரிகைத்துறை சம்பந்தப் பட்ட 31 நால்களும் அடங்கும். இவர் பல ஆண்டுகளாகப் பம்பாயிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்து ஒரு கணக்காண்திக்கு பார்க் குசிரியராக இருந்தார். காலஞ்சென்ற என், எஸ். திக்கனேவும்,

வதிலும் பிரபலப் படுத்துவது லும் இந்தியாவின் கலாசார ஒருங்கிணைப்பிலும் ஒரு முக்கியமான பாத்திரத்தை வகித்து. இந்த நூலாசிரியர் ஒரு பிரபித்தமான பொதுஜலப் பிரமுகப் பெறுத்துவதும் முறையிலும் மிகப் பரவலாக அறியப்பட்டவர். இவர் சமாதானம் மற்றும் நாடுகளுக்கிடையே நட்புறவு ஆயியவற்றை ஆதிரிக்கும் ஆதரவாளராக இந்தியாவிலும் அதற்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளிலும் பெரும்கௌரவத்தைப் பெற்றுவள்ளார். 19 ஓல் சர்வதேசச் சமாதானப் பரிசைப் பெற்ற இவர் இந்தியாவில் முதன் முதலில் இந்தப் பரிசைப் பெற்றவர்களில் ஒருவராவார்.

மூலக் ராஜ் ஆனந்தின் படைப்புக்கள் சோவியத் தூணியில் மிகவும் பிரபலமானவை. இதனை நிருப்பதற்கு இதோசில் புள்ளி விவரங்களைக் கூறுகிறேயும். சோவியத் தூட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் இவரது 23 நாள்களை, சொலியத் தூணியினது எட்டு மொழிகளில் மொத்தம் 15,00,000 பிரதிகள் வரையிலும் வெளியிட்டுள்ளாம் இதில் பல்வேறு சிறுகளத்தைத் தொகுதிகள் மற்றும் சாஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றில் வெளிவந்து ஏராளமான கதைகள் சேர்க்கப்படவில்லை. இந்திய இலக்கியத்தில் நிபுணர்களாக வளங்குபவர்கள், முக்கியமாக ஓய், கலிங்னிலோா. இவற்று படைப்புக்களில் மிகுந்த அக்கறை காட்டி வருகின்றனர்.

சோவியத் தூணியில் மூலக் ராஜ் ஆனந்துக்குப் பல நண்பர்கள், முக்கியமாக எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கைத்துறை சம்பந்தப் பட்ட 31 நால்களும் அடங்கும். இவர் பல ஆண்டுகளாகப் பம்பாயிலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்து ஒரு கணக்காண்திக்கு பார்க் குசிரியராக இருந்தார். காலஞ்சென்ற என், எஸ். திக்கனேவும்,

மீர்லோ துர்ஜான் ஜாதேயும் அவரது மிக நெருக்கிய நண்பர் களாக இருந்தனர். அவர்கள் இவரைப் பற்றி எழுதினர்: இவரது படைப்புக்களை சோவியத் வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்தினர்.

1961ல் ரவீந்திரநாத் தாகூர் நூற்றுண்டு விழா, முகமது இக் பாவின் நூற்றுண்டு விழா, பிரேர்ம் சந்தின் நூற்றுண்டு விழா ஆகியவை சம்பந்தமாக இந்தியாவில் நடந்த சர்வதேசக் கருத்தரங்கு களில் நான் மூல்க் ராஜ் ஆண்தைச் சந்தித் த சந்திப்புக்கள் மிகவும் மறக்கொண்டதைவு. அதேபோல் தாஷ்கண்டிலும், டில்லியிலும், அல்மா—அதாவிலும் நடந்த ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடுகளிலும், 1984 இல் யுதிர் பருவத்தில் வெனின்சிராடில் நடந்த சோவி

யத்—இந்திய இலக்கியக் கருத்தரங்கிலும் நான் அவரைச் சந்தித்த சந்திப்புக்கும் மறக்கொண்டவையாகும்.

மூல்க் ராஜ் ஆண்த தமது படைப்பாக்கச் சக்திகளின் சிகரக் கூட்டத்தில் தமது 100 ஆவது பிறந்தநாளை, வருங்காலத்துக்கான புதிய திட்டங்களோடு கொண்டாடுகிறோர். இவர் தமது திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவார் என்பதில் சோவியத் யூனியனிலுள்ள அவரது பல நண்பர்களுக்கு என்னளவும் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் அவருக்கு ஆரோக்கிய திட்காத்திரமும், ஆண்தமும், இலக்கியத்திலும் அவரது நடவடிக்கைகளிலும் புதிய சாதனைகளும் கிட்டவாழ்த்துறைக்கின்றனர்.

*

கடிதம்

நான் மல்லிகை நிரந்தர வாசகன். மஸரப்போகும் புத்தாண்டில் மல்லிகையில் புதுமையான விஷயங்கள் இடம் பெற வேண்டும். அதற்கு மல்லிகையின் வாசகர்களை ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை ஒருங்கு சேரக் கூட்டித் தகுந்த ஆலோசனையை அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மற்றும் அவர்கள் மல்லிகை ஆசிரியரை நேரில் சந்தித்து தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதுடன், மல்லிகையின் அபிமானி களையும் நேரில் அறிந்து கொள்வது சகலருக்கும் நல்லது என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

ஒவ்வொர் ஆண்டுத் தொடக்க காலத்திலும் ஏதோ ஏதோ திட்டங்கள் எல்லாம் இதழில் வெளிவரும். அவற்றில் அந்த ஆண்டில் சாதித்தைவ எவை எவை எனக் கணக்கெடுப்பதற்கும் இக்கூட்டுச் சந்திப்பு வகை கெய்யக் கூடும்.

வர்த்தகச் சஞ்சிசையென்றால் விற்பனையைக் கணக்கிட்டு, முன் வேற்றுத்தைப் பற்றிப் பெருமைப்படுவார்கள். ஆனால் நமது சஞ்சிசை அப்படியான நோக்கத்தடன் இயங்குவதல்ல என்பது எமக்குத் தெரியும்.

புத்தாண்டில் புது முயற்சியில் ஈடுபடுவோம்.

மல்லாகம்.

ஐ. சரவணன்

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR

NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS

223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11

Mallikai

JANUARY 1986

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(K. V. / 1 / 81 / NEWS / 85)

Dealers Int:

**WALL PANELLING
CHIPBOARD & TEMBER**

Phone: 24625

With Best Compliments of

P.L.S.V. SEVUGANCHETTIAR

140, ARMOUR STREET,

COLOMBO-12.

இச் சங்கிலை 234B ராம்கேஷன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம். முகவரியில் வரை, வரும் ஆசிரியரும் வொளியிடுபவருமான் டோமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் மீற மாந்தா அச்சகத்திலும், அட்டை விதியா மூலம் கைக்கிளும் அச்சிடப் பெற்று.